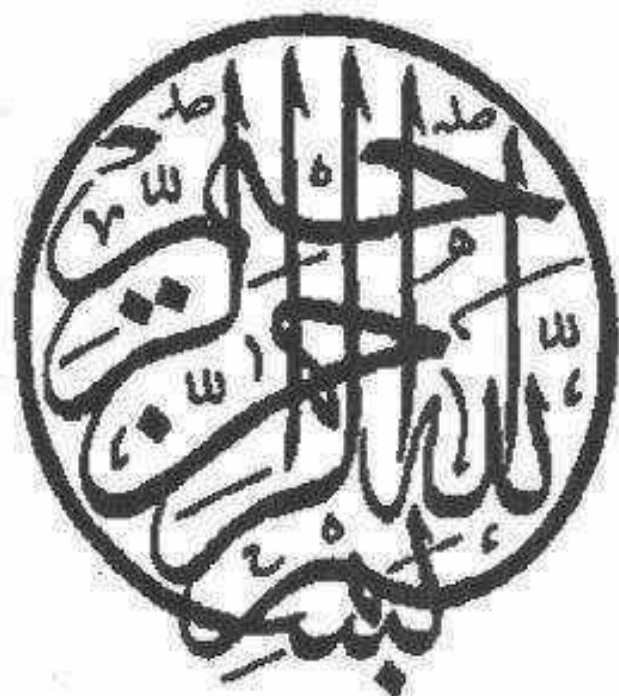
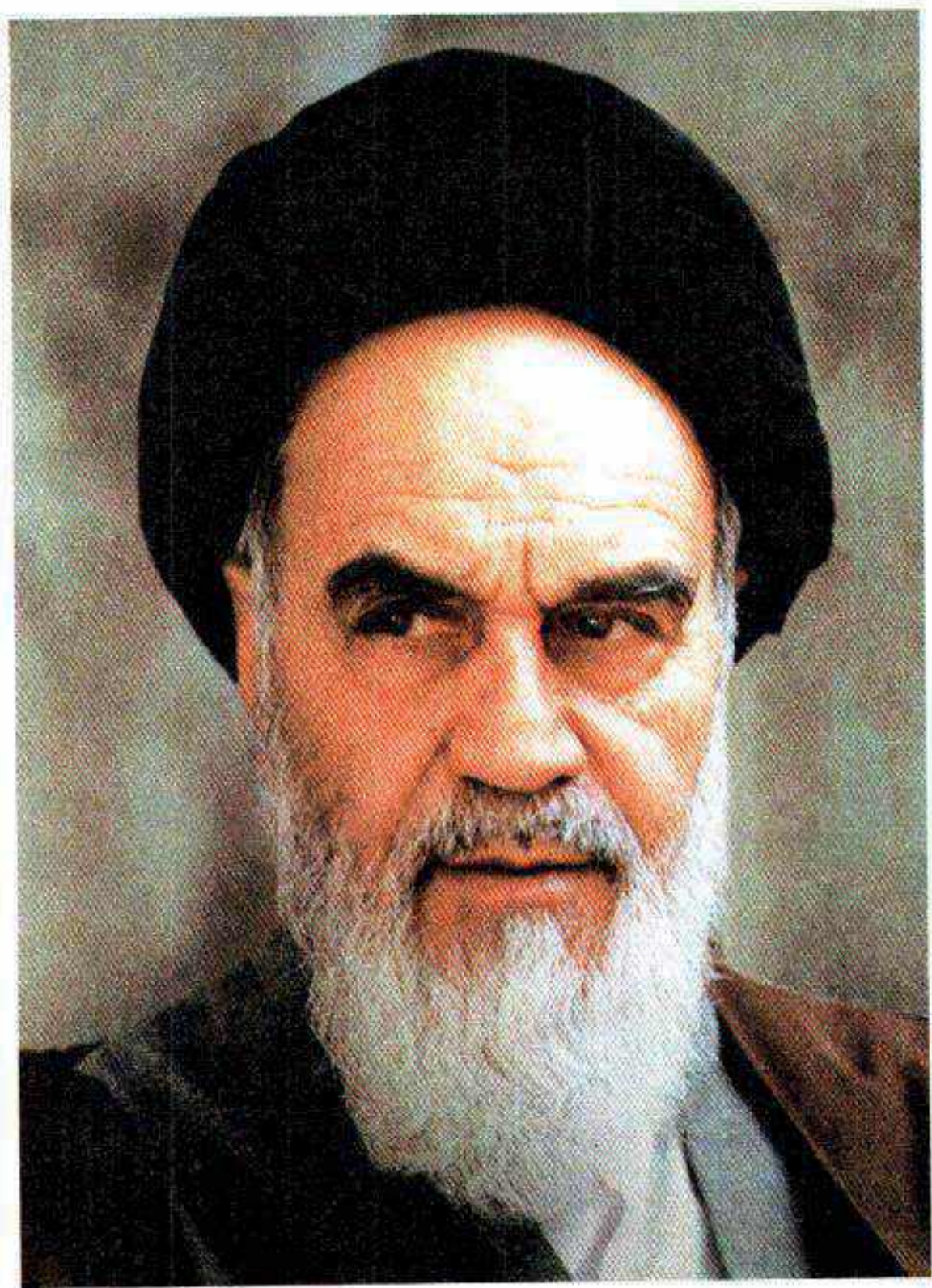

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Oporuka imama Homeinija

**Institut za kompilaciju i publikaciju djela imama
Homeinija**

Predgovor

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Nekoliko godina prije preseljenja na drugi svijet kod svoga oca imama Homeinija, Ahmed Homeini je napisao:

“Mnogobrojni govori i pisana djela imama Homeinija podsjetnici su njegovih dugotrajnih patnji i teških bitki sa problemima i devijacijama u društvu. U njegovim govorima i pisanim djelima obznanjene su istine i tragedije užasnih događanja i kriza u povijesti islamske revolucije. Uistinu, ti govori i pisana djela su jasna uputa svima onima koji slijede put imama Homeinija. Islamska revolucija je najnarodniji i najautentičniji revolucionarni pokret savremenog doba”.

Pred nama je posljednji pisani dokument koji sadrži poruke islamske revolucije. To je oporuka velikog vođe, napisana elokventno i u duhu islamske i monoteističke iskrenosti. To je jezgrovita poruka izvornog islama utemeljena u društvu, koje treba biti predvodnik čovječanstva u budućnosti.

Mevlana u Mesneviji mudrim stihovima ovako govori o poslanstvu:

*“Ahmed je ime svih poslanika,
stoti kad je došao,
i devedeset i devet drugih je tu”.*

Imam Homeini je bio nastavljac kontinuiteta božijeg poziva i suneta posljednjeg Božijeg poslanika i vlasti njegovih nasljednika. Poput Adema, a.s., ljude je upozorio na glavnu opasnost za čovječanstvo, a to je okretanje materijalnom svijetu. Podsjetio ih je na vječno odredište, kako bi znali da im konačno odredište nije na ovom svijetu i da se ne prepuste samo jelu, spavanju...

Poput Nuha a.s. godinama je podnosio patnje i ismijavanja, strpljivo je čekao i na kraju svoj narod ukrcao na lađu prošavši sve strahovite oluje i neprekidne valove tlačenja i omogućivši narodu da

okusi slast i izvornost Pravog puta. On je bio čuvar baštine - "Moj Ehlu-l-bejt je poput Nuhove lađe..."

Poput Ibrahima a.s., u povijesti poznatog kao vječitog rušioca idola i kipova, porušio je idole svog vremena u svijesti i razmišljanju ljudi i čistoj ljudskoj prirodi. Te misli i čista priroda čovjeka, zahvaljujući vođenju imama Homeinija, obrušile su se na Nemruda modernog vremena.

Poput Musaa a.s., odbjeglog od Faraona, pojavio se sa plamenom upute i štapom, kojim je rušio tlačitelje i stao naspram kumira, zbacio s dvorova vlastodršce, utopio u moru monoteističke i narodne revolucije njihove gluhe poslušnike, koji su uvijek tokom povijesti zanemarivali pouke, i upozorio ummet na prevare i podvale moćnika Samirija, Karuna i Bala.

Uznulo i oslabljeno društvo je očekivalo Isa a.s. da ga otrijezni svetošću i da sapere prašinu prevara, propagande i ispiranja mozga, te da povрати vid slijepima i Božijom dozvolom izliječi ummet od bolesti nazadovanja i stagniranja i da njihove korake učvrsti na putu ka pobjedi uzvikom: "Svi zajedno".

Uzvišeni Bog je imama Homeinija obasuo velikim blagodatima, blagodatima kojima su bili obasuti poslanici kao što su:

Očinstvo ummeta, blagodat koju je Allah dž.š. dao Ademu a.s., spašenje umeta, blagodat koju je Svemoćni podario Nuhu a.s., vođstvo ummeta, blagodat koju je Gospodar svjetova dao Ibrahimu a.s., upućivanje ummeta, blagodat kojom je Milostivi obasuo Musa-a a.s., izlječenje umeta, blagodat koju je Samilosni dao Isa-u a.s., i jedna od brojnih i neizmjenjnih blagodati koju je Uzvišeni Allah podario svom posljednjem poslaniku Muhamedu s.a.v.s. Ovo je značenje pojma kojeg smo na početku naveli: "Imam Homeini je manifestacija kontinuiteta poziva i suneta Muhameda, s.a.v.s.". On je bio taj koji je progovorio o "Izvornom islamu" i ocrnio "Američki islam", kako bi buduće generacije mogle spoznati granice i pokazatelje istine i laži i oduprijeti se tiraniji.

Oporuka imama Homeinija, koja predstavlja sažetak svih njegovih preporuka i uputa za kontinuitet islamske revolucije, napisana je 26.11.1361. iranske solarne godine. Ova oporuka je 22.04.1362. godine, istovremeno sa Homeinijevom povijesnom porukom povodom

inauguracije prvog saziva Vijeća vjerskih eksperata, data u amanet članovima spomenutog vijeća. Nakon što je imam Homeini načinio manje izmjene u njenom tekstu, 19.9.1366. iranske godine je u dva primjerka dostavljena Vijeću vjerskih eksperata i Kompleksu "Kuds Rezavi". 15.3.1368. godine, dan nakon imamove smrti, po prvi put je otvorena i pročitana u Vijeću vjerskih eksperata od strane ajetullaha Hameneija.

Politička i duhovna oporuka imama Homeinija počinje sa kraćim osvrtom na izvorno šitsko učenje u kojem rahmetli imam, navođenjem objektivnih primjera, odslikava istinitost izvornog islama i predstavlja lažne pobornike islama i proklamatore američkog islama u današnjem vremenu. Imam Homeini u nastavku oporuke sadašnjoj i budućim generacijama sugerše čuvanje islamske revolucije i podsjeća na važnost pridavanja pažnje pojavljivanju, karakteru i motivima revolucije, te sposobnosti i moći islama u donošenju sreće i zadovoljstva za ljudska društva. Svoju oporuku završava davanjem konstruktivnih savjeta i preporuka svim slojevima društva, dužnosnicima Islamske Republike Iran, vladarima islamskih zemalja, te muslimanima u cijelom svijetu i svim ugroženim ljudima svijeta.

Ali Reza Ismaili

Političko-duhovna oporuka

Božiji poslanik Muhamed s.a.v.s. je rekao: *"Uistinu, ostavljam vam dvije vrijedne stvari, Božiju knjigu i moje potomstvo, Ehlu-l-bejt. Ovo dvoje se neće razdvojiti jedno od drugog sve dok me ne sretnu kod izvora Kevser (dženetskog izvora)".*

"Sva zahvala i slava pripadaju Allahu dž.š.! O Bože, blagoslovi Muhammeda i njegovu porodicu, koji su manifestacija Tvoje ljepote i veličanstvenosti i riznica tajni Tvoje knjige. U njima je ispoljen monoteizam sa svim imenima, koja niko osim Tebe ne zna. Neka je prokletstvo na tlačitelje i zlobnike, one koji su korijen stabla prljavštine i pokvarenosti!"¹.

Smatram prikladnim da se ukratko osvrnem na hadis "Sekalejn", ali ne s duhovnog i irfanskog ili aspekta gajba (svijeta tajanstva), jer moja malenkost nema smjelosti da govori o onome što čovjekov razum ne može dokučiti i čija je spoznaja teška i nemoguća za sve svijetove², počev od osjetilnog i svijeta ljudske naravi, pa do svijeta duše ili imaginalnog svijeta, a što je poznato samo Uzvišenom Bogu ili pak da kažem da je govor o tome neumjesan³. Ne želim da govorim o onome što je snašlo čovječanstvo zbog napuštanja i zanemarivanja uzvišenih istina "Najvećeg Sekala"⁴ i "Velikog Sekala"⁵. "Veliki Sekal" je veći od svake stvari, osim od "Najvećeg Sekala" koji je apsolutno najveći. Ne želim da govorim o onome šta su neprijatelji Boga uradili s ove dvije stvari, jer tih primjera je bezbroj i ja ih zbog ograničenog vremena i manjka informacija ne mogu nabrajati. Međutim, smatram prikladnim da se ukratko osvrnem na ono što je snašlo ove dvije velike stvari. Možda je značenje rečenice "Neće se razdvojiti sve dok me ne sretnu kod izvora Kevser" to da je sve ono što je nakon smrti Poslanika Muhameda s.a.v.s.⁶ snašlo jednu stvar snašlo i drugu i da napuštanje jedne znači napuštanje i druge, sve dok ne dođu kod Poslanika kod izvora Kevser. Da li je to vrelo mjesto spajanja većine stvorenja sa jednoćom Stvoritelja⁷ i nestanak kapljica u moru ili je nešto drugo što čovjekov razum i spoznaja ne mogu dokučiti? Treba reći da se zlo, koje su kumiri i protivnici Boga nanijeli ovim amanetima Božijeg poslanika s.a.v.s., muslimanskom umetu i cijelom

čovječanstvu, ne može opisati. Važno je podsjetiti da je hadis "Sekalejn" vjerodostojan⁸ kod svih muslimana. Vjerodostojno je prenesen i u šest hadiskih knjiga sunita⁹ i u njihovim drugim djelima, samo ponekad u različitim formama¹¹. Ovaj časni i plemeniti hadis je apsolutni dokaz i argument za cijelo čovječanstvo, a posebno muslimane sljedbenike raznih mezheba i svi muslimani trebaju za njega odgovarati. Ako neinformirane neznalice mogu tražiti ispriku, vjerska ulema ne može.

Da sada vidimo šta se desilo sa Božijom knjigom, ovim Božijim amanetom i poslanikovim naslijeđem. Tragični događaji, koje treba krvlju oplakivati, počeli su nakon šehadeta imama Alija, neka je mir na njega. Sebičnjaci i protivnici vjere su Kur'an upotrijebili kao sredstvo za uspostavu anti-kur'anskih vlasti, a istinske mufesire Kur'ana i poznavatelje Istine, koji su cijeli Kur'an primili od Poslanika s.a.v.s. i u čijim je ušima bio povik "Ostavljam vam dvije vrijedne stvari...", su pod raznim izgovorima i unaprijed isplaniranim urotama odgurnuli u stranu. Kur'an, koji do dolaska na vrelo Kevser za čovječanstvo predstavlja najveću uputu materijalnog i duhovnog života su „ustvari, odstranili sa scene“¹² a vladavinu Božije pravde, koja je jedan od ideala ove svete knjige, su poništili. Utemeljili su skretanja od Božije vjere, Njegove knjige i Njegova suneta, a pero se pri pisanju opisa njihovih postupaka osjeća postidešnim. I koliko god su ovi krivi utemeljitelji koračali naprijed toliko su se povećavale neispravnosti i devijacije. Časni Kur'an su, koji je sa uzvišenog mekama jednoće objavljen potpunom muhamedanskom otkrovenju¹³ zbog razvoja i napretka ljudi u svijetu i kao mjesto okupljanja svih muslimana, odnosno cijele ljudske zajednice, koji čovječanstvo dovodi do onoga do čega treba biti dovedeno, koji je rođenče "podučavanja stvarima"¹⁴ oslobodio od zla šejtana i protivnika vjere, koji je svijet doveo do pravde i koji je vlast povjerio nepogriješivim Božijim evlijama, neka je mir na njih, kako bi oni učinili sve ono što je u korist čovječanstva, udaljili sa scene kao da Božija knjiga nema plan za uputu. To je rezultiralo time da je uloga Kur'ana postupcima tlačiteljskih vlasti i zlobne uleme postala sredstvo za uspostavu zuluma i nemoralna i pravdanje tlačitelja i neprijatelja Uzvišene istine. Nažalost, postupcima zavjerničkih neprijatelja i neukih prijatelja Kur'ana, ova sudbonosna

knjiga nigdje nije imala, niti ima ulogu sem u mezaristanima i na ceremonijama učenja hatmi mrtvima. Umjesto da bude sredstvo okupljanja muslimana i čovječanstva i knjiga njihova života, postala je sredstvo pravljenja razdora i cijepanja ili je potpuno odstranjena sa scene. Kada bi neko progovorio o islamskoj vlasti i politici, koja predstavlja veliki program islama i Poslanika s.a.v.s, te Kur'ana i njegova obilatog suneta, kao da je počinio najveći grijeh, a fraza "politički hodža"¹⁵ je bila izjednačena sa frazom "hodža bez vjere"! I sada je takva. Velike šejtanske sile pomoću vlasti, koje su napustile vjerska učenja i koje sebe lažno vezuju za islam, štampaju primjerke Kur'ana sa lijepim rukopisom i distribuiraju ih naokolo zbog njegova eliminisanja i učvršćenja njihovih šejtanskih ciljeva. Sa tom smicalicom udaljuju Kur'an sa scene. Svi smo mi vidjeli primjerak Kur'ana kojeg je štampao Muhamed Reza Han Pahlavi¹⁶ i koji je neke obmanuo, a jedan dio uleme, koji nije ništa znao o ciljevima islama, veličao je Rezu Hana Pahlavija zbog tog djela. Vidimo da kralj Fahd¹⁷ svake godine troši veliki dio narodnog bogatstva za štampanje Kur'ana i za centre propagande anti-kur'anskog mezheba i Vehabizma¹⁸. Kralj Fahd širi ovaj sasvim krivi i mezheb bez ikakvih osnova, a neinformirane narode i države usmjerava ka velikim silama. Iskorištava islam i Časni Kur'an za njihovo uništenje. Mi smo ponosni, jer je cijeli naš narod privržen islamu i ponosnom Kur'anu, sljedbenik je mezheba koji želi kur'anske istine, koje u potpunosti govore o jedinstvu muslimana i cijelog čovječanstva, spasiti od mezaristana. Kur'an je najveći spasitelj čovjeka od svih okova koji stežu njegove noge, ruke, razum i srce i odvlače ga ka pogubljenju, uništenju i robovanju nevjernicima.

Mi smo ponosni što slijedimo mezheb, kojeg je Božijom naredbom, utemeljio Njegov poslanik i što zapovjednik vjernih Ali ibn Ebi Talib¹⁹, rob oslobođen od svih okova, spašava čovjeka od svake vrta ropstva.

Mi smo ponosni što Nehdžul Belaga²⁰, koja je nakon Kur'ana najveća smjernica materijalnog i duhovnog života i najveća knjiga koja donosi spas za čovjeka i čije su duhovne i upute za vlast najveći put spasa, pripada našem čistom Imamu.

Mi smo ponosni što su nepogrješivi imami, neka je mir na njih, počevši od Alija ibn Ebi Taliba pa do hazreti Mehdijsa, neka je mir na njega, koji je Božijom moći živ i nadgleda tok dešavanja u svijetu, naši imami.

Mi smo ponosni što dove, koje ulijevaju život i koje nazivaju "Kur'an Saed"²¹, potiču od naših čistih imama. Ponosni smo što su dove imama u mjesecu Ša'banu²², zatim dova Arefat²³, Husejna ibn Alija kao i Sahifa Sedžadija²⁴, ovaj Zebur poslanikove porodice i Sahifa Fatemija²⁵, knjiga udahnuta od strane Uzvišenog Boga hazreti Fatimi Zehri, naše dove i knjige.

Mi smo ponosni što je Bakir-ul-Ulum²⁶, najveća ličnost povijesti, od nas i niko sem Boga i Poslanika s.a.v.s. i nepogrješivih imama, neka je mir na njih, nije shvatio i neće moći shvatiti njegov mekam.

Mi smo ponosni što nam je mezheb Džaferijski²⁷ mezheb i što nam je fikh, kao beskonačno more, jedno od njegovih djela. Ponosimo se na sve čiste imame, neka je mir na njih, i obavezujemo se na njihovo slijedenje.

Mi smo ponosni što su naši nepogrješivi imami, neka je mir na njih, na uzvišenom putu islama i na putu prakticiranja Kur'ana, čija je jedna od dimenzija uspostava pravedne vlasti, dio života proveli u zatvoru i progonstvu i koji su, na putu svrgavanja tlačiteljskih i nevjerničkih vlasti, postali šehidima. Mi smo danas ponosni što težimo ciljevima Kur'ana i suneta i što naš narod na ovom velikom, sudbonosnom i sasvim nepoznatom putu žrtvuje svoje živote, imovinu i najmilije na Božijem putu.

Mi smo ponosni što su mlade i stare žene prisutne na kulturnim, ekonomskim i vojnim poljima i što rame uz rame sa muškarcima, ili čak bolje od njih, djeluju na uzvišenom putu islama i ciljeva Časnog Kur'ana. Ponosni smo što žene, koje su sposobne za rat, sudjeluju u vojnoj obuci, jednoj od važnih obaveza za odbranu islama i islamske zemlje i što su se hrabro i odgovorno oslobodile ugroženosti koje su im, odnosno islamu i svim muslimanima, nametnuli neprijateljske urote i prijatelji nepoznavanjem islamskih propisa i Kur'ana. Te žene su se oslobodile sujevjerja, koje su neprijatelji zbog svojih interesa stvorili rukama nezalica i neke uleme koja nije bila svjesna interesa muslimana. One žene, koje nisu sposobne za rat, vrijedno su aktivne u

logistici i obim njihova truda i zalaganja potresa ushićenjem srca naših ljudi, dok se srca neprijatelja i džahila, gorih od neprijatelja, tresu od ljutnje i gnjeva. Bezbroj puta smo vidjeli kako žene poput hazreti Zejnebe, neka je mir na nju, uzvikuju da su izgubile svoje sinove i da su na putu Uzvišenog Boga i islama žrtvovalе sve što su imale. One su ponosne na to i znaju da je ono što su stekle veće od dženetskih bašča.²⁸

Naš narod i svi islamski narodi i potlačeni u svijetu ponose se time što su im neprijatelji oni koji su neprijatelji Uzvišenog Boga, Časnog Kur'ana i dragog islama, zvijeri koje ne prežu ni od kakvog zločina i prevare zbog svojih zlokobnih i zločinačkih ciljeva i koje zbog ovladavanja onim na što su pohlepne ne poznaju ni prijatelja ni neprijatelja. Na njihovom čelu su Amerika, taj inherentni državni terorist koji je zapalio cijeli svijet i njen saveznik svjetski cionizam²⁹, koji zbog zadovoljenja svojih pohlepa, čini takve gnusne zločine od čijeg se pisanja i kazivanja stide i pero i jezik. Glupa i blesava iluzija "Veliki Izrael"³⁰ navodi ih na činjenje svake vrste zločina. Islamski narodi i potlačeni u svijetu su ponosni što su im neprijatelji Jordanac Husejn³¹, ovaj zločinac-spletkaroš i Marokanac Hasan³² i Hosni Mubarak³³, koji su za istim jaslama sa Izraelom i koji na putu službovanja Americi i Izraelu ne prežu od činjenja bilo kakva zločina nad svojim narodima. Ponosni smo što nam je neprijatelj Sadam Husejn³⁴, kojeg i prijatelj i neprijatelj, poznaju po zločinima i kršenju međunarodnih i ljudskih prava. Svi znaju da izdaje, koje je počinio prema ugroženom iračkom narodu i šaicima u zemljama Perzijskog zaljeva, nisu manje od izdaje koju je počinio prema iranskom narodu³⁵.

Mi i potlačeni narodi svijeta smo ponosni što nas mas mediji i aparatura svjetske propagande, po uputi i naredbi zločinačkih velesila, optužuju za svaku vrstu zločina i izdaje. Zar postoji veći ponos od toga što se Amerika, i pored svih navoda i ratne mašinerije i svih zemalja koje se žrtvuju za nju te raspolaganja neograničenim bogatstvom zaostalih ugroženih naroda i kontrolisanja mas medija, naspram iranskog naroda i zemlje hazreti Mehdiya, neka je mir na njeg, tako zaglavila i ocrnila da više ne zna čemu da pribjegne i na što da se osloni! Kamo god da se okrene, dobija negativan odgovor i biva odbačena³⁶! A to se nije desilo ničim drugim osim uz pomoć

Uzvišenog Stvoritelja koji je probudio narode, posebno iranski kojeg je spasio zla i tlačenja monarhističkog režima i uputio ga ka svjetlosti islama.

Plemenitim potlačenim narodima i dragoj iranskoj naciji sada sugerišem da se čvrsto drže Božijeg pravog puta, koji nije ovisan ni o ateističkom Istoku³⁷, ni o nevjerničkom i tlačiteljskom Zapadu³⁸. Neka ni jednog trena ne zaborave na ovu blagodat, a prljave ruke, kako stranih tako i domaćih sluga velesila, a te domaće su gore od onih stranih, neka ne uzburkaju njihovu čistu namjeru i čeličnu volju. Neka znaju da je sve ono što govore svjetski mas mediji i mediji šejtanskih sila arogantog Zapada i Istoka dodatni razlog za oslanjanje na Božiju moć i snagu, a Bog će ih nagraditi i na ovom i na onom svijetu.

Moja melenkost od muslimanskih naroda traži da ispravno, predano te srcem i dušom slijede čiste imame i političku, društvenu, ekonomsku i vojnu kulturu ovih velikih uputitelja čovječanstva. Neka ne skrenu sa puta tradicionalnog fikha³⁹, koji je pokazatelj pravca poslanstva i imamata i garant razvoja i grandioznosti naroda, bilo da se radi o njegovim primarnim ili sekundarnim propisima⁴⁰, jer svi spadaju u školu islamskog fikha. Neka ne slušaju zle misli šejtana-neprijatelja istine i vjere i neka znaju da je jedan devijacijski korak uvod u pad mezheba, islamskih propisa i vlasti Božije pravde. Neka nikad ne zanemare džumu⁴¹ i džematski namaz koji je politički indikator namaza. Džuma namaz je najveća usluga Uzvišenog Boga Islamskoj Republici Iran. Isto tako, neka nikad ne zanemare ceremoniju oplakivanja i tugovanja za čistim imamima, a posebno za predvodnikom potlačenih i šehida hazreti imamom Husejnom, neka je mir na njega. I neka znaju da su junački povici naroda na vode tlačenja tokom povijesti i do njenog kraja ono što stoji u naredbi imama, neka je mir na njih, vezano za obilježavanje ovog povijesnog događaja islama (događaj na Kerbeli).

Ti povici su proklinjanje tlačitelja Poslanikove porodice. Vi znate da su proklinjanje i povici na nepravdu Umejjevića⁴², i pored toga što je ta dinastija uništena i poslana u džehenem, povik na svjetske tirane i tlačitelje. Na ovaj način se ovaj povik, koji slama tlačenje, čuva od gašenja. Neophodno je da se u naricaljkama i elegijskim poemama, te pjesmama veličanja imama istine, neka je mir na njih, intenzivno

Podsjećajući na tragedije i tlačenja koja su činili i čine tlačitelji svakog vremena i regije. I u ovom vremenu, u kojem se tlači islamski svijet od strane Amerike, Sovjetskog Saveza i onih koji su ovisni o njima, poput porodice Saud⁴³, izdajice Meke i Medine, treba intenzivno podsjećati na tlačenje i zla i proklinjati ih. Svi treba da znamo da je politička ceremonija ono što doprinosi jedinstvu muslimana. Ona je zaštitnik muslimanskih naroda, posebno sljedbenika duodecimalnog šiizma.

I ono što je potrebno da ukažem jeste to da se moja političko-duhovna oporuka⁴⁴ ne odnosi samo na veliki iranski narod, ona je savjet i preporuka za sve islamske narode i potlačene u svijetu, pripadnike svakog naroda i vjere. Uzvišenog Boga molim da nas i naš narod ni na tren ne prepusti samima sebi i da ne uskrati naklonjenost sinovima islama i dragim borcima.

Ruhullah El-Musavi El-Homeini

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Značaj veličanstvene islamske revolucije, ostvarenja miliona vrijednih ljudi i hiljada njenih besmrtnih šehida i onih koji su pretrpili gubitke, a koja je nada miliona muslimana i potlačenih u svijetu, u tolikoj mjeri je velik da se perom i govorom ne može predstaviti. Ja, Ruhullah Musavi Homeini, koji i pored svih grešaka ne gubi nadu u plemenitost Uzvišenog Boga i čiji put, pun opasnosti je utemeljen na privrženosti prema Apsolutnoj Velikodušnoj Božijoj Plemenitosti, kao jedna ponizna i skromna osoba koja traga za znanjem i koja poput druge mu'minske braće gaji nadu u ovu revoluciju i opstanak njenih tekovina, te ostvarenje što većih rezultata, upućujem nekoliko riječi, iako ponavljajućih, kao oporuku sadašnjoj i budućim generacijama. Samilosnog Boga molim da mi podari iskrenost nijeta u ovoj oporuci.

1) Znamo da je ova velika revolucija, koja je oslobodila Iran od tlačitelja i onih koji žele dominaciju u svijetu, pobijedila sa Božijom pomoći. Da nije bilo te Božije pomoći pobjeda, jedne populacije od 36 miliona ljudi,⁴⁵ ne bi bila moguća. Bez te pomoći ne bi bio moguć ustanak iranskog naroda pored sve one antiislamske propagande protiv vjerske uleme, posebno u zadnjih sto godina, i pored svih onih bezbrojnih razdora koje su ubacivali novinari i govornici u štampi, na antiislamskim i antinacionalnim skupovima i okupljanjima. Bez Božije pomoći, pored svih onih parola i lažnih govora i svih onih centara razvrata, prostitucije i droge, te kockarnica, što je za cilj imalo usmjeravanje aktivne omladine, koja treba djelovati na putu napretka i progresa svoje domovine, ka nemoralu i pasivnosti prema podmuklim i izdajničkim radnjama pokvarenog Šaha i lukavog mu oca, te formalne vlade i parlamenta, koji su nametnuti narodu od strane velikih sila. Najteže je bilo stanje na univerzitetima, u školama i obrazovnim centrima na kojima je predavana sudbina zemlje i u kojima su zapošljavani učitelji i profesori prozapadno, proistočno ili nacionalistički⁴⁶ orijentirani. Te osobe su bile ogorčeni protivnici islama i islamske kulture. Iako je bilo učitelja i profesora koji su osjećali odgovornost i čije je srce izgaralo zbog stanja u zemlji, no, oni su bili izolirani i nisu mogli ništa značajno uraditi. Dakle, pored ovih i mnogih drugih problema kao što su izoliranje vjerskih predstavnika i

intelektualno zastranjivanje jednog dijela njih pod uticajem jake propagande, bez Božije pomoći nije bilo moguće u ovakvoj situaciji da narod odjednom digne ustanak i da u cijeloj zemlji sa jedinstvenom idejom i povcima "Allahu Ekber", te čudesnim i zadivljujućim požrtvovanjem porazi sve domaće i strane snage i da sudbinu zemlje preuzme u svoje ruke. Prema tome, ne treba sumnjati u to da se islamska revolucija Irana razlikuje od svih drugih revolucija, i sa aspekta pojave i sa aspekta suštine i načina borbe i sa aspekta njenog i motiva ustanka. Nesumnjivo je da je ova revolucija bila Božiji dar i tajanstvena hedija podarena od strane Uzvišenog Boga ovom ugroženom i opljačkanom narodu.

2) Islam i islamska vlast su Božiji fenomen čijom primjenom se osigurava najveći stepen zadovoljstva i sreće potomaka islama na ovom i onom svijetu. Islam i islamska vlast imaju moć da prekinu tlačenja, pljačkanja, nemoral i agresije i da čovjeka uzdignu do njegova savršenstva. To je pravac, koji suprotno nemonoteističkim pravcima i učenjima, nadzire sve individualne, društvene, materijalne, duhovne, kulturne, političke, vojne i ekonomske poslove i koji ne zanemaruje ništa što utiče na odgoj čovjeka i zajednice, te materijalni i duhovni napredak, a ako ga možda zanemaruje, to je u veoma neznatnoj mjeri. Islam pojedinca i zajednicu upozorava na prepreke i probleme na putu usavršavanja i trudi se da ih otklone. Sada, kad je zahvaljujući Božijoj milosti i pomoći, te velikoj hrabrosti naroda utemeljena Islamska Republika i s obzirom na to da su islam i njegovi progresivni propisi istaknuti u islamskoj vlasti, na velikom iranskom narodu je da se trudi da ostvari glavne poruke i principe Islamske Republike u svim dimenzijama, a čuvanje islama je glavna obaveza na čijem su se putu poslanici, počev od Adema a.s., pa do posljednjeg Božijeg poslanika Muhameda s.a.v.s. cijelim svojim bićem trudili i žrtvovali. Ništa ih nije odvratilo od izvršenja ove velike obaveze. Također, nakon njih ashabi i čisti imami, neka je mir na njih, su svom snagom i prolijevanjem krvi trudili se da očuvaju islam. Danas je svim muslimanima uopće, a posebno iranskom narodu, dužnost da svom snagom sačuvaju ovaj Božiji amanet, koji je u Iranu zvanično objavljen i u kratkom periodu polučio velike rezultate, i da uspostave ono što će osigurati njegov opstanak i otkloniti prepreke i probleme sa

kojima se suočava. Nadamo se da će zraka svjetlosti islama zasjati iznad svih islamskih zemlja i da će se sve zemlje i narodi međusobno usaglasiti oko ovog vitalnog pitanja i zauvijek osloboditi ugrožene i potlačene u svijetu jarma ekspanzionističkih velesila i zločinaca povijesti.

Moja malenkost, u posljednjim trenucima svoga zemaljskoga života, shodno individualnoj odgovornosti prema očuvanju i opstanaku ovog Božijeg amaneta i u odnosu na prepreke i opasnosti koje mu prijete, sadašnjoj i budućim generacijama poručujem sljedeće i Stvoritelja molim da vam svima podari uspjeh i pomoć:

a) Bez sumnje, tajna opstanka islamske revolucije je upravo tajna njene pobjede. Buduće generacije će u povijesti čitati da su dva glavna stuba naše revolucije Božija volja i uzvišeni ciljevi islamske vlasti, a narod je svojom udruženošću i jedinstvom riječi u cijeloj zemlji stajao iza tih stubova.

Moja malenkost današnjoj i budućim generacijama oporučuje da ne zanemare Božiju volju, na koju Uzvišeni Bog sugerše u Časnom Kur'anu⁴⁷, ako žele da vlada islam i Allahova vlast i da se njihova zemlja iznutra i izvana oslobodi od kolonizatora i izrabljivača. Nasuprot toga u čemu leži tajna pobjede i njenog opstanka stoji zaborav cilja, rascjep i razdvajanje. Nije bezrazloga to što propagandna mašinerija u cijelom svijetu i njeni domaći sljedbenici svu svoju snagu troše na širenje špekulacija i laži, koje izazivaju podjele i na tom putu troše milijarde dolara. Bez razloga nisu ni stalne posjete protivnika Islamske Republike u region, među kojima se nažalost mogu vidjeti čelnici nekih islamskih zemalja, koji samo razmišljaju o ličnim interesima i koji su se predali Americi, a njima su se priklonili i neki koji simuliraju da su ulema.

Ono što danas i u budućnosti treba biti važno za iranski narod i muslimane svijeta i što konstantno trebaju imati na umu jeste neutralisanje propagande koja izaziva podjele i rascjep, te razara domovinu. Muslimanima, naročito Irancima, s naglaskom na današnje vrijeme, sugeršem da reagiraju na ove zavjere i da na svaki mogući način osnaže jedinstvo i slogu, a da nevjernike i licemjere ponize.

b) Neprijateljska propaganda u raznim dimenzijama, čiji je cilj slamanje nade svih naroda, posebno poŕrtvovanog iranskog naroda, koju gaje u islam, jedna je od važnih i jasno primjetnih urota u posljednjem stoljeću, a naročito njegovim zadnjim decenijama i nakon pobjede islamske revolucije. Ta propaganda ponekad nevješto i otvoreno tvrdi da islamski propisi, uspostavljeni prije 1.400 godina, ne mogu u današnjem vremenu upravljati državama ili islam predstavlja nazadnom religijom koja se protivi svakoj vrsti napretka i civiliziranosti. Postoje mnogobrojni primjeri ovakve glupe propagande. Ta propaganda ponekad uvrijedljivo, pogrdno i šejtanski vrijeđa svetost islama i tvrdi da ova i ostale Boŕije vjere brinu samo za duhovnost, čišćenje duše i sustezanje od ovosvjetskih dobara i da pozivaju na napuštanje ovog svijeta i zaokupljenost ibadetom, zikrom i dovama koje čovjeka pribliŕavaju Bogu i udaljavaju od dunjaluka dok vlast, politiku i intendanturu smatraju da su u koliziji sa onim velikim i duhovnim ciljevima koji sluŕe poboljšanju svijeta. Naravno, takva propaganda je u suprotnosti sa učenjem i postupcima poslanika. Naŕalost, neke religiozne ličnosti i pojedinci iz vjerske uleme, koji nisu shvatili suštinu islama, su zapali pod utjecaj ove propagande tako da čak umiješanost u vlast i politiku smatraju grijehom i izopačenošću, a vjerovatno će neki i u budućnosti tako misliti. To je velika tragedija koja je zadesila islam.

Za prvu grupu pobornika te propagande treba reći da nisu dobro informisani o vlasti, zakonu i politici ili da se svjesno predstavljaju takvima, jer implementacija zakona po kriterijima pravde, sprječavanje tlačenja i uspostavljanja tlačiteljskih vlasti, zatim širenje individualne i društvene pravde, zabranjivanje nemorala, prostitucije i raznih devijacija, sloboda po kriterijima razuma, pravde i neovisnosti, sprječavanje kolonizacije, eksploatacije i despotizma, potom kaŕnjavanje i definisanje visine kazne po mjerilu pravde zbog sprječavanja nemorala i razvrata u društvu, te politika i upravljanje zajednicom po načelima razuma i pravičnosti kao i stotine drugih primjera, nisu stvari koje prolaskom vremena i tokom povijesti čovječanstva i društvenog ŕivota zastarjevaju. Ta njihova tvrdnja je kao da se kaŕe da racionalne i matematičke zakone treba zamijeniti novim zakonima u ovom stoljeću. Po njima ako je na početku

civilizacije trebalo uspostaviti društvenu pravdu i spriječiti tlačenje, pljačkanje i ubijanje, danas nije tako pošto živimo u atomskom stoljeću i taj metod je zastario. Navodi o tome da se islam protivi nauci, onako kako je to tvrdio svrgnuti Muhamed Reza Pahlavi, i kako neki žele da u današnjem vremenu putuju na kamilama⁴⁸, su glupe i besmislene optužbe, jer islam se kao nijedna druga monoteistička vjera nikada nije i neće suprotstavljati civilizaciji, tehnologiji, otkrićima, izumima i industriji i svemu onome što doprinosi progresu i civilizaciji čovječanstva. Islam i Časni Kur'an stavljaju poseban akcenat na znanje i industriju. No, ako je smisao preporoda i civilizacije taj da neki profesionalni intelektualci govore kako su sva zla, prostitucija, čak i homoseksualizam sloboda, onda se tome protive sve nebeske vjere te svi naučnici i razumni ljudi. Takvu slobodu slijepo šire osobe prozapadno i proistočno orijentirane.

Druga grupa onih koji plasiraju tu propagandu, a koja ima zlobnu i uvrijedljivu ulogu, islam smatra odvojenim od vlasti i politike. Ovim nezalicama treba reći da Časni Kur'an i sunet Božijeg poslanika s.a.v.s. ni u jednoj drugoj oblasti nemaju onoliko propisa koliko imaju u oblasti vlasti i politike. Većina obrednih propisa islama je i političkog i vjerskog karaktera i zanemarivanje navedenog donosi sve ove probleme. Poslanik islama je formirao vlast, poput ostalih vlasti u svijetu, ali sa motivom širenja društvene pravde. Prve halife u islamu su imale široke vlasti. I vlast imama Alija, neka je mir na njega, sa istim tim motivom i u još širem obliku, predstavlja jasne povijesne činjenice. I u kasnijim razdobljima je postupno bilo islamske vlasti, a i danas su brojni pobornici islamske vlasti koji slijede islam i Poslanika s.a.v.s.

U ovoj oporuci ukazujem i nadam se da će pisci, sociolozi i oni koji pišu povijest izvući muslimane iz ove zablude. Ono što je rečeno i što se govori da su poslanici, neka je mir na njih, zaokupljeni samo duhovnošću, da ne prihvataju ovosvjetsku vlast i da ju izbjegavaju, velika je greška što ima za cilj usmjeriti islamske narode ka razvratu i otvoriti put krvoločnim kolonizatorima, jer islam jedino odbacuje i neodobrava šejtanske i tlačiteljske vlasti i diktature, koje pažnju poklanjaju uspostavi dominacije, ovosvjetskim i iskrivljenim motivima, zatim gomilanju bogatstva, imovine i moći te antivjerskim

tendencijama i konačno svijetu koji čovjeka usmjerava na zaborav Uzvišenog Boga. Međutim, vlast istine, čiji je cilj zaštita ugroženih i sprječavanje tlačenja i zuluma te uspostava društvene pravde, za koju su se trudili i Sulejman sin Davudov⁴⁹ i posljednji Božiji poslanik Muhamed i njegovi nasljednici, neka je mir na njih, jedna je od najvećih obaveza, a njena uspostava jedan od najuzvišenijih ibadeta. Stoga je ispravna politika, koja je prisutna u ovoj vlasti, jedna od obaveznih stvari. Budni i oprezni iranski narod treba uz pomoć islama neutralisati ove zavjere, a odani govornici i pisci priskočiti u pomoć narodu i odstraniti zavjerničke šejtane.

c) Na širem planu u zemlji i gradovima su prisutne zavjere ovoga tipa i možda još opasnije i zlokobnije špekulacije o tome kako Islamska Republika nije učinila mišta za narod i kako je narod, koji se sa onim silnim entuzijazmom i ushićenjem žrtvovao kako bi se oslobodio tlačiteljskog nevjerničkog režima, pao u ruke goreg režima, kako su imperijalisti postali još moćniji, a ugroženi još ugroženiji, kako su zatvori puni omladine koja je budućnost zemlje, i kako je maltretiranje gore i nehumanije od maltretiranja iz perioda bivšeg režima, kako svakog dana jedan broj osoba likvidiraju pod imenom islama, kako bi bilo bolje da ovu republiku nisu nazvali islamskom, kako je ovo vrijeme gore od vremena Reze Hana i njegova sina, kako se narod guši u patnji i ogromnoj skupoći, kako čelnici ovu vlast usmjeravaju ka komunističkom režimu, kako se konfiskuje imovina naroda i kako se sve oduzima od naroda, i mnogi drugi primjeri, što se zajedno protura u razrađenim planovima. Dakle, radi se o neprijateljskim planovima i urotama i svakim danom se u nekom mjestu i mahali govori o nekoj od nabrojanih stvari, to se prepričava u taksijima, autobusima i na skupovima. Ako jedna tema zastari, onda se popularizira druga. Nažalost, neka vjerska lica, neinformisana o šejtanskim prevarama i podvalama, stupanjem u kontakt sa jednim ili više faktora urote zamišljaju kako su ti navodi istiniti. Suština je u tome što većina onih, koji slušaju ove stvari i vjeruju da su istinite, nisu upoznati sa stanjem u svijetu, svjetskim revolucijama te događajima nakon revolucije i neizbježnim teškoćama nakon nje. Isto

tako, nisu pravilno informisani o promjenama koje koriste islamu i neupućeni slušaju ove navode i svjesno ili nesvjesno ih prihvaćaju.

Savjetujem da ne pribjegavate pravljenju problema, vrijeđanjima i žestokim kritikama prije proučavanja trenutnog stanja u svijetu te poređenja islamske revolucije u Iranu sa drugim revolucijama i prije upoznavanja sa situacijom zemalja i naroda s kojima ste se susretali tokom i poslije njihove revolucije i prije obraćanja pažnje na probleme ove zemlje zatrovane nevjerstvom Reze Hana i još gore od strane Muhameda Reze, koji su nakon njihovih pljački ostavljeni u nasljedstvo ovoj vladi od kojih možemo spomenuti ogromnu rušilačku ovisnost, loše stanje u ministarstvima i ekonomiji, centre razvrata i pijanki, prodajna mjesta opojnih sredstava, teški životni uslovi, zatim teško stanje u obrazovanju i odgoju, školama i na univerzitetima, katastrofalno stanje u kinematografiji, zatim jadan položaj omladine, vjerske uleme, vjernika, onih koje teže slobodi i čednih i nevinih žena kojima je naneseno zlo, te na kraju krajnje nezadovoljavajući položaj džamija. Također, ne prepuštajte se glasinama prije upoznavanja sa istragama i dosjeima onih nad kojima je izvršena smrtna kazna ili optuženima na doživotnu robiju, istragama o stanju u zatvorima te načinu djelovanja dužnosnika, istragama o imovini velikih kapitalista, prevaranata i monopolista, zatim utvrđivanja situacije u organima pravosuđa i revolucionarnim sudovima kao i prije pravljenja komparacije sa bivšim stanjem pravosuđa i položajem sudija. Isto tako prije toga razmotrite status zastupnika Islamskog parlamenta i članova Vlade, te guvernera provincija i ostalih dužnosnika koji su došli na vlast u ovom periodu.

I manite se tih stvari prije usporedbe učinka Vlade i Džihada za obnovu u selima, koja nemaju nikakve uvjete za život, pa čak ni pitku vodu i ambulantu, sa učinkom bivšeg režima, i uzimanja u obzir teškoća izazvanih nametnutim ratom, poput miliona domaćih izbjeglica, porodica šehida i svih koji su pretrpili štetu kao i miliona izbjeglica iz Afganistana i Iraka, i uzimanja u obzir ekonomskih blokada i stalnih zavjera Amerike i njenih, stranih i domaćih ovisnika, te anarhije koju stvaraju protivnici islama, skretničari s pravog puta i čak prijatelji neznalice te mnogih drugih pitanja. Smilujte se ovom islamu, koji je poput tuđinca i koji je danas, nakon stotina godina

tlačenja siledžija i neznanja masa, novorođenče opkoljeno stranim i domaćim neprijateljima. Vi koji stvarate teškoće i probleme razmislite - zar nije bolje da se umjesto opstrukcija i slamanja trudite na putu reformi i pomaganja, da umjesto pristajanja uz munafike, tlačitelje, kapitaliste i monopoliste, koji su zaboravili na Boga, budete pristalice potlačenih i ugroženih i da umjesto indirektnog pristajanja uz buntovničke i agitatorske skupine i teroriste obratite pažnju na ugrožene vjerske dostojanstvenike i potlačene državne službenike, koji su bili odani svojim obavezama i zadaćama?

Nikada nisam rekao, niti govorim da se u ovoj republici postupa u skladu sa svim dimenzijama islama i da neke osobe, zbog neznanja, poteškoća i nediscipliniranosti, ne postupaju suprotno propisima islama. Naprotiv, ističem da se sudska, zakonodavna i izvršna vlast sa maksimalnim zalaganjem trude na islamizaciji ove zemlje i da ih podržava i pomaže nekoliko desetaka miliona građana. Ako ova manjina koja stvara probleme i vrši opstrukcije priskoči u pomoć, ostvarenje ovih želja će biti lakše i brže. A ako, ne daj Bože, ta manjina i ne dođe sebi, s obzirom da su milionske mase probudene, da su shvatile suštinu pitanja i da su prisutne na sceni, islamske i ljudske želje će Božijom voljom opet biti ostvarene, a oni koji koračaju stranputicom i koji prave probleme i stvaraju teškoće neće se moći oduprijeti ovoj bučnoj i glamurnoj bujici.

Usudujem se ustvrditi da su iranski narod i njegove milionske mase u današnjem vremenu bolji od naroda Hidžaza⁵⁰ za vrijeme Božijeg poslanika Muhameda s.a.v., i naroda Kufe i Iraka za vrijeme hazreti Alija i Husejna ibn Alija, neka je mir na njih. U vrijeme Božijeg poslanika s.a.v.s. neki muslimani takođe nisu iskazivali poslušnost prema njemu i pod raznim izgovorima nisu odlazili u vojne bojeve zbog čega ih je Uzvišeni Bog u suri Tevba ukorio i nagovijestio im kaznu⁵¹. Toliko su lagali na Poslanika da ih je on, prema rivajetu, prokleo na minberu⁵². I narod Iraka i Kufe je veoma loše postupao prema imamu Aliju, odbijajući se povinovati njegovim naredbama i uputama. Pritužbe imama Alija na račun toga naroda su poznate u povijesnim i knjigama predaja. Narod Iraka i Kufe je ružno postupio prema predvodniku šehida imamu Husejnu, neka je mir na njega, i prema onome što se desilo na Kerbeli. Oni, koji nisu uprljali ruke ili

su pobjegli s vojnog polja ili sjedili prekrštenih ruku dok se događao povijesni zločin.

No, danas vidimo kako se iranski narod, počev od njegove vojske i policije pa do Sepaha (Armije čuvara islamske revolucije) i dobrovoljaca, uz veliki entuzijazam i žudnju žrtvuje na frontovima i stvara epopeje. Vidimo da narod u cijeloj zemlji pruža veoma vrijednu pomoć. Vidimo da se porodice šehida i onih koji su pretrpili štetu i gubitke u ratu, vedra lica, vesela govora i ponašanja punog čežnje i entuzijazma iz kojih izvire sigurnost, susreću sa nama i vama. A sve potiče iz njihove ljubavi, interesovanja i bujne vjere u Uzvišenog Boga, islam i vječni život i to iako ne žive sa Poslanikom s.a.v.s. i nekim od čistih imama, neka je mir na njih. Njihov motiv leži u vjeri i uvjerenju u gajb, a tu leži tajna pobjede i uspjeha. Iran se treba ponositi što je odgojio takve sinove i mi se ponosimo što živimo u takvom vremenu i sa takvim narodom.

Osobama, koje se zbog raznih razloga protive Islamskoj Republici i omladini, kako muškarcima tako i djevojkama, koje iskorištavaju profiterni licemjeri i oni koji koračaju stranputicom, oporučujem da neutralnom i slobodnom mišlju prosuđuju, te precizno i bez pribjegavanja strastima razmotre njihovu propagandu kojom žele ugasiti Islamsku Republiku. Prosudite način njihova ponašanja i djelovanja prema ugroženim masama. Isto tako, precizno i nepristrasno analizirajte skupine i vlade koje su ih podržavale i podržavaju i skupine i osobe koje su im se unutar zemlje pridružile i koje ih podržavaju kao i njihov moral i ponašanje među njima samima i njihovim pristalicama te promjenu njihovih stavova oko raznih događaja. Proučite stanje i položaj onih koji su u ovoj Islamskoj Republici od ruku licemjera i skretničara s pravog puta postali šehidi. Prosudite između njih i njihovih neprijatelja. Djela ovih šehida su donekle u vašim rukama, a isto tako, možda su u vašim rukama i djela protivnika, pa vidite i prosudite koja grupa štiti potlačene i ugrožene.

Braćo, ove stranice nećete čitati prije moje smrti, a moguće je da ćete ih nakon toga čitati. Ja tada neću biti među vama, no, želim reći da mi nije cilj da se poigravam sa vašim mladim srcima zbog osobne koristi i privlačenja vaše naklonosti radi stjecanja položaja i moći. Vi ste primjerena i uzorna omladina i ja sam zainteresiran da svoju

mladost provedete na Božijem i putu dragog islama i Islamske Republike, kako bi stekli zadovoljstvo i sreću na obadva svijeta. Molim Milostivog Boga, koji oprašta, da vas uputi na pravi put čovječnosti i da svojom neizmjernom milošću pređe preko naše prošlosti. I vi takođe u miru i tišini molite Boga za ovo, jer on je Milostiv i onaj koji upućuje.

Sljedeći dio oporuke upućujem plemenitom narodu Irana i ostalim narodima kojima vladaju iskvarene vlasti i koji su u kandžama velikih sila. Iranskom narodu savjetujem da blagodat, koju je stekao velikim džihadom i krvlju mladih i čestitih ljudi, cijeni poput najmilije stvari, da je čuva i trudi se na tom putu, jer to je velika Božija blagodat i veliki Božiji amanet. Nemojte se bojati problema koji se javljaju na Pravom putu⁵³, srcem i dušom budite prijatelj Vladi Islamske Republike u rješavanju problema. Vladu i Parlament smatrajte svojim i čuvajte ih kao voljenu osobu !

Parlamentu, Vladi i dužnosnicima sugerišem da cijene ovaj narod i da ne zanemare služenje istom, posebno ugroženim i onima kojima je naneseno zlo, a koji su naša radost i evlije svih blagodati, čijim je požrtvovanjem Islamska Republika ugledala svijetlo dana i čiji opstanak garantuje njihovo zalaganje. Ne odvajajte se od naroda i smatrajte ga svojim i uvijek osuđujte nevjerničke vlasti, koje su uvijek bile i jesu prljavi pljačkaši i silnici prazna mozga. Naravno, to činite humanim ponašanjem primjerenim za jednu islamsku vlast.

Islamskim narodima savjetujem da vlast Islamske Republike i borbeni iranski narod uzmu za uzor i da svoje tiranske vlade, u slučaju da njihovom voljom nisu došle na vlast, vlastitom snagom svrgnu, jer su izvor svih teškoća i jada muslimana, upravo, vlasti ovisne o Istoku i Zapadu. Izričito vam savjetujem da ne slušate propagandu protivnika islama i islamske revolucije, koji nastoje izbaciti islam sa političke scene kako bi osigurali interese velesilama.

d) Jedan od šejtanskih planova velikih imperijalističkih i izrabljivačkih sila, a koji se već dugi niz godina realizira i koji je u Iranu dostigao vrhunac za vrijeme Reze Hana, a za vrijeme Muhameda Reze raznim metodama nastavljeno njegovo provođenje, jeste izolacija uleme. Taj plan se za vrijeme Reze Hana provodio pritiscima,

represijom, pritvaranjem, progonom, povredom časti i skidanjem imamske odjeće te ubistvima, a za vrijeme Muhameda Reze drugačijim metodama, među kojima i stvaranjem neprijateljstva između univerzitetskog osoblja i uleme na čemu je vršena jaka propaganda. Nažalost, zbog neinformiranosti u vezi zavjera i urota velesila došlo je do negativnih posljedica. S jedne strane, u školama i na univerzitetima je nastojano da se na funkcije postave prozapadno i proistično orijentirani učitelji, nastavnici, profesori i rektori koji su okrenuli leđa islamu i ostalim vjerama, a da se privrženi, odani i religiozni kadar marginizirala. To je činjeno s ciljem da se onaj sloj društva, koji će u budućnosti imati vlast u rukama, od ranog djetinjstva tako odgoji kako bi ispoljavao nenaklonjenost i odvratnost prema vjerama, a posebno islamu, i pripadnicima vjere, ulemi i onima koji propagiraju vjeru. Engleski plaćenici, te simpatizeri kapitalista, uzurpatora i nazadovanja i protivnici civilizacije i napretka su u to vrijeme birali ljude na položaje. S druge strane, zlobnom propagandom su ubacivali osjećaj straha među ulemu, osobe koje su propagirale vjeru i religiozna lica prema univerzitetima i univerzitetском osoblju i optuživali ih za pesimizam, neprivrženost i protivljenje islama i drugih vjera. Dakle, težilo se tome da državnici budu protivnici vjere, vjernika i uleme, a da narodne mase, koje su naklonjene vjeri i ulemi, budu protivnici vlasti i svega onoga što joj pripada. Duboke razlike između vlade i naroda, te univerzitetskog osoblja i uleme tako su otvorile put pljačkašima pa su svi državni poslovi dospjeli pod njihovu kontrolu, a svi resursi naroda u njihov džep. Vidjeli smo šta je snašlo ovaj narod i šta je moglo da ga snađe.

Sada, kada su Božijom voljom i borbom naroda, svi slojevi, počev od uleme i univerzitetskih profesora pa do trgovaca, radnika i poljoprivrednika, slomili okove zarobljeništva i branu moći velesila i zemlju oslobodili od istih i njihovih pristalica, savjetujem da sadašnja i buduće generacije ne budu nemarne i da se ne prepuste zaboravu, da vrijedna i radina omladina i univerzitetsko osoblje što više učvrsti prijateljske odnose i slaganje sa ulemom i studentima islamskih znanosti i da ne zanemare planove i urote podmuklih i lukavih neprijatelja. Kada vide osobu ili osobe koje svojim govorom i ponašanjem žele ubaciti sjeme licemjerstva, neka ih savjetuju i upute

na pravi put, a ako to ne bude učinkovito, neka se odmaknu od njih i izoliraju ih ! Neka ne dozvole jačanje korijena urota, jer njihova klica se lahko može neutralisati! Ako se među profesorima pojavi neko ko želi stvarati devijacije, savjetujte ga, a ako ne prihvati savjet, odbacite ga od sebe i iz svog razreda ! Ovaj savjet se posebno odnosi na ulemu i stručnjake vjerskih znanosti. Urote na univerzitetima imaju posebnu dimenziju i intelektualni sloj, koji je mozak društva, treba paziti na ove zavjere.

e) Još jedan od planova, koji je nažalost ostavio veliki utjecaj na našu i ostale zemlje i čije se posljedice osjećaju u velikoj mjeri, jeste uništenje autentičnog identiteta koloniziranih zemalja te njihovo prozapadnjaštvo i proistočnjaštvo. Konsekvence toga su takve da su te zemlje sebe, svoju kulturu i moć smatrale ništavnim, a Istok i Zapad, dva moćna pola, superiornom rasom i težištem svijeta i njihovu kulturu boljom kulturom. Te zemlje su ovisnost o jednom od ova dva pola smatrale neizbježnom sudbinom. Ova tužna i duga priča, koja nam je nanijela i još nanosi boli jeste izrazito ubilačkog i rušilačkog karaktera. Još tužnije je to što neprijatelji potlačene narode drže nazadnima u svemu i što su njihove zemlje učinili potrošačkim kolonijama. Toliko su nas uplašili svojim progresima i svojom šejtanskom moći da nemamo hrabrosti posvetiti se bilo kakvoj inicijativi i izumu. Sve smo svoje prepustili njima, svoju sudbinu i sudbinu naših zemalja, i slijepo se pokoravamo njihovim naredbama. Ova vještačka stupidnost rezultirala je time da se ni u čemu ne oslanjamo na svoju misao i svoje znanje i da slijepo slijedimo Zapad i Istok. Ako smo i imali nešto od izuma, kulture, pristojnosti i industrije, prozapadni i proistočni pisci i govornici su nas ismijavali i kritizirali, a našu domaću misao i snagu su slamali i obezvrijedili, što čine i danas. Strane običaje, i pored toga što su vulgarni i razvratni, širili su i šire svojim ponašanjem, govorom i pisanjem, a njihovim veličanjem i hvalospjevom hranili su i hrane narod. Npr. ako se u nekoj knjizi, članku ili govoru nađe nekoliko stranih riječi, prihvataju ih brzo bez pridavanja pažnje njihovom značenju, a onoga ko ih govori i piše nazivaju znanstvenikom i intelektualcem. Ako obratimo pažnju na bilo što, počev od kolijevke pa do groba, vidjećemo da se sve što je

nazvano istočnom i zapadnom riječi smatra poželjnim, vrijednim pažnje, napretkom i civiliziranošću, a ako je upotrijebljena domaća riječ, to se smatra neprihvatljivim, starim i zaostalim. Ako naša djeca nose zapadna imena, ponosna su, a ako imaju domaća imena, onda su zaostala. Ulice, sokaci, prodavnice, kompanije, apoteke, biblioteke, platna i druga roba, iako proizvedena u zemlji, trebaju nositi strana imena kako bi narod bio zadovoljan time i tako imao prosperitet. Sve što je strano, od glave do pete, na sastancima, u druženju i svim stvarima života donosi ponos, dostojanstvo, civilizaciju i napredak, dok nasuprot toga, vlastiti adabi i običaji predstavljaju zaostalost i konzervatizam. Zbog svake bolesti, pa i lahkoizliječive u vlastitoj zemlji, treba ići u inozemstvo i tako svoje doktore omalovažiti i obezvrijediti. Odlazak u Veliku Britaniju, Francusku, Ameriku i Sovjetski Savez je vrijedno ponosa, a odlazak na hadž i ostala blagoslovljena mjesta predstavlja zaostalost i konzervatizam. Zapostavljanje onoga što je u vezi sa vjerom i duhovnošću je pokazatelj civiliziranosti i intelektualizma, dok je nasuprot tome, privrženost ovim stvarima indikator dekadence i nazatka.

Ne želim da kažem da imamo sve. Jasno je da su nas tokom povijesti, i to ne tako davno, a naročito tokom zadnjih stoljeća, lišili svakog napretka. Izdajnički i nevjernički državnici i posebno dinastija Pahlavi, te propagandni centri i oni kratkovidni ili slijepi intelektualci su radili protiv domaćih dostignuća i lišili su nas svake aktivnosti koja vodi napretku. Uvoz robe svakojakih modela i pretjerano iskorištavanje istih od strane žena i ljudi, posebno mladog sloja, poput kozmetike, ukrasa i dječijih igračaka, te povećanje troškova i usmjeravanja porodica ka nadmetanju u potrošnji i sve to s ciljem produbljivanja nazatka u zemlji. U tom cilju se, otvaranjem centara za prostituciju i zabavu, vrši i usmjeravanje omladine ka razvratu i desetinama drugih nesreća ovog tipa. Suosjećajno i ponizno oporučujem dragom narodu, koji se sada u veoma dobroj mjeri oslobodio od mnogih zamki, da čuva svoja dostignuća ! Sadašnja generacija je pokrenula aktivnosti i pravi izume. Vidjeli smo da su pokrenute mnoge fabrike i osigurana savremena oprema. Proizvode se čak i avioni i druge stvari, a zamišljalo se da iranski stručnjaci nisu sposobni za pokretanje fabrika i razvoj proizvodnje i svi smo ruke

pružali prema Istoku ili Zapadu kako bi nam njihovi stručnjaci pokrenuli fabrike i proizvodnju. Kao posljedica ekonomske blokade i nametnutog rata desilo se to da je naša draga omladina počela praviti potrebne dijelove i opremu i isporučivati ih državi po jeftinoj cijeni, čime su otklonjene potrebe za osnovnim potrebštinama. Ta omladina je dokazala da, ako nešto želimo, to možemo i ostvariti. Trebate biti oprezni i budni da vas političari šejtanskih opsesija, koji su povezani sa Zapadom i Istokom, ne bi odveli na stranu međunarodnih krvnika! Odlučnom voljom, te svojim djelovanjem i marljivošću podignite ustanak radi otklanjanja ovisnosti. Znaite da iranska i arapska rasa nemaju ništa manje od evropske, američke i sovjetske rase. Ako pronađete sebe i odstranite od sebe beznade i u druge se ne budete uzdali, dugoročno gledajući, imat ćete snagu i moć za svaki posao i pravljenje bilo čega. I vi ćete postići ono što su postigli ljudi vama slični, pod uslovom da se oslanjate na Uzvišenog Boga, da imate samopouzdanje, da prekinete ovisnost o drugima, da podnosite teškoće na putu stizanja do časnog i poštenog života i da se oslobodite dominacije stranaca. Na vladama i državicima je, kako u sadašnjoj generaciji tako i budućim, da cijene domaće stručnjake, da ih materijalnom i moralnom pomoći podstiču na rad, da spriječe ulazak potrošačkih i štetnih roba i da se zadovolje onim što imaju dok ne naprave ono što je potrebno. Od omladine, djevojaka i muškaraca, tražim da nezavisnost, slobodu i ljudske vrijednosti pored podnošenja svih teškoća i napora, ne žrtvuju za ukrase, razonodu, napuštanje vrijednosti i boravak u centrima prostitucije, što nudi Zapad i osobe bez vlastitog identiteta i domovine. Zapad i njegovi simpatizeri, upravo onako kako pokazuje iskustvo, ne razmišljaju ni o čemu drugom sem o vašoj iskvarenosti i vašem zanemarivanju sudbine svoje zemlje, te pljačkanju vaših resursa, vašem koloniziranju, ovisnosti i transformisanju vašeg naroda i države u potrošačko društvo. Oni žele da vas ovim sredstvima i njima sličnim drže zaostalim i, po njihovim riječima, poludivljim⁵⁴.

f) Jedna od njihovih urota se, upravo onako kako je ukazano i kako često podsjećam, odnosi na preuzimanje obrazovno-odgojnih centara, posebno univerziteta, jer sudbina zemalja je u rukama njihovih

predstavnik. Jasno je da se njihov metod prema ulemi i školama islamskih znanosti razlikuje sa metodom koji primjenjuju na univerzitetima i u srednjim školama. Njihov plan se ogleda u uklanjanju uleme sa puta i njenoj izolaciji. Pri realizaciji te urote služe se raznim metodama, represijom, nasiljem i klevetanjem, što je primjenjivano za vrijeme Reze Hana, ali je imalo suprotne efekte. Ta urota se provodi i propagandom, tužakanjem i šejtanskim planovima za odvajanje uleme od obrazovnog i tzv. intelektualnog sloja, što je takođe primjenjivano za vrijeme Reze Hana uz upotrebu represije i pritiska, a što je nastavljeno za vrijeme Muhameda Reze bez nasilja, ali uvrijedljivo i pogrdno. Njihov plan na univerzitetima se sastoji u tome da odvrate omladinu od svoje kulture, svojih običaja i vrijednosti i da je usmjere ka Istoku ili Zapadu, da iz takve omladine izaberu državnike koji će vladati sudbinom države i da se na taj način čini sve ono što neprijatelji žele. Takva vlast bi zemlju vodila u propast i ka Zapadu, a izolovana, omražena i slomljena vjerska ulema ne bi bila sposobna da to spriječi. To je najbolji metod za držanje zemalja pod dominacijom i njeno pljačkanje, jer je za velesile to jednostavan i jeftin put, a u nacionalnim društvima bi se provodio bez buke i galame i sve što postoji u njima završavalo bi u džepovima velesila. Stoga, sada kada su univerziteti i naučni centri u fazi filtracije i reformi, svi smo obavezni da pomognemo dužnosnicima i da više nikad ne dozvolimo zastranjivanje univerziteta. Gdje god da se vidi devijacija, hitnom akcijom ju trebamo otkloniti. Ovaj vitalni čin se na prvom mjestu treba realizirati zalaganjem univerzitetske omladine, jer spašavanje univerziteta od devijacija znači spašavanje jedne zemlje i njenog naroda. Oporučujem, na prvom mjestu svoj omladini, potom očevima, majkama i njihovim prijateljima, na drugom mjestu državniciima i intelektualcima brižljivim za državu, na trećem mjestu, da se u pogledu spomenutog, što zemlju štiti od šteta i negativnih posljedica, srcem i dušom trude i da univerzitete predaju na čuvanje narednoj generaciji. Svim generacijama oporučujem da čuvaju univerzitete od devijacija i tendencije ka Zapadu i Istoku zbog spasa sebe, drage zemlje i islama, koji čovjeka izgrađuje. Svojim islamskim i humanim djelom izbacite velesile iz zemlje i učinite ih posramljenim ! Neka vas na tom putu čuva Bog i neka vas pomogne!

g) Jedna od važnih stvari jeste lojalnost i osjećaj odgovornosti zastupnika državnog Parlamenta. Vidjeli smo kakve su teške udarce pretrpili islam i država Iran od parlamenta koji nije radio u interesu države i koji se topio u devijacijama, počevši od vremena "Borbe za Konstitutivnost" pa do perioda vladavine zločinačkog režima Pahlavi. Najgore i najopasnije udarce su pretrpili u periodu vladavine ovog nametnutog i iskvarenog režima. Kakve su samo nevolje i štete nanesene državi i narodu od strane ovih bezvrijednih zločinaca? U ovih pedeset godina, postojanje jedne zalutale većine naspram potlačene manjine rezultiralo je time da se sve što su željeli Velika Britanija, Sovjetski Savez i naknadno Amerika provodilo i vršilo rukama sljedbenika stranputice, koji su se oglušili o Boga i koji su zemlju uvukli u razvrat i ništavilo. Nakon perioda ustavotvornosti, u periodu vladavine krvoločnog režima Pahlavi, postavljanjem na funkcije njegovih poslušnika, uzurpatora i prozapadno orijentiranih ljudi veći dio Ustava je zanemarivan i odbacivan. Sada, kada je Božijom milošću i zalaganjem naroda sudbina zemlje došla u narodne ruke i kada se zastupnici državnog Parlamenta biraju od strane naroda, bez uplitanja Vlade i namjesničkih feudalaca, raste nada da će se njihovom lojalnošću prema islamu i interesima zemlje spriječiti svaki vid devijacija. Moja oporuka narodu za sadašnje vrijeme i budućnost je ta da svojom čvrstom voljom i odanošću prema islamskim propisima i interesima zemlje na svim izborima glasa za one zastupnike koji su privrženi islamu i Islamskoj Republici, a koji obično dolaze iz srednjih i ugroženih slojeva društva, koji nisu skrenuli s Pravog puta prema Istoku ili Zapadu, koji nemaju tendenciju ka neispravnim ideologijama, koji su obrazovani i koji su informirani o aktuelnim dešavanjima i islamskoj politici. Cijenjenoj vjerskoj ulemi, posebno velikim autoritetima, oporučujem da se ne drže po strani i da ne budu pasivni kad su u pitanja dešavanja u društvu, a naročito kada je u pitanju izbor predsjednika države i zastupnika državnog Parlamenta. Svi ste vidjeli, a i buduća generacija će vidjeti, da su ruke političara, simpatizera Zapada i Istoka, uklonile sa scene ulemu koja je mukom i teškoćama utemeljila Konstitutivnost. To je kulminiralo time što je ulema nasjela na igru tih političara i uplitanje u

državna i pitanja muslimana počela smatrati van okvira svojih obaveza i svog položaja, prepuštajući političku scenu prozapadno orijentiranim. Time je državnosti, ustavu, zemlji i islamu nanijela štetu za čiju je nadoknadu potrebno dosta vremena.

Sada, kada su prepreke, hvala Bogu, otklonjene i kada je stvorena pogodna atmosfera za uključivanje svih slojeva, nije preostala nikakva isprika za nemarnost. Stoga, zanemarivanje pitanja muslimana spada u velike i neoprostive grijehe. Svako, shodno njegovoj moći i djelokrugu njegova utjecaja, ima obavezu da bude u službi islama i domovine i da sa ozbiljnošću spriječi utjecaj onih koji su ovisni o dva kolonizatorska pola ili onih opijenih Zapadom i Istokom i onih koji su se udaljili od velikog islamskog pravca. Neka svako zna da protivnici islama i islamskih zemalja, te velesile-međunarodni pljačkaši, postepeno i otmjeno prodiru u našu i druge islamske zemlje i rukama svojih plaćenika uvlače narode ovih zemalja u klopku eksploatacije i izrabljivanja. Trebate biti oprezni i trezveni i čim osjetite prvi korak podignite se nasuprot neprijatelja i ne dajte im nikakvu priliku ! Neka vam u tome Bog bude na pomoći !

Od zastupnika državnog Parlamenta, kako u ovom tako i budućim periodima, tražim da, ako ne daj Bože otpadnici spletkarenjem i političkom igrom nametnu svoj mandat narodu, Parlament odbaci njihov mandat⁵⁵ i ne dozvoli da nijedan licemjerni otpadnik, ovisan o stranim centrima moći, uđe u Parlament.

Oficijelnim vjerskim manjinama⁵⁶ oporučujem da uzmu pouku iz perioda vladavine režima Pahlavi i da za svoje predstavnike izaberu one osobe koje su odane svojoj vjeri i Islamskoj Republici, koje nisu ovisne o imperijalističkim silama i koje nisu orijentirane ka ateističkim nastranim ideologijama.

Od svih zastupnika u Parlamentu tražim da se iskreno, pošteno i bratski odnose prema kolegama i da se svi trude da zakoni, ne daj Bože, ne odstupe od islamskih principa. Svi budite odani islamu i njegovim uzvišenim propisima kako bi dostigli zadovoljstvo i sreću na ovom i na onom svijetu.

Od cijenjenog Vijeća čuvara ustava⁵⁷ tražim i savjetujem, kako današnjem tako i njegovim budućim sazivima, da s maksimalnom pažnjom i svom snagom ispuni sve islamske i nacionalne obaveze i da

ne zapada pod utjecaj nijedne sile, da bez ikakvog ustručavanja spriječi uspostavu zakona protivnih čistom šerijatu i ustavu i da obrati pozornost na potrebe zemlje, koje se nekada trebaju osigurati sekundarnim propisima, a nekada pomoću stavova vjerske uleme.

Plemenitom narodu oporučujem da bude prisutan na svim izborima, bilo predsjedničkim, parlamentarnim ili izborima za Vijeće vjerskih eksperata⁵⁸ i da bira osobe na osnovu vjerodostojnih kriterija. Npr. na izborima za Vijeće vjerskih eksperata narod treba paziti na moguće štete za islam i državu, koje će možda biti nenadoknadive, ako se zanemare i ukoliko članovi Vijeća ne budu birani na osnovu šerijatskih i ustavnih načela. U tom slučaju, svi će biti odgovorni kod Boga. Zbog toga, ako narod bude pasivan, svi će, počev od vjerskih autoriteta i uleme pa do trgovinskog, poljoprivrednog i radničkog sloja, biti odgovorni za sudbinu zemlje i islama, što važi za sadašnju i buduće generacije. Neprisustvo na političkoj sceni i nehaj su ponekad veliki grijeh. Prema tome, neke događaje je bolje spriječiti nego liječiti, jer u suprotnom, svi će prema slijedu zbivanja kasnije biti nemoćni. To je istina koju ste vi i mi zajedno osjetili nakon perioda borbe za Konstitutivnost. Ništa nije bolje od toga da narod u cijeloj zemlji obavlja poslove, koji su mu prepušteni na osnovu islamskih i ustavnih načela i da se pri izboru predsjednika države i parlamentarnih zastupnika konsultuje sa obrazovnim i intelektualnim slojem, informisanim o tekućim zbivanjima, neovisnim o jakim eksploatatorskim zemljama i kojeg krasi bogobožnost i odanost islamu i Islamskoj Republici. Narod treba slušati savjete vjerske uleme poznate po bogobožnosti i privrženosti Islamskoj Republici i treba paziti na to da državni predsjednik i parlamentarni zastupnici pripadaju onom sloju društva, koji je osjetio težak i ponižavajući položaj ugroženih i potlačenih. Predsjednik i zastupnici trebaju biti u redovima onih koji će raditi na blagostanju te društvene kategorije, a ne u redovima kapitalista, predvodnika razvrata i odavanja uživanju i strastima, onih koji ne mogu shvatiti gorčinu ugroženosti i patnje gladnih i bosih.

Treba znati da se mnogi problemi neće pojaviti, ako predsjednik države i zastupnici Parlamenta budu dobri, odani islamu i oni čija će srca izgarati za državu i narod, a ako bude nekih problema, bit će

lahko otklonjeni. Isto pravilo važi i za izbore za Vijeće vjerskih eksperata. Ako narod vjerske eksperte bude birao uz maksimalnu pažnju i na temelju savjetovanja sa vjerskim autoritetima svog vremena i ulemom u cijelom zemlji, te vjernicima i znanstvenicima, mnogi problemi i poteškoće se neće pojaviti ili će biti na primjeren način i stručno otklonjeni izborom najpodesnijih i najodanijih ličnosti za državnog vođu ili lidersko vijeće. Ako se uzme u obzir član 109. i član 110.⁵⁹ državnog ustava, u kojima je definisana obaveza naroda pri izboru članova Vijeća vjerskih eksperata, bit će jasno kakve štete neha može nanijeti islamu, državi i Islamskoj Republici. Sprječavanje mogućnosti pojave tih šteta spada u vjersku dužnost, a njegov značaj se posebno ogleda na višim nivoima.

Moja oporuka lideru i liderskom vijeću u ovom periodu, periodu agresije velesila i njihovih ovisnika unutar i van zemlje na Islamsku Republiku i ustvari na islam u formi Islamske Republike, kao i u budućim periodima je ta da budu postojani i požrtvovani u služenju islamu, Islamskoj Republici, potlačenima i ugroženima. Nemojte misliti da je lidersko mjesto samo po sebi dar i eminentna funkcija. Naprotiv, to je teška i opasna obaveza i ako, ne daj Bože, bude usmjerena na zadovoljavanje vlastitih prohtjeva, donosi vječnu tjeskobu na ovom svijetu i vatru gnjeva i srdžbe Svemogućeg Boga na drugom svijetu. Skrušeno i pokorno molim Boga, koji daruje i upućuje, da nas sve spasi ovog teškog iskušenja i da nas primi svijetla lica u Svoju blizinu. Ova opasnost, u nešto blažoj mjeri, vreba sadašnjeg i buduće predsjednike države, Vlade i dužnosnike, shodno njihovom uticaju. Prije svega trebaju imati na umu da Uzvišeni Bog nadzire njihova djela i da im je blizu. Neka im Svemoćni Bog bude na pomoći!

h) Jedno od važnih pitanja jeste pitanje sudstva, koje je u direktnoj vezi sa životom, imovinom, pravom i čašću naroda. Lideru i liderskom vijeću oporučujem da pri određivanju najviših sudskih zvaničnika, što im je dužnost, nastoje da izbaberu osobe dobre prošlosti, odgovornog ponašanja, upućene u islamska i šerijatska pitanja i politiku. Od Visokog sudskog vijeća tražim da pitanje sudstva, koje je za vrijeme bivšeg režima bilo dovedeno u žalosnu poziciju, s maksimalnom

ozbiljnošću dovede u red i da iz važne institucije odstrani one osobe koje se poigravaju sa životom i imovinom naroda i za koje islamska pravda nema značaj.

Neka marljivim i ozbiljnim radom postepeno naprave krupne promjene u pravosuđu i neka sudije koje ispunjavaju uvjete, a koje se, ako Bog da, obrazuju i odgajaju u vjersko-naučnim centrima, posebno onog iz Koma, postave na mjesta onih koji ne ispunjavaju uvjete po islamskim odredbama, kako bi, ako Bog da, u cijeloj zemlji uskoro bilo uspostavljeno islamsko sudstvo.

Današnjim i budućim uvaženim sudijama oporučujem da preuzmu tu obavezu i da ne dozvole da ista padne u ruke onih koji je ne zaslužuju, te da uzmu u obzir hadise nepogrješivih⁶⁰, neka je mir na njih, koji govore o značaju sudstva i velikoj opasnosti koju nosi sa sobom, i da pridaju pažnju onome što je preneseno o neispravnom i lažnom suđenju. Osobe, kojima pripada ova funkcija, neka ne izbjegavaju prihvatiti istu, neka ne dozvole mogućnost djelovanja onih koji nisu dostojni obavljati ovaj posao i neka znaju da su sevapi i nagrada za njegovo obavljanje veliki isto kao i opasnost koju nosi sa sobom! Neka znaju da je preuzimanje funkcije u sudskim organima stroga obaveza onima kojima pripada i koji ispunjavaju njene uvjete⁶¹.

i) U oporuci vjersko-obrazovnim centrima ukazujem, upravo onako kako to često radim, na to da su se danas neprijatelji islama i Islamske Republike pripremili za rušenje islama i da koriste svaki mogući način za ostvarenje svog šejtanskog cilja. Jedan od važnijih metoda kojim neprijatelji islama žele ostvariti svoje zlokočne ciljeve, opasne za islam i islamske obrazovne centre, jeste ubacivanje otpadnika i varalica u obrazovne centre, čija se opasnost ogleda u klevetanju ovih centara neprimjerenim postupcima i iskvarenim moralom. Opasnost ovog metoda, gledajući dugoročno, leži u tome što će na visoke funkcije doći jedna ili više licemjernih i varljivih osoba koje, poznavanjem islamskih znanosti i vlastitim ubacivanjem među narodne mase i slojeve te njihovim privlačenjem, nastoje u povoljnom momentu zadati smrtonosni udarac islamskim centrima, islamu i državi. Znamo da uzurpatorske velesile u svim društvima pronalaze i mobilišu osobe raznih profila, počev od nacionalista i lažnih

intelektualaca, pa do onih koji se predstavljaju vjerskim predstavnicima, a koji su, ako dobiju priliku, najopasniji i najštetniji. Takve osobe ponekad trideset do četrdeset godina strpljivo žive među narodom skrivajući se pod plaštom islamizma, paniranizma i patriotizma ili drugih lukavština i u povoljnim prilikama izvršavaju svoj zadatak. Naš narod je u ovom kratkom periodu, nakon pobjede revolucije, imao priliku vidjeti veliki broj primjera ovih podmuklosti i lukavština pod imenima "Narodni mudžahidi"⁶², "Požrtvovani narodni gerilci"⁶³ i "Stranka Komule"⁶⁴. Neophodno je da cijeli narod sa budnošću i oprežnošću neutrališe ove urote, a najveća obaveza s tim u vezi je na vjersko-obrazovnim centrima za čiju su filtraciju i reformu odgovorni profesori i učenjaci velikog iskustva uz potvrdu vjerskih autoriteta. Teza "Red je u neredu" je možda zlokobna sugestija ovih planera i kreatora urota. U svakom slučaju, smatram da je u svim vremenima, a posebno današnjem, kada zavjere dobivaju na intenzitetu i dinamici, neophodno srediti stanje u vjersko-obrazovnim centrima. S tim u vezi, ulema, profesori i istaknuti učenjaci dio svog vremena trebaju posvetiti tom pitanju te pravljenju ispravnih i preciznih vjersko-obrazovnih programa za islamske centre, naročito onaj u Komu.

Neophodno je da cijenjena ulema i profesori ne dozvole da se u nastavim predmetima, koji se odnose na oblast fikha i njegovih načela, ne skrene sa puta velikih alima, jedinog puta za očuvanje islamskog fikha. Neka se trude da svakim danom jačaju pronicljivost, diskusiju, kontemplaciju, inicijativu i naučnost i da na taj način sačuvaju tradicionalni fikh, koji predstavlja naslijeđe ispravnih i istinitih predaka i čije napuštanje vodi ka slabljenju stubova nauke i temeljitog istraživanja. Naravno, i u drugim naučnim granama će se, shodno potrebama zemlje i islama, napraviti odgovarajući programi na osnovu kojih će se educirati stručnjaci. Jedna od najvažnijih oblasti, koja treba biti podvrgnuta izučavanju, jeste oblast islamskih duhovnih znanosti, poput ahlaka, čišćenja i okrepljenja duše te putovanja ka Uzvišenom Bogu, što predstavlja Veliki džihad (borba protiv nefsa).

j) Jedan od problema, koji iziskuje nadzor i ispravan pristup, jeste problem izvršne vlasti. Nekad je moguće usvojiti prosperitetne i važne

zakone za društvo u Parlamentu, koje će potvrditi Vijeće čuvara ustava i potom dostaviti nadležnom ministru, no, nekompetentni funkcioneri ih transformišu kada dopiju u njihove ruke i svojim administrativnim mahinacijama i intrigama svjesno i hotimično djeluju suprotno odredbama, čime izazivaju nezadovoljstvo kod naroda. Kao produkt toga, u državi se postepeno javljaju poremećaji.

Nadležnim ministrima danas i u budućnosti oporučujem da imaju na umu činjenicu, da novcem i imovinom građana pune budžet iz kojeg se finansiraju oni i službenici njihovih ministarstava i da stoga trebaju časno služiti narodu i posebno ugroženim slojevima. Pravljenje poteškoća za narod i ne obavljanje obaveza jeste haram i, ne daj Bože, ponekad izaziva Božiju ljutnju. Svima vam je potrebna podrška naroda, a upravo podrška naroda, posebno ugroženog sloja, je zaslužna za pobjedu i oslobađanje zemlje od monarhističkog režima i diktature. Ako jednoga dana ostanete bez narodne podrške, bit ćete svrgnuti i kao u vrijeme tlačiteljskog, monarhističkog režima na vaše mjesto će doći tlačitelji. Dakle, sukladno ovoj opipljivoj istini, trebate se truditi da pridobijete podršku naroda i izbjegavate neislamsko i nehumano ponašanje.

Isto tako, svim budućim ministrima unutrašnjih poslova oporučujem da budu pažljivi pri izboru guvernera provincija⁶⁵ i da izaberu sposobne, religiozne, razumne i osobe bliske narodu, kako bi mir i red što više vladali u zemlji. Treba znati da, i pored toga što svi ministri snose odgovornost za islam i obavljanje poslova koji su u njihovoj nadležnosti, no ipak, neka ministarstva imaju posebnu specifičnost, kao što je Ministarstvo vanjskih poslova koje je odgovorno za ambasade u inozemstvu. Od samog početka pobjede revolucije konstantno sam ukazivao ministrima vanjskih poslova na razvrat u ambasadama i nužnost njihove transformacije u institucije primjerene Islamskoj Republici. Međutim, neki od njih nisu željeli ili nisu mogli izvršiti reforme i transformaciju. Sada, tri godine nakon pobjede, aktuelni ministar vanjskih poslova⁶⁶ je poduzeo korake u tom smjeru i nadamo se da će ovaj zadatak biti realiziran uz veliko zalaganje i požrtvovanost. Današnjim i budućim ministrima vanjskih poslova oporučujem da nose veoma veliku odgovornost, kako u provođenju reformi i promjena u ministarstvu, tako i u vanjskoj

politici očuvanja nezavisnosti, resursa zemlje i dobrih odnosa sa državama koje nemaju namjeru uplitanja u unutrašnja pitanja naše zemlje. Kategorično izbjegavajte svaki postupak koji je pod uticajem ovisnosti u svim njenim dimenzijama ! Trebate znati da ovisnost u nekim pitanjima, iako je moguće da ima varljivu vanjštinu ili da trenutno ima neku korist, gledajući dugoročno, uništava i razara sve pozitivne vrijednosti. Trudite se da poboljšate odnose sa islamskim zemljama i da probudite državnike, te pozivajte na jedinstvo i ujedinite se, Bog je sa vama!

Narodima islamskih zemalja oporučujem sljedeće: "Ne očekujte da vam neko iz inozemstva pomogne u ostvarenju ciljeva vezanih za islam i uspostavu islamskih propisa. Sami trebate podići ustanak radi ostvarenja ovog vitalnog cilja, koji donosi slobodu i nezavisnost. Neka ulema i cijenjeni hatibi islamskih zemalja pozovu vlade da se riješe ovisnosti o stranim silama i da se sporazume sa svojim narodima. U tom slučaju ćete se okititi pobjedom. Takođe, neka ulema i hatibi pozivaju narod na jedinstvo i neka se sustežu od rasizma, koji se protivi islamskim propisima, neka svoj vjerskoj braći u svakoj zemlji i svake rase pruže ruku bratstva, jer veliki islam ih je proglasio braćom⁶⁷! Ako se vjersko bratstvo jednoga dana ostvari ambicijom i aspiracijom vlada i naroda, te potvrdom Uzvišenog Boga, vidjet ćete da će najveću svjetsku silu činiti muslimani. Gajimo nadu u dan kad će se Božijom voljom ovo bratstvo i jednakost ostvariti”!

Moja oporuka Ministarstvu za islamsko obrazovanje i kulturu, a posebno trenutnom ministarstvu , koje ima specifične osobenosti, je ta da se maksimalno trudi na putu propagiranja istine naspram neistine i predstavljanja pravog lica Islamske Republike. Mi smo danas, u vrijeme kad smo oslobodili domovinu od uticaja stranih velesila, izloženi propagandnoj agresiji svih mas medija povezanih sa velikim silama. Kakve samo klevete i laži iznose predstavnici velesila protiv tek uspostavljene Islamske Republike? Nažalost, većina Vlada islamskog regiona, koje nam, prema učenjima islama, trebaju pružiti ruku bratstva, su stale protiv nas i islama, napadaju nas sa svih strana, stavljajući se u službu svjetskih imperijalista, a naša propagandna moć je veoma slaba. Poznato vam je da se današnji svijet vrti oko propagandi, no nažalost, tzv. "Intelektualni pisci i kolumnisti",

okrenuti ka jednom od dva dominantna pola i opsjednuti sebičnošću, monopolom i oportunizmom, ne razmišljaju o nezavisnosti i slobodi svoga naroda i svoje domovine. Oni nikada ne uzimaju u obzir interese svoje zemlje i naroda i ne prave usporedbu slobode i nezavisnosti u ovoj republici sa bivšim tlačiteljskim režimom. To im ne dozvoljava da prave komparaciju između časnog i poštenog života sa raskošnim životom, koji su dobili služeći tlačiteljskom šahovom režimu i koji su danas izgubili. Oni, također, ne vrše usporedbu između ispravnog življenja sa ovisnošću, potčinjavanjem i veličanjem i hvalospjevima prljavih i pokvarenih centara razvrata, zla i prostitucije. To ih ne sprječava da nastave sa iznošenjem kleveta protiv tek rođene Islamske Republike, umjesto da u jedinstvenom safu sa narodom i vladom koriste jezik i pero protiv kumira i tlačitelja.

Nije samo Ministarstvo za edukaciju i kulturu odgovorno za islamsku propagandu, naprotiv, to je obaveza svih znanstvenika, govornika, pisaca i umjetnika. Ministarstvo vanjskih poslova treba podsticati ambasade da izdaju propagandne publikacije i predstavljaju pravo lice islama svim narodima svijeta, jer ukoliko se islam sa svim svojim ljepotama, na koje Kur'an i sunnet ukazuju na svim mjestima, pokaže u pravom svjetlu i bez laži protivnika islama i onih koji pogrešno razmišljaju, islam će zavladati svijetom i njegova zastava će se ponosno svuda vijoriti. Koliko je samo tužno i nesrećno to što muslimani koji imaju bogatstvo, koje od nastanka pa do propasti svijeta nema premca, nisu uspjeli predstaviti ovaj vrijedni dragulj kojem teži svaki čovjek svojom slobodnom urođenom prirodom? Nasuprot tome, oni su zanemarili ovaj dragulj, ne poznaju ga i ponekad bježe od njega.

k) Pitanje obrazovno-edukativnih centara, počev od dječijih centara pa do univerziteta, takođe spada u sudbonosna pitanja od izuzetnog značaja, stoga na njega ponovno ukazujem. Opljačkani narod treba znati da je veliki dio onoga što je u posljednjih pola stoljeća zadalo smrtonosni udarac islamu i Iranu došlo sa univerziteta. Da su univerziteti i drugi obrazovno-edukativni centri sa islamskim i nacionalnim programima bili uključeni na put ostvarivanja interesa zemlje, te odgoja i edukacije djece i omladine, naša domovina nikada

ne bila bila zalogaj Velikoj Britaniji, potom Americi i Sovjetskom Savezu i nikada našem opljačkanom i ugroženom narodu ne bi bili nametnuti sramni sporazumi. Nikada ne bi bio otvoren put stranim neprijateljima u Iran i nikada rezerve Irana i crno zlato (Nafta)⁶⁸ ovog napaćenog naroda ne bi završavali u džepovima šejtanskih velesila. Nikada dinastija Pahlavi i njeni poltroni ne bi mogli pljačkati imovinu naroda i graditi vile i parkove na mukama potlačenih unutar zemlje i u inostranstvu, niti bi punili strane banke novcem potlačenog iranskog naroda i trošili isti na raskoš i izopačenost svojih ovisnika. Da su parlament, vlada, sudstvo i ostali organi koristili potencijale islamskih i nacionalnih univerziteta, naš narod danas ne bi zahvatili ovako teški problemi. Da su čestite ličnosti islamske i nacionalne orijentacije u pravom smislu riječi, a ne u smislu onog što se danas plasira protiv islama, imale mjesta na univerzitetima i u organima sudske, izvršne i zakonodavne vlasti, mi danas ne bismo bili ovo što jesmo, niti bi naša domovina bila ono što jeste. *Potlačeni ljudi bi se oslobodili potlačenosti, a degradacija morala ljudi koja je provođena od strane šahovog režima i raznih centara prostitucije, ovisnosti i razvrata, od kojih su svaki ponaosob bili dovoljni za kvarenje i uništenje vrijedne i aktivne mlade generacije, bi prestala i ne bismo imali ovo naslijeđe, niti bi narodom vladali nemoralni i pokvareni rušitelji. Da su univerziteti bili islamski, humani i nacionalni, mogli su društvu podariti stotine i hiljade vrijednih profesora. Međutim, tužno je i žalosno to što su univerzitetima i školama upravljali i našu djecu obrazovali osobe, koje su sve redom, izuzev potlačene i ugrožene manjine, bile prozapadno i proistočno nastrojene i koje su uz pomoć raznih planova i programa postavljane na značajne funkcije na univerzitetima. Na taj način je naša draga i nadarena omladina neizbježno odgajana pod utjecajem gladnih vukova u vlasti stranih velesila, koji su se oslanjali na uticaj u zakonodavstvu, izvršnoj vlasti i sudstvu i koji su djelovali po naredbama tlačiteljskog režima Pahlavi.

Univerzitet je sada, hvala Uzvišenom Bogu, oslobođen od dominacije zločinaca, a na narodu i Vladi Islamske Republike leži obaveza, koja važi za sva vremena, da ne dozvole da iskvareni i podli ljudi sa nastranim idejama i prozapadnim i proistočnim usmjerenjem uđu na univerzitete i u druge obrazovno-edukativne institucije i da

svaki pokušaj spriječe u startu, kako ne bi izbili problemi i stanje izmaklo kontroli.

Cijenjenoj omladini u školama i na univerzitetima oporučujem da se hrabro digne protiv bilo kakvih zastranjivanja kako bi sačuvali nezavisnost i slobodu domovine.

1) Oružane snage, počev od vojske i Sepaha (Armije čuvara islamske revolucije) pa do policije i dobrovoljaca, imaju poseban položaj. Narod, parlament i vlada trebaju pridavati posebnu pozornost ovim snagama, koje predstavljaju jaku i moćnu ruku Islamske Republike i koje čuvaju granice, puteve, gradove, sela, te sigurnost i mir naroda.

Takoder, treba znati da su oružane snage širom svijeta, te koje se najviše koriste za rušilačke ciljeve velikih sila. Oružane snage su te pomoću kojih se u političkim igrama vrše vojni udari i mijenjaju režimi i vlasti i čije su pojedine vođe kupljene od strane podmuklih zlikovaca.

Njihovom ulogom i obmanama zapovjednika uspostavlja se vlast nad zemljama, ugroženi narodi se dovode pod okupaciju i uništava se nezavisnost i sloboda država. Ako na funkcijama budu časni zapovjednici, neprijateljima zemalja se nikada neće ukazati prilika da izvrše vojni udar ili okupaciju jedne zemlje, ili pak, ako se to slučajno dogodi, sve će, uz zalaganje i borbu zapovjednika koji osjećaju obavezu i odgovornost, završiti porazom i neuspjehom. U Iranu, u kojem se čudo ovog doba dogodilo borbom naroda, odane oružane snage i patriotski i časni zapovjednici su odigrali veliku ulogu. Danas, kada su u nametnutom ratu Sadama Husejna⁶⁹, pokrenutom na zapovijed SAD-a i ostalih velesila, nakon skoro dvije godine agresorska Basistička vojska i njeni moćni pomagači doživjeli vojni i politički poraz, oružane snage, policija i Sepah su ponovo uz neograničenu podršku naroda napravili veliki uspjeh na frontu i u pozadini. Neutralisana su zla i zavjere koje pokreću zapadne i istočne marionete u Iranu u cilju gašenja Islamske Republike čvrstinom mladih policajaca, vojnika i dobrovoljaca i uz pomoć naroda. I to je ta draga i požrtvovana omladina, koja je noćima budna kako bi osigurala

mir i blagostanje svome narodu. Neka joj Uzvišeni Bog bude na pomoći!

Stoga, moja bratska i opća oporuka oružanim snagama u ovim zadnjim trenucima života glasi: "Draga i mila braćo, vi koji ispoljavate ljubav prema islamu i koji se s ljubavlju prema Bogu požrtvovano borite na frontovima i zalažete na svim nivoima države, budite budni i oprezni, jer politički igrači, profesionalni prozapadni i proistočni političari i zločinci u sjeni, oštrice izdaje i njihovih zločina, sa svih strana, više od bilo koga, ciljaju na vas. Oni preko vas, koji ste nadljudskim naporima i zalaganjem osigurali pobjedu revolucije i oživili islam, nastoje uništiti i ugasiti Islamsku Republiku. Oni nastoje da vas pod imenom islama i služenja domovini i narodu odvoje od islama i naroda i da vas dovedu pod utjecaj dva ekspanzionistička pola. Takođe, oni žele da političkim obmanama i simuliranjem pod krinkom islama i nacije neutrališu vaša zalaganja i požrtvovanost".

Oružanim snagama izričito oporučujem da djeluju u skladu sa načelima sistema, koji se odnosi na nemiješanje vojske u stranačke i političke aktivnosti. Dakle, oružane snage, počev od vojske i policije pa do Sepaha i dobrovoljaca, apsolutno ne smiju pristupiti nijednoj stranci ili skupini i trebaju izbjegavati političke igre. U tom slučaju, moći će sačuvati svoju vojnu snagu i ostati imune na međustranačke razlike. Zapovjednici su obavezni da spriječe ulazak svojih podređenih u stranke. S obzirom da revolucija pripada cijelom narodu i da je njeno čuvanje dužnost svih, Vlada, narod, Vijeće za odbranu i Parlament imaju vjersku i domovinsku dužnost da u samom startu spriječe bilo kakav pokušaj oružanih snaga, bilo da se radi o najvišim zapovjednicima ili o njihovim podređenim, da vrši antidržavne aktivnosti suprotno interesima islama i države ili da pristupe nekoj od stranaka. Na taj način oružane snage se opredjeljuju za razdor i urušavanje i ulazak u političke igre. Takođe, obaveza lidera i leaderskog vijeća je da kategorično spriječe takve nakane kako bi zemlja ostala zaštićena od šteta i negativnih posljedica.

Na kraju ovozemaljskog života svim oružanim snagama ljubazno oporučujem da, ukoliko su danas lojalne islamu, jedinom putu nezavisnosti i slobode, istraju na putu lojalnosti, jer Svemoćni Bog svjetlošću svoje upute sve poziva ka uzvišenom stupnju čovjeka. Ta

lojalnost vas, vaš narod i vašu zemlju spašava od srama vezanosti i ovisnosti o silama koje vas tretiraju samo kao robove, koje vašu domovinu i vaš narod drže nazadnima i pod teretom beščašća i tlačenja i koje vašu domovinu žele pretvoriti u potrošačko tržište. Preferirajte častan i pošten život, čak i praćen problemima, u odnosu na sramni život robovanja strancima, čak i ako je ispunjen životnim blagostanjem. Znajte da, dokle god budete pružali ruke drugima da vam pomognu svojom razvijenom industrijom i sve dok svoj život budete provodili u prosjačenju, vaša snaga inicijative i kreativnosti se neće razviti. Na djelu ste vidjeli da su u ovom kratkom periodu nakon uvođenja ekonomskih sankcija⁷⁰, upravo oni koji su se smatrali nesposobnim za proizvodnjom bilo čega i koji su pesimistički gledali na pokretanja fabrika, upotrijebili svoj razum i svoje sposobnosti i na taj način otklonili mnoge potrebe vojske i industrije. Ovaj rat, ekonomske sankcije i progon stranih stručnjaka⁷¹ bili su Božija blagodat, koju smo zanemarili. Ako vlada i vojska bojkotuju proizvode ekspanzionista i povećaju napore i zalaganja na putu istraživanja, možemo se nadati da će zemlja izaći iz ovisnosti i da će se spasiti od prosjačenja.

Treba reći da je naša zemlja još uvijek uveliko ovisna o teškoj industriji stranih zemalja. Međutim, to ne znači da na polju savremenih znanosti trebamo biti ovisni o jednom od dva svjetska pola. Vlada i vojska trebaju raditi na slanju podobnih studenata u zemlje koje imaju naprednu industriju, a koje nisu kolonizatorske i izrabljivačke, pri tom se trebaju suzdržavati od slanja studenata u SAD-e, Sovjetski Savez i druge zemlje koje slijede politiku ove dvije sile, osim ako jednoga dana, ako Bog da, te dvije sile shvate svoje greške i počnu koračati putem ljudskosti, humanosti i poštivanja prava drugih ili ako ih, ako Bog da, potlačeni u svijetu, probuđeni narodi i vjerni muslimani stave tamo gdje i pripadaju. Nadamo se da će doći i taj dan!

lj) Radio-televizija, štampa, kinematografija i teatri su efikasni instrumenti za širenje razvrata i nemoralna među narodom, posebno mladom generacijom. U posljednjih sto godina, posebno u drugoj polovini, prljavi i zlokobni planovi i propaganda su ostvarivani putem ovih medija protiv islama i aktivne uleme, a u korist zapadnih i

istočnih kolonizatora. Mediji su korišteni za pravljenje potrošačkog društva, naročito prema ukrasima i kozmetici svih vrsta, kao i za slijeđenje trenda ukrašavanja kuća i zgrada i kupovine pića i odjeće. Stanje je bilo tako da se prestižnim smatralo slijeđenje svega stranog u svim sferama života, počev od ponašanja i govora pa do oblačenja. To je posebno važno za žene iz viših i srednjih slojeva društva. Što se tiče načina života i govora i upotrebe zapadnih riječi u govoru i pisanju, stanje je bilo tako da su za većinu ljudi takvi običaji i takvo ponašanje bili neshvatljivi i da je razumijevanje takvog govora čak i za pristalice bilo problematično. Filmovi su bili zapadne ili istočne produkcije, omladinu su udaljili od normalnog života, rada, industrije, proizvodnje i nauke i usmjeravali je u smjeru zaboravljanja vlastitog identiteta i ličnosti, te pesimizmu, nagađanju i sumnji glede svega svoga i svoje domovine. Uz njihovu pomoć su rušene kultura, književnost i vrijedna kapitalna djela, od kojih su mnoga, rukama profilerskih zločinaca, prebačena u biblioteke i muzeje na Zapadu i Istoku. Časopisi sa sramnim i ponižavajućim tekstovima i slikama kao i novine koje su se natjecale u objavljivanju antiislamskih i nekulturnih tekstova⁷², svesrdno su upućivali narod, naročito omladinu, prema Zapadu ili Istoku. Ovome još treba dodati masovnu propagandu u cilju širenja centara razgolićenja, razvrata, nemoralu, zatim kockarnica, te prodavnica ukrasa i kozmetike i alkoholnih pića i posebno onog što je dolazilo sa Zapada. Izvoz nafte, plina i drugih resursa pokrivan je uvozom lutaka, igračaka i kozmetičnog pribora i stotinu drugih sličnih stvari o kojima ja, i meni slični, nemamo informacija. Da je, ne daj Bože, još potrajala vladavina tlačiteljskog režima Pahlavi, naša vrijedna omladina, ova djeca islama i domovine u koju su uprte oči nade naroda, raznim šejtanskim spletkama i planovima provođenim od strane pokvarenog režima te mas medija i prozapadno i proistočno orijentiranih intelektualaca udaljila bi se od naroda i islama. Mladi ljudi bi propadali u centrima razvrata ili bi se stavili u službu ekspanzionističkih sila i zemlju tako doveli do sunovrata. Uzvišeni Bog je nama i njima učinio veliku uslugu, spasio nas od zla razvratnika i pljačkaša.

Sada oporučujem današnjem i budućim parlamentima, aktuelnom i budućim predsjednicima države, Vijeću čuvara ustava, Sudskom

vijeću i svim budućim vladama da ne dozvole zastranjivanje medijskog aparata, štampe i magazina od islama i interesa zemlje. Svi trebaju znati da je zapadna forma slobode, koja izaziva kvarenje i razvrat omladine, osuđena sa aspekta islama i razuma. Propaganda, kolumne, govori, knjige i magazini, čiji je sadržaj suprotan islamu, čednosti i pristojnosti te interesima zemlje, su strogo zabranjeni. Obaveza svih nas i svih muslimana je da ih spriječimo. Takođe, trebaju se sprječavati i rušilačke slobode. Ako se kategorično ne spriječi ono što je po šerijatu zabranjeno i što je suprotno interesima naroda i islamske zemlje i što je protivno ugledu Islamske Republike, svi će biti odgovorni. Ako se borbeni i vjernički narod i omladina suoče sa nečim od navedenog, neka se obrate nadležnim organima, a ako oni ne izvrše svoju dužnost i pokažu nezainteresiranost, onda su narod i njegova omladina dužni da to spriječe. Neka Uzvišeni Bog pomogne svima!

m) Skupinama i osobama, koje djeluju protiv naroda, Islamske Republike i islama, a u prvom redu njihovim vođama unutar i van zemlje, oporučujem da, s obzirom na dugačko iskustvo koje su stekli akcijama koje su činili, svakom urotom koju su napravili i traženjem utočišta u svakoj zemlji i mjestu na koje se oslanjaju, vi, koji sebe smatrate znancima i razumnima, trebate znati da se terorom, eksplozijama, bombama, te nesračunatim i neograničenim lažima, ne može zavarati jedan požrtvovan i lojalan narod. Nikada se nijedna vlast i vlada ne mogu svrgnuti ovim nehumanim i nelogičnim metodama, a posebno vlast iranskog naroda koji se, počev od najmlađih pa do najstarijih, žrtvuje na putu Islamske Republike, Kur'ana i vjere. Vi znate, a ako ne znate onda naivno i prosto razmišljate, da narod nije sa vama i da je vojska vaš neprijatelj. Ako pretpostavljate da su bili sa vama i da su vam bili prijatelji, onda trebate znati da su ih vaši nevješti i neodmjereni potezi i zločini udaljili od vas i osim neprijateljstva ništa drugo niste mogli uraditi. Ja vam na kraju ovozemaljskog života dobronamjerno oporučujem da ne pokrećete rat protiv ovog napaćenog naroda, koji se nakon 2.500 godina monarhijskog tlačenja, žrtvovanjem svojih najboljih sinova i omladine spasio od ugnjetavanja i tlačenja zločinaca, režima Pahlavi i

zapadnih i istočnih ekspanzionista. Kako savjest jednog čovjeka, koliko god da bude prljava i pokvarena, može biti zadovoljna da se, zbog eventualnog dolaska na položaj, ovako ponaša sa svojim narodom i svojom domovinom i da pri tom ne pokazuje samilost ni prema malom, niti prema velikom? Ja vam sugerišem da prekinete sa tim suludim, nekorisnim i neracionalnim aktivnostima i da ne nasjedate na podvale ekspanzionista. Gdje god da ste, ako niste ukaljali ruke zločinima, vratite se u svoju domovinu i pod okrilje islama, pokajte se, jer Bog je milostiv i samilostan, a Islamska Republika i narod će, ako Bog da, preći preko vaših postupaka! Ako ste svoje ruke ukaljali zločinima, u vezi čega je Božijim propisom jasan vaš status, opet se vratite sa pola puta i pokajte! Ako ste hrabri, prihvatite istinu i tim činom se spasite od bolne Božije kazne! Gdje god da se nalazite sada, ne trošite više život uzaludno i beskorisno i posvetite se drugom ispravnom poslu!

Njihovim domaćim i stranim pristalicama oporučujem sljedeće: "S kakvim ciljevima uništavate sebe i radite za one koji, kao što je dokazano, službuju ekspanzionističkim moćnicima, koji slijede njihove planove i koji su nesvjesno upali u njihove zamke? Na čijem putu vršite persekuciju svog naroda? Vi ste nasjeli na njihovu igru i ako ste u Iranu, jasno opažate da su milionske mase odane i lojalne Islamskoj Republici i jasno vidite da je sadašnja vlast i srcem i dušom u službi naroda i onih koje je zadesila nesreća. Oni lažno plasiraju navode o tome da su naklonjeni⁷³ narodu i da se bore i žrtvuju⁷⁴ za njega. Oni su neprijatelji naroda, a s vama, naivnim djevojkama i muškarcima, se poigravaju zbog svojih i ciljeva jednog od dva ekspanzionistička pola. Oni su u inozemstvu, pod okriljem jednog od ova dva zločinačka pola, zaokupljeni raskošnim životom ili unutar zemlje provode plemićki i otmjen život u kućama raskošnim i nalik na kuće nesrećenih zločinaca i tako nastavljaju činiti svoje zločine, a vas omladinu izlažu smrti.

Omladini u zemlji i inostranstvu ljubazno oporučujem da se vrati s pogrešnog puta i da se ujedini s ugroženim slojem društva, koji srcem i dušom služe Islamskoj Republici. Neka se omladina bori za nezavisni i slobodni Iran kako bi se narod i zemlja spasili od zla neprijatelja. Svi zajedno nastavite živjeti časnim i poštenim životom!

Do kada ćete slušati naredbe osoba, koje ne razmišljaju ni o čemu drugom sem o svojim interesima, koje pod okriljem i zaštitom velesila tiraniziraju svoj narod i koje vas žrtvuju za svoje zlokobne ciljeve i sakupljanje moći? Vi ste u ovim godinama pobjede islamske revolucije vidjeli da im se riječi ne poklapaju sa djelima i ponašanjem i da imaju za cilj samo varanje omladine čista srca. Sigurno znate da ništa ne možete učiniti naspram bujice njihovih povika i da vam vaši postupci ne donose ništa sem štete i uništavanja vlastitog života. Ja sam izvršio svoju obavezu, obavezu upućivanja. Nadam se da ćete slušati ovaj savjet, koji će stići do vas nakon moje smrti i u kojem nema mrlje težnje ka moći i vlasti i da ćete se spasiti bolne Božije kazne. Neka vas Svemogući Bog uputi i pokaže vam pravi put”!

Moja oporuka ljevičarima, kao što su komunisti, požrtvovani narodni gerilci i druge skupine, je sljedeća: “Vi, koji nemate ispravno razumijevanje bilo kojeg učenja, posebno islamskog, s kakvim ciljevima prigovarate osobama koje imaju tačne informacije o tim učenjima, a posebno islamskim, i s kakvim namjerama ste se okrenuli ideologiji, koja je danas u svijetu doživjela poraz⁷⁵ i šta se desilo da vas ideologije, koje su kod onih koji se bave istraživanjem i proučavanjem ništavne i stupidne, čine sretnim? Kakvi su vas motivi natjerali na to da svoju zemlju stavite pod utjecaj Sovjetskog Saveza ili Kine? Pokrenuli ste rat protiv svog naroda pod imenom “Priateljstva narodnih masa” ili pravite zavjere u korist stranaca i protiv svoje države i ugroženih masa. Vidite da su od samog početka pojave komunizma njegovi pobornici bili i jesu najveći diktatori, vladajući monopolisti i oni koji samo teže vlasti i moći. Koliko je samo naroda smrvljeno od strane Sovjetskog Saveza, tog pobornika narodnih masa i koliko je samo naroda nestalo zahvaljujući politici iste zemlje? Ruski narod, muslimani i nemuslimani, izložen je diktatorskom pritisku Komunističke stranke, oduzeta mu je svaka sloboda i izložen je tolikoj represiji i gušenju čiji je obim veći od obima represija drugih diktatura u svijetu. Vidjeli smo da je Staljin⁷⁶, koji se smatra najsvjetlijim primjerom Komunističke partije, došao i napustio političku scenu i takođe, vidjeli smo njegovu otmjenost, aristokraciju i ceremonije. Sada, kada vi, koji ste prevareni, izgarate u ljubavi prema tom režimu, potlačeni građani Sovjetskog Saveza i njegovih satelita, poput

Afganistana, gube svoje živote zbog njegovih represija i tlačenja. No, i pored toga, vi koji se smatrate pristalicama naroda, gdje god ste stigli, činili ste zločine nad tim ugroženim narodom. Kakav ste samo zločin počinili nad građanima Amola⁷⁷, koje ste pogrešno predstavili svojim pristalicama i mnoge prevarili i poslali u smrt i rat između vlasti i naroda? Kakve samo zločine niste činili? Vi, "Pristalice ugroženog naroda", želite da ugroženi i potlačeni narod prepustite Sovjetskom Savezu i takvu izdaju želite realizirati pod maskom "požrtvovanosti za narod" i zaštitite ugroženih. Stranka "Masa" i njeni saveznici to čine urotama i pod maskom podržavanja Islamske Republike, a neke druge skupine to čine oružjem, terorom i eksplozijama.

Skupinama i strankama, kako onima poznatim kao ljevičarske, mada neki dokazi govore da se radi o strankama američkog komunizma⁷⁸, tako i onima koje se opskrbljuju sa Zapada i traže inspiraciju u njemu i onima koje su se pod imenom "autonomije" i stavljanjem na stranu Kurda i Beluča dohvatile oružja i parališu život ugroženog naroda Kurdistanu i drugih regija i sprječavaju kulturne, zdravstvene i ekonomske usluge vlade i njenu pomoć u obnovi provincija, poput Demokratske stranke⁷⁹ i stranke "Komule"⁸⁰, oporučujem da se priključe narodu. Do sada su se osvjedočili da ništa nisu učinili, sem nanošenja patnji područjima u kojima djelujete, niti će išta učiniti. Stoga, u njihovom i interesu njihova naroda i njihove provincije je da se pridruže vladi i prekinu sa pobunom, služenjem strancima i izdajom zemlje. Neka se posvete izgradnji zemlje i neka budu sigurni da je islam za njih bolji i od zločinačkog Zapada i od diktatorskog Istoka, jer islam bolje ispunjava želje naroda".

Muslimanskim skupinama, koje su greškom stekle naklonost prema Zapadu ili Istoku, isto tako munaficima čiji je izdaja jasna i zlobnim protivnicima islama, koji su greškom proklinjali i podrugivali se svetostima⁸¹, oporučujem da ne istrajavaju na griješenju, da islamskom hrabrošću priznaju svoje greške i da se priključe potlačenom narodu, vladi i parlamentu zbog zadovoljstva Boga i oslobađanja ugroženih od zla imperijalista! Zapamtite govor marhuma Muderisa⁸², tog velikog alima čiste misli i čista srca, kojeg je održao u uzavrelom parlamentu onog vremena: "Sada, kada trebamo nestati, zašto da sami sebe uništavamo?" Sjećajući se danas toga šehida na

Božijem putu, ja vam braćo poručujem da je, ako jednoga dana budemo zločinačkim rukama Amerike i Sovjetskog Saveza pometeni sa scene ovoga svijeta i ako se sa časnom krvlju susretnemo sa svojim Gospodarom, to je bolje i vrijednije od plemićkog i raskošnog života pod zastavom Crvene armije Istoka i Crne vojske Zapada, a to je poruka života kojim su živjeli Božiji poslanici i imami muslimana i velikani čiste vjere. Mi ih trebamo slijediti i trebamo vjerovati da, ako jedan narod želi, može živjeti bez ovisnosti i da svjetski moćnici ne mogu jednom narodu nametnuti nešto suprotno njegovoj ideji. Treba uzeti pouku iz Afganistana. Iako su uzurpatorska vlada i ljevičarske stranke bile i jesu sa Sovjetskim Savezom, ipak nisu uspjele slomiti narodne mase. Osim toga, sada se ugroženi narodi svijeta bude i neće puno potrajati da ovo buđenje preraste u ustanak, pokret i revoluciju i da se narodi spase od dominacije imperijalističkih tlačitelja. Vi muslimani, privrženi islamskim vrijednostima, vidite kako odvojenost od Istoka i Zapada pokazuje svoje blagodati, kako su se domaći intelektualni umovi prihvatili posla i kako napreduju ka neovisnosti. Ono što nevjerni i izdajnički zapadni i istočni eksperti prikazuju neostvarivim za naš narod, danas je zalaganjem i mišlju našeg naroda ostvareno u znatnoj mjeri i, ako Bog da, ostvarit će se još više u dužem periodu. Treba žaliti što se ova revolucija kasno odigrala i što barem nije ugledala svijetlo dana na početku prljave tiranske monarhije Muhameda Reze, jer da se tada desila, opljačkani Iran danas ne bi bio ovaj Iran.

Moja oporuka piscima, govornicima, intelektualcima i onima koji rade na opstrukcijama je ta da se, umjesto trošenja svog vremena na aktivnostima protiv Islamske Republike i umjesto trošenja svoje energije na blaćenju i klevetanju parlamenta, vlade i drugih organa vlasti, čime svoju zemlju usmjeravate ka velesilama, jedne noći u tišini obratite svom Bogu, a ako ne vjerujete u Boga, onda porazgovarajte sa svojom savješću i ispitajte svoje unutrašnje motive, koji nisu mali i s kojima ljudi nisu upoznati, i onda vidite s kojim kriterijima i s kakvom pravdom zanemarujete ovu krv omladine prolivenu na frontovima i u gradovima? Zapitajte se s kakvim motivima i namjerom ste podigli psihološki rat protiv naroda, koji se želi osloboditi tereta domaćih i stranih tlačitelja i pljačkaša, koji je slobodu i nezavisnost stekao

svojim i životima svojih najmilijih i koji ih želi sačuvati požrtvovanošću? S kakvom namjerom raspirujete mržnju i razdor i otvarate put imperijalistima i tlačiteljima? Zar nije bolje da svojom mišlju, govorom i pisanjem budete putokaz vladi, parlamentu i narodu za očuvanje svoje domovine? Zar nije dostojanstveno da pomognete ovom ugroženom narodu i da svojom pomoći učvrstite islamsku vlast? Zar ovu vladu, ovaj parlament i ovo sudstvo smatrate gorim od onoga što su bili u periodu vladavine bivšeg režima? Zar ste zaboravili tlačenja i zlostavljanja koja je onaj prokleti režim provodio nad ovim nezaštićenim i potlačenim narodom? Zar ne znate da je islamska zemlja u ono vrijeme bila vojna baza za Ameriku, da su je kao takvu kolonizirali, da su vlada, parlament i vojne snage bili u njihovim rukama? Zar ne znate šta su njihovi stručnjaci i industrijalci radili sa ovim narodom i njegovim resursima? Zar su vam izbrisani iz sjećanja širenje prostitucije u cijeloj zemlji i centri razvrata, počev od mjesta razvrata i izopačenosti, kockarnica pa do prodavnica alkoholnih pića, kina i drugih centara, od kojih je svaki bio namijenjen za kvarenje mlade generacije? Zar ste zaboravili mas medije, magazine i novine onog režima prepune nemorala i razvrata? Sada, kada više nema tog tržišta nemorala, samo zbog toga što se na sudu vodi postupak protiv nekoliko mladića, koji možda uglavnom dolaze iz zastranjenih skupina, koji kleveću islam i Islamsku Republiku i čine ubistva iz predumišljaja, što se smatra smutnjom na zemlji, te pokreću ustanak protiv islama i Islamske Republike, vi se na sav glas bunite. Međutim, pridružujete se i pružate ruku bratstva onima koji jasno osuđuju islam i protiv njega dižu oružani ustanak ili se bune jezikom i perom, što je opasnije od onog oružanog ustanka. Njih, za čije je prolijevanje krvi Bog rekao da je dozvoljeno, nazivate dobrom i srećom. Stali ste na stranu onih, koji su napravili tragediju 14. isfanda⁸³, kada su nedužnu omladinu slamali brutalnošću i fizičkim maltretiranjem i posmatrate povike i vrijeđanje .Zar je to islamsko i moralno djelo? Postupci vlade i sudstva, kojima su neprijatelji, oni koji vode na stramputicu kažnjeni za svoja dijela, u vama bude bunt i na sve strane govorite o ugroženosti! Ja želim za vama braćo, o čijoj sam prošlosti donekle upoznat i prema nekim od vas sam naklonjen, ali ne onima kojima su bili odmetnici i buntovnici u odjeći dobročinstva i vukovi u odjeći

čobana i prevaranata i koji su sve ismijavili i klevetali nastojeći uništiti zemlju i narod te službovati jednom od dva pljačkaška pola. To su oni koji su svojim prljavim rukama likvidirali vrijedne ljude, omladinu i ulemu i koji nisu imali milosti ni prema potlačenoj muslimanskoj djeci, te koji su sebe izvrgli ruglu u društvu i kod Boga učinili bijednim i jadnim. Oni nemaju povratka, jer šejtan vlada njima. Stoga, zašto vi braćo vjernici ne pomažete vladu i parlament, koji se trude da budu u službi ugroženih, potlačenih i braće lišene svih životnih blagodati i zašto se samo tužakate? Da li ste pravili komparaciju u ovom kratkom periodu između zalaganja Vlade i drugih organa državne vlasti, koji su zaokupljeni sa svim ovim problemima i previranjima koja se javljaju nakon svake revolucije i nametnutog rata i svim onim štetama i nekoliko miliona domaćih i stranih izbjeglica te prekomjernim opstrukcijama, i obimu rada bivšeg režima? Zar ne znate da su poslovi gradnje u to vrijeme bili odobreni samo za gradove i to raskošna i otmjena mjesta u njima, a da su ugroženi i siromašni imali sasvim neznatnu korist od tih poslova ili je nisu nikako imali? Sadašnja vlada i islamske fondacije čine maksimum napora u služenju ovom ugroženom sloju. Vi vjernici podržavajte vladu kako bi se poslovi odradivali brže i kako bi u Božiju blizinu, gdje ćete, htjeli ili ne htjeli otići, išli sa odličjem služenja Njegovim robovima.

n) Još jedno od važnih pitanja na koje treba ukazati jeste da islam ne prihvata divlji i tlačiteljski kapitalizam, koji ugrožava potlačene mase. Islam takav kapitalizam ozbiljno osuđuje u Kur'anu i sunetu i smatra ga protivnikom društvene pravde. Naravno, neke osobe krivog shvatanja, koje ne poznaju islamsku vlast i političke principe vladavine u islamu, u svojim govorima i pisanim tekstovima tvrde da islam podržava divlji kapitalizam i imovinu zasnovanu na tome i ne odustaju od takvih stavova! Koristeći takvu metodologiju, koju su usvojili na temelju pogrešnog shvatanja islama, prikrivaju pravo lice islama i na taj način omogućavaju neprijateljima i zlobnicima da napadaju islam. Naravno, to odgovara raznim režimima poput zapadnog kapitalističkog, odnosno, Amerike, Velike Britanije i drugih zapadnih pljačkaša. Ti režimi su oslanjajući se na riječi i djela ovih neznalica ili pak, pakosno i bez savjetovanja sa stvarnim

poznavateljima islama, ustali protiv ove vjere. Islam, također, ne prihvata ni režime kao što su komunističko-marksistički režimi⁸⁴, koji se protive individualnoj imovini i traže kolektivizaciju i koji imaju epitet jedne diktature i žestokog despotizma. Islam priznaje umjerenu vlast koja priznaje privatnu imovinu i na ograničen način kontrolira njeno stjecanje i potrošnju. Ukoliko se ispravno postupa po Islamu, pokrenut će se zdrava ekonomija i ostvarit će se društvena pravda, kao nužnost jedne zdrave vlasti.

Ovdje se nasuprot prve skupine pojavljuje jedna druga skupina, koja neispravno razumijeva i shvata islam i njegovu zdravu ekonomiju. Ta skupina, pozivajući se ponekad na neke ajete i rečenice iz Nehdžul Belage, islam predstavlja kao zastupnika nastrane marksističke pravde i pri tome se ne obazire na druge ajete i odjeljke Nehdžul Belage. Ta skupina, insistirajući na svom defektnom i slabom shvaćanju, slijedi "komunistički mezheb" i podržava nevjerstvo i diktaturu, koje zanemaruju ljudske vrijednosti i kao manjinska stranka narodne mase tretira kao životinje.

Parlamentu, Vladi, Vijeću čuvara ustava, predsjedniku države i Sudskom vijeću oporučujem da budu ponizni prema propisima Uzvišenog Boga i da ne zapadaju pod utjecaj prazne i šture propagande tiransko-pljačkaškog kapitalističkog i ateističko-komunističkog pola. Poštivajte legalnu imovinu i kapital u islamskim granicama i narod uvjerite da se kapital pravilno ulaže i da se poduzimaju konstruktivne djelatnosti kako bi se vlada i zemlja približile ekonomskoj neovisnosti i razvile tešku i laku industriju.

Bogatašima oporučujem da svoje pošteno i pravedno bogatstvo investiraju u konstruktivne djelatnosti na poljoprivrednim površinama, selima i u fabrikama, jer i to je vrijedan ibadet.

Svima, koji se trude da ostvare blagostanje ugroženih slojeva, oporučujem da vaša dobrobit i na ovom i na onom svijetu leži u brizi za stanjem ugroženih slojeva društva, koji su tokom povijesti tlačiteljske monarhije i vladavine aristokrata bili izloženi patnji i teškom životu. Kako je samo lijepo i pohvalno da bogati slojevi dobrovoljno osiguraju izgradnju kuća i blagostanje za one koji žive u špiljama i kolibama. Budite sigurni da je u tome hajr i dobrobit i ovog

i onog svijeta, jer nepravdano je da neko bude beskućnik, a neko da ima vilu.

nj) Onom dijelu uleme i onima koji se predstavljaju kao ulema, koji se iz raznih motiva protive Islamskoj Republici i njenim institucijama, koji svoje vrijeme troše na njeno rušenje i koji, kako se prenosi, ogromnim novcem koji dobivaju od kapitalista, koji su zaboravili na Boga, pomažu političke igrače i one koji planiraju urote, poručujem da budu uvjereni da od neprijateljskih radnji neće imati nikakve koristi u budućnosti, kao što nisu imali ni u prošlosti. Stoga je bolje da se, ako to činite zbog ovoga svijeta, a Bog neće dozvoliti da vi ostvarite svoje zlokobne ciljeve, pokajete i zatražite oprost od Boga, jer vrata pokajanja su otvorena. Bolje vam je da se pridružite ugroženom narodu i da podržite Islamsku Republiku nastalu požrtvovanošću naroda, jer u tome je dobrobit i blagostanje ovog i onog svijeta. No, ipak ne vjerujem da ćete prihvatiti pokajanje.

Osobama i skupinama, koje se zbog nekih hotimičnih ili nehotimičnih grešaka, žestoko protive islamskim propisima, Islamskoj Republici i njenoj vlasti, koje u ime Boga rade na njenom rušenju i po čijem je mišljenju ova republika gora od monarhijskog režima ili je pak slična, oporučujem da s ispravnim njetom i namjerom dobro razmisle šta čine i pravedno usporede Islamsku Republiku sa bivšim režimom. Neka znaju da su anarhija, prijestupi i prekršaji, te zloupotrebe tokom revolucija u svijetu neizbježna nuspojava. Trebate obratiti pozornost i u obzir uzeti raznovrsne probleme ove republike, kao što su urote, lažna propaganda, oružani napadi izvana i iznutra, neizbježni utjecaj razvratnika i protivnika islama u svim državnim organima čiji je cilj stvaranje nezadovoljstva kod naroda islamom i Islamskom Republikom, zatim radno neiskustvo većine dužnosnika, plasiranje lažnih špekulacija pomoću osoba koje su ostale bez ogromnih i nelegalnih povlastica ili su im pak smanjene, nedostatak šerijatskih sudija, velike ekonomske poteškoće, ogromni problemi pri filtraciji i čistki višemilionskih obnašatelja dužnosti, te nedostatak kompetentnog i stručnog osoblja i desetina drugih problema o kojima čovjek, sve dok ne uđe na politiku scenu, ništa ne zna. Isto tako, obratite pozornost na pakosne i imućne osobe naklonjene monarhiji,

koje su uzimanjem kamata, profitom, deponovanjem deviza u inozemstvu, nepodnošljivom skupoćom, te ilegalnom trgovinom i monopolizmom, ugrožene slojeve društva izložile teškim i nesnosnim pritiscima i društvo odvlače ka razvratu i nemoralu. Te osobe, kod vas gospodo, dolaze s pritužbama i obmanama. Ponekad, da bi se prikazali kao iskreni muslimani i da bi naveli druge da im vjeruju, daju određenu sumu novca kao "Dodatak"⁸⁵ i ogromne plaće. Vas ljute i potiču na protivljenje i većina ih nelegalnim radnjama pije krv narodu i privredu zemlje vodi u propast. Moja malenkost ponizno i bratski savjetuje da poštovana gospoda ne zapadne pod utjecaj fabrikovanja ovih špekulacija i da zbog Boga i očuvanja islama jača ovu revoluciju. Oni trebaju znati da, ako ova Islamska Republika doživi poraz, umjesto nje se neće uspostaviti jedna islamska vlast poželjna za imama Mehdiya ili sukladna vašim prohtjevima gospodo. Naprotiv, na vlast će doći režim koji odgovara jednom od dva pola svjetske moći, zbog čega će se ugroženi u svijetu, koji su se okrenuli i iskazali ljubav prema islamu i islamskoj vlasti, razočarati i pasti u očaj i beznade. Na taj način će islam zauvijek biti izoliran i vi ćete se jednog dana pokajati za svoje postupke, no, tada više neće biti koristi od kajanja. Ako vi gospodo očekujete da se za noć na svim poljima i po svim pitanjima dese promjene u skladu sa islamom i propisima Uzvišenog Boga, varate se, jer u čitavoj ljudskoj povijesti takvo čudo kada se pojavi imam Mehdi, nemojte zamišljati da će se desiti čudo i da će se za jedan dan izmijeniti cijeli svijet. Naprotiv, tlačitelji i tirani će biti slomljeni i izolirani samo zalaganjima i požrtvovanošću. Možda i vi, poput neobrazovanih i zalutalih laika, mislite da se radi bržeg pojavljivanja imama Mehdiya treba zalagati za uspostavu kufra i zuluma kako bi svijet zapao u tiraniju i kako bi na taj način bili uspostavljeni uvjeti za pojavu imama Mehdiya. Na to samo mogu reći: "Mi smo Allahovi i Njemu ćemo se vratiti".

o) Svim muslimanima i potlačenima u svijetu oporučujem: Nemojte sjediti i čekati da dužnosnici i oni u čijim je rukama vlast u vašoj zemlji ili strane sile dođu i poklone vam nezavisnost i slobodu. Mi i vi smo, u najmanju ruku, u ovih zadnjih stotinu godina, tokom kojih su velike imperijalističke sile postepeno zakoračile u sve

islamske i neke druge zemlje svijeta, vidjeli ili nam je pokazala povijest da nijedna vladajuća struktura u ovim zemljama nije mislila o slobodi, nezavisnosti i blagostanju naroda, niti to čini danas. Naprotiv, skoro sve dosadašnje vlasti su vladale diktatorski, satirale narod i što god su činile to je bilo radi vlastitih ili grupnih interesa. Spomenute vlade su samo radile za interese bogatih slojeva, dok su ugroženi slojevi nastanjeni u kolibama bili lišeni svih životnih darova, pa čak vode, hljeba i hrane. Te jadne i ugrožene skupine ljudi su iskorištavali za dobrobit bogataša i imućnih klasa. Takve vlade su produžena ruka velikih sila, koje su koristile sva raspoloživa sredstva za slamanje naroda i zemalja ovisnih o velesilama. Raznim podvalama i prevarama svoje zemlje su učinile potrošačkim tržištem za Istok i Zapad. Svoje narode su učinili zaostalim i pretvorili ih u potrošačka tržišta strane robe, a to još uvijek rade.

O vi, ugroženi i potlačeni u svijetu, islamske zemlje i muslimani svijeta, ustajte i borite se za svoja prava! Nemojte se plašiti propagandne hajke velesila i njihovih poltronskih vlasti, protjerajte zločinačke vladare iz svoje zemlje, koji su vas napaćene prepustili vašim i neprijateljima islama! Samostalno i uz pomoć onih koji su odani domovini i koji osjećaju odgovornost preuzmite vlast u zemlji! Svi se okupite pod ponosnom zastavom islama, ustanite u odbranu ugroženih u svijetu, borite se protiv neprijatelja islama i koračajte ka islamskoj vlasti sa slobodnim i nezavisnim republikama! Na taj način ćete poraziti sve imperijaliste svijeta i sve ugrožene ćete učiniti nasljednicima i namjesnicima na zemlji⁸⁶. Nadajmo se danu kojeg je obećao Uzvišeni Bog!

p) Na kraju oporuke časnom i plemenitom narodu Irana još jednom oporučujem da je stepen podnošenja teškoća, patnji, žrtvovanja i ugroženosti proporcionalan stepenu grandioznosti visokih ciljeva i njihove eminentne veličanstvenosti. Ono zbog čega si se ti, plemeniti i mudžahidski narode, podigao i ono što slijediš i za što žrtvuješ svoje živote i imovinu spada u najveće, najuzvišenije i najvrijednije ciljeve. To su ciljevi koji postoje od stvaranja svijeta i takvi će zauvijek ostati i nakon toga. To je Božanski put širokog značenja i ideje tevhida sa svim njenim uzvišenim dimenzijama. Temelj stvaranja svijeta i

njegova kraja leži u tajni univerzalnosti egzistencije i različitim nivoima vidljivog i nevidljivog svijeta. To se u potpunosti manifestuje kroz sve nivoe i dimenzije muhamedanskog pravca. Svi Božiji poslanici i evlije su se trudili da realiziraju ovaj cilj, a nije moguće stići do apsolutnog savršenstva i beskrajne slave i ljepote osim slijeđenjem ovog puta. U tom i leži poenta što je Bog ljude učinio plemenitijim od meleka i ono što ljudi dobivaju na tom putu ne dobiva nijedno drugo biće, niti u vidljivom niti u nevidljivom svijetu.

Ti, borbeni narode, koračaš pod veličanstvenom zastavom koja je uzdignuta materijalnom i duhovnom svijetu. Ti koračaš putem, koji su slijedili svi poslanici, neka je mir na njih, i jedini put apsolutnog zadovoljstva. U tome leži razlog zbog kojeg se sve evlije žrtvuju na tom putu i smrt smatraju slađom od meda⁸⁷. Tvoji mladi ljudi su na frontu popili božanski napitak, koji ih je doveo do ushićenja i koji je djelovao na njihove majke, sestre, očeve i braću. Istinski trebamo reći: "Kamo sreće da smo i mi bili sa vama i da smo zaslužili veliko izbavljenje"⁸⁸. Neka im prijatan bude onaj povjetarac, koji srca smiruje i onaj prizor pun ushićenja i entuzijazma! Trebamo znati da se ti prizori manifestuju kako na uzavrelim njivama, u teško podnošljivim fabrikama, radionicama, industrijskim i istraživačkim centrima, tako i među narodom općenito, na pijacama, ulicama, selima i kod svih osoba koje služe obavljajući sve poslove za islam, Islamsku Republiku, te napredak i neovisnost zemlje. Sve dok je taj duh kooperativnosti i odanosti prisutan u društvu, draga domovina će, ako Bog da, biti imuna na oluje i napade u svim vremenima. Hvala Bogu, vjersko-obrazovni centri, univerziteti i draga omladina u naučno-educativnim centrima koriste ovaj Božiji dar. Ti centri su na raspolaganju omladini i, ako Bog da, do njih neće dosegnuti ruka razvratnika i zalutalih.

Svima oporučujem da spominjanjem i sjećanjem na Uzvišenog Boga koračate ka samoupoznavanju, neovisnosti i nezavisnosti u svim formama ! Bez sumnje, Bog je sa vama⁸⁹, ako budete služili njemu i sačuvate duh suradnje i kooperativnosti za napredak islamske zemlje.

Moja malenkost, na osnovu onog što mogu vidjeti kod naroda, počev od budnosti, opreznosti i odanosti, pa do požrtvovanosti, otpora, čvrstine i nepokolebljivosti na putu istine, ima nadu da će se Božijom

milošću ove vrednote prenijeti na potomke svih naroda i da će se s generacije na generaciju širiti. Mirnog i sigurnog srca, savjesne i vesele duše, uz nadu u Božiju milost, napuštam sestre i braću i putujem ka vječnom odredištu. Vaša dova mi je veoma potrebna. Milostivog i Samilosnog Boga molim da mi oprostí greške, propuste i ukoliko nisam u dovoljnoj mjeri izvršio svoju dužnost. Nadam se da će mi i narod prihvatiti ispriku i izvinjenje za greške, propuste i nemarnost i da će snažno i odlučno koračati naprijed. Neka narod zna da odlaskom jednog sluga njegov gvozdeni bedem neće zahvatiti metež i pometnja, jer u službi njemu su bolje sluge, a Allah je čuvar ovoga naroda i svih ugroženih u svijetu.

Vesselamu alejkum ve ala ibadillahi es-salihin, ve rahmetullahi ve berekatuh

26. Behmen 1361. iranske godine

01. Džemadiu-l-ula 1403.

hidžretske godine

Ruhullah El-Musavi El-Homeini

U ime Boga

Neka ovu oporuku nakon moje smrti narodu pročitā Ahmed Homeini⁹⁰. U slučaju njegove isprike, neka to učini uvaženi predsjednik države⁹¹ ili poštovani predsjednik Parlamenta⁹² ili cijenjeni predsjednik Vrhovnog suda zemlje⁹³. A u slučaju njihove isprike, neka to onda uradi neko od poštovanih članova Vijeća čuvara ustava.

Ruhullah El-Musavi El-Homeini

U ime Boga

Kao dodatak ovoj oporuci podsjećam na nekoliko stvari:

1) Sada, dok sam još uvijek među vama, pripisuju mi se neke neistinite stvari i moguće je da će se nakon moje smrti njihov obim povećati. Stoga, ističem da ono što mi je pripisivano ili mi se pripisuje nije istinito, niti se može smatrati istinitim, osim ako je sa mojim glasom, rukopisom i potpisom i ako je potvrđeno od strane stručnjaka ili ako sam nešto rekao na televiziji Islamske Republike.

2) Snažno demantiram osobe koje su za vrijeme mog života tvrdile da su pripremale moja saopćenja. Do sada nijedno moje saopćenje nije pripremio niko sem mene lično.

3) Slično gore nevedenom, neki su tvrdili da sam ja uz njihovu pomoć otišao u Pariz. To je čista laž. Nakon povratka iz Kuvajta savjetovao sam se sa Ahmedom i izabrao Pariz, jer je tada postojala mogućnost da mi islamske zemlje ne odobre ulazak na njihov teritorij, pošto su imale dobre odnose sa iranskim šahom dok to nije bio slučaj sa Francuskom.

4) Ja sam u toku narodnog ustanka i revolucije pod uticajem prevaranata i nekih osoba, koje su samo prividno ispoljavale islam, spominjao neke od njih i hvalio ih, no, poslije sam shvatio da sam bio obmanjen njihovim podlostima i prevarama. Te pohvale potječu iz vremena kada su se predstavljali odanima i lojalnima Islamskoj Republici. To se ne smije zloupotrebljavati. Kriterij procjenjivanja za svaku osobu je njeno trenutno djelo.

Ruhullah El-Musavi El-Homeini

Objašnjenja

1- Božiji poslanik s.a.v.s. je rekao: *"Uistinu, ostavljam vam dvije vrijedne stvari, Božiju knjigu i moje potomstvo, Ehlu-l-bejt. Ovo dvoje se neće razdvojiti jedno od drugog sve dok me ne sretnu kod izvora Kevser-(tj. dženetskog izvora)".*

"Sva zahvala i slava pripada Allahu dž.š.. O Bože, blagoslovi Muhameda i njegovu porodicu, koji su čista manifestacija Tvoje ljepote i veličanstvenosti i riznica tajni Tvoje Knjige ! U njima je ispoljen monoteizam sa svim imenima, koja niko osim Tebe ne zna. Neka je prokletstvo na tlačitelje i zlobnike, one koji su korijen stabla prljavštine i pokvarenosti !"

Potrebno je ukazati na to da je imam Homeini svoju političko-duhovnu oporuku počeo sa nekoliko kratkih i veoma sadržajnih rečenica islamskog učenja. Riječi propovijedi ove oporuke reprezentiraju novu sliku učenja čiji je gazelski stih Najuzvišenije Božije ime. Imam Homeini u komentaru jutarnje dove kaže: "Znaj da te Bog upućuje Najuzvišenijim imenom i da te podučava onome što ne znaš! Svemogući Bog ima Najuzvišenije ime, ako se tim imenom doziva pred zatvorenim vratima nebesa, vrata milosti će se otvoriti, a ako se tim imenom pozove pred vratima zemaljskog tjesnaca, otvorit će se vrata olakšanja. S Božanskog aspekta Najuzvišenije Božije ime ima jednu istinu, s aspekta nebožanskog drugu i sa terminološkog i bukvalnog aspekta treću istinu. Najuzvišenije ime je, sukladno tajanstvenoj istini, ime koje je Bog zadržao za sebe i niko osim Njega ga ne zna. To je ime od 73 slova koje je Bog zadržao za sebe, upravo onako kako se u rivajetu od imama Bakira, neka je mir na njega, u knjigi "Usule Kafi" prenosi: "To je ime od 73 slova, njegovo jedno slovo je bilo kod Asifa (Asif ibn Berhija, vezir poslanika Sulejmana), s kojim je govorio i povezao zemlju između Sulejmana i Belkisina prijestolja i kojim je prijestolje donio kod Sulejmana a.s.. Zemlja se nakon toga vratila u prvobitno stanje, a sve je trajalo manje od treptaja očiju. 72 slova Najuzvišenijeg imena su kod nas, a jedno slovo je kod Boga kojeg je zadržao za sebe u svijetu tajanstva. Nema moći sem Božije moći". U komentaru jutarnje dove ovaj rivajet se prenosi i od

imama Hadija. 180-ti ajet sure El-A'raf takođe ukazuje na ovo: "Allah ima najljepša imena i vi Ga zovite njima, a klonite se onih koji iskreću Njegova imena - kako budu radili, onako će biti kažnjeni"!

Neki smatraju da Najuzvišenije Božije ime predstavlja uzvišeni i transendentni stepen koji nije dostupan čovječanstvu, upravo onako kako to Hafiz kaže:

**"Feniksa uloviti ne može niko,
skloni zamku,
jer tamo je zamka nema koristi".**

S druge strane, prenijeli su: "Neko je imama Sadika, neka je mir na njegov, pitao da mu objasni Najuzvišenije Božije ime. Imam Sadik mu je rekao: Ustani, udi u ovaj hamam i uzmi gusul, pa da te podučim ovom imenu ! Taj čovjek je tako i postupio. Imam Sadik je potom pokazao svojim prijateljima da mu ne dozole da izađe iz prostorije. Čovjek je skrušeno preklinjao i molio da mu dozvole da izađe iz hamama, no, sve je bilo uzaludno. Na kraju je pomislio da ga žele ubiti. Izgubivši nadu da će mu pomoći ljudi, obuzeli su ga nemir i uznemirenost te je ponizno podigao ruke i obratio se Bogu. U tom trenutku ashabi imama Sadika su ga izveli napolje, a Imam mu je rekao: Naučio si Najuzvišenije ime i spomenuo si Boga sa tim imenom, a On ti je uslišao molbu. Kada spominješ Najuzvišenije ime Boga, a srce ti nije skrušeno i prepušteno je nečem drugom, nemaš koristi od spominjanja Boga, ali kada spominješ Boga i pri tom se ne oslanjaš ni na koga drugo sem na Njega, onda je to ono Najuzvišenije Božije ime.

Šejh Saduk u knjigi "Tevhid" prenosi rivajet od imama Bakira, neka je mir na njegov, u kojem on prenosi riječi imama Alija, neka je mir na njegov: "U noći uoči bitke na Bedru, u snu sam vidio hazreti Hidra. Zamolio sam ga da me podučni nečemu pomoću čega ću pobijediti neprijatelje. Hazreti Hidir mi je rekao: Reci-"Ja hu, ja men la huve illa hu (O Ti, osim kojeg drugog nema). Ovo sam prenio Poslaniku, koji mi je rekao: Naučio si Najuzvišenije ime. I taj zikr sam učio za vrijeme bitke na Bedru".

Neki kažu: "Najuzvišenije ime je lijepa i veličanstvena riječ "Allah".

2-Svijet "Mulk" je svijet prirode ili svijet ljudske naravi, materije i kretanja. Drugim riječima, to je osjetilni i materijalni svijet. Svijet "Melekut" ili svijet "Misal" je duhovni svijet, koji je iznad prirode i van kretanja i vremena.

Između svijeta "Melekut" i svijeta "Lahut" nalazi se svijet "Džeberut". To je svijet čistih nematerijalnih inteligencija. "Lahut" je svijet Božanskog, svijet Jednoće. To je svijet van domena našeg razuma. Filozofi i arifi te svjetove nazivaju općim svjetovima. Arifi pak, te svjetove dijele na pet "Hazerata"-(hazrat-prisutnost, razina). Prvi "Hazrat" je svijet apsolutnog tajanstva, drugi svijet relativnog tajanstva, treći svijet relativne pojavnosti, četvrti svijet apsolutne pojavnosti i peti je svijet sveobuhvatne egzistencije, koji sadrži savršenstva svih ostalih svjetova pored savršenstava koja karakterišu samo ovaj svijet. Prema tome, savršeni čovjek je srž i esencija cijele egzistencije ili kako neki arifi kažu, savršeni čovjek je spona između svijeta tajanstva i svijeta pojavnosti.

U nastavku prenosimo još jednu podjelu svijeta stvaranja kako bi upotpunili ovu temu. Svijet stvaranja neki učenjaci dijele na tri djela: 1-Svijet materije, 2-Svijet imaginalnog, 3-Svijet čistih nematerijalnih inteligencija. Svijet materije i prirode je svijet sile, radnje, materije, kretanja i vremena. Prema tome, to je svijet najniže razine među svjetovima egzistencije. Svijet imaginalnog u određenoj je mjeri odvojen od sile, kretanja i vremena, ali nije odvojen od dimenzija. Ovaj svijet ima svojstvo inkarnacije, ali nije materijalan. Svijet čistih nematerijalnih inteligencija je svijet nematerijalnih bića. Ovaj svijet je čak odvojen i od dimenzije i od veličine. Svaki od ovih svjetova je produkt višeg i posljedica nižeg svijeta. Njihova cijelina je rezultat svijeta Božanskog. Taj svijet svojom samoegzistencijom okružuje i nadzire sva bića. Prema tome, svijeta prirode i materijalnog je posljedica imaginalnog svijeta, koji je okružen svijetom inteligencije, a ovaj svijetom Božanskog.

3- Posljednji Božiji poslanik, s.a.v.s je rekao: "Uistinu, Kur'an ima vanjštinu i unutarnju suštinu, a njegova vanjšтина ima sedam vanjšтина".

Imam Bakir, neka je mir na njeg, kaže: "Osim Poslanikovih nasljednika niko drugi ne može tvrditi da je cijela vanjšina i unutarnja suština Kur'ana kod njega".

Imam Ali, neka je mir na njeg, rekao je: "Zaista, poslanica naša (Ehlu-l-bejta) je vrlo teška. Osim bliskog meleka, poslanog resula ili čednog vjernika, čije srce je Bog podučio vjeri, niko drugi je ne može spoznati ili joj se razumom približiti".

Imam Husejn, neka je mir na njeg, kaže: "Uistinu, naša (Ehlu-l-bejtova) poslanica je tajna obavijena velom druge tajne".

4- Misli se na Časni Kur'an. Kur'an je veći od svake stvari pa i Ehlu-l-bejta, neka je mir na njih, i stoga je apsolutno najveći. U jednom Poslanikovom hadisu se kaže: "Božija knjiga je uže pruženo između neba i zemlje". Poslanik takode, u jednom drugom hadisu kaže: "Kur'an je uže pruženo s neba na zemlju".

Uzvišeni Bog o Kur'anu kaže:

"Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali", 2. ajet sure Bekara,

"...a on, Allahovom voljom, tebi stavlja na srce Kur'an", 97. ajet sure Bekara,

"...kao putokaz i radosnu vijest vjernicima", 97. ajet sure Bekara,

"Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte", 103. ajet sure Ali Imran,

"Knjigu ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihova Gospodara, izvedeš iz tmina na svjetlo", 1. ajet sure Ibrahim,

"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti", 9. ajet sure Hidžr,

"Ovo su ajeti mudre Knjige",

"upute i milosti onima koji budu dobro činili", 2. i 3. ajet sure Lukman,

"Laž joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od mudroga i hvale dostojnoga", 42. ajet sure Fusilat,

"On je, zaista, Kur'an plemeniti",

"u Knjizi brižljivo čuvanoj"

"dodirnuti ga smiju samo oni koji su čisti",

“On je Objava od Gospodara svjetova”, ajeti 77-80. sure El-Vaki’a.

5- Misli se na Ehlu-l-bejt: “O Poslaniče, kazuj ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga, - ako ne učiniš, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu”,

67. ajet sure El-Maida,

“Reci: Ne tražim za ovo nikakvu drugu nagradu od vas, osim pažnje rodbinske”, 23. ajet sure Eš-Šura.

S obzirom na značenje i sadržaj hadisa Sekalejn postaje jasno da je uputa uslovljena oslanjanjem na Kur’an i Ehlu-l-bejt, a ne samo na Kur’an ili na Ehlu-l-bejt, jer stvarno poznavanje Kur’ana je moguće uz pomoć Ehlu-l-bejta. Dakle, Ehlu-l-bejt je taj koji uz pomoć Časnog Kur’ana vodi do istine.

Prema tome, čisti i nepogrješivi Ehlu-l-bejt je stvarno poznavanje Kur’ana. Znači, uputa pomoću Kur’ana treba biti uz oslanjanje na Ehlu-l-bejt. U suprotnom, uputa neće biti ispravna i upravo onako kako se Kur’an i Ehlu-l-bejt neće razdvojiti jedno od drugog, sve dok ne sretnu posljednjeg Božijeg poslanika kod izvora Kevser, tako se treba oslanjati i držati njih do tog trenutka.

6-Hazreti Muhamed bin Abdullah s.a.v.s. je, kako prenosi Džordži Zejdan, misiju poslanstva počeo 609. godine po gregorijanskom kalendaru i tada je imao 40 godina. Džordži Zejdan kaže: Poslaniku Muhamedu s.a.v.s. je 611. godine objavljena prva objava - sura El’-Alak- u pećini Hira. Jakubi prenosi da je dan nakon prve objave Poslaniku, u stanju dok je bio umotan u odjeću i odmarao se, objavljena druga sura: “O ti, pokriveni/ Ustani i opominji/ I Gospodara svoga veličaj/ I haljine svoje očisti/ I kumira se kloni.....”, prvi ajeti sure El-Mudesir.

Poslanikov poziv je univerzalan i on je poslan cijelom čovječanstvu: “Mi smo te poslali svim ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ, ali većina ljudi ne zna”, 28. ajet sure Saba.

“Reci: O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je i na nebesima i na Zemlji, nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika,

koji ne zna da čita i piše, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite – da biste na pravom putu bili”, 158. ajet sure El-A’raf.

Suština njegova poziva se odnosi na monoteizam: “Reci: O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke; da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo”, 64. ajet sure Ali Imran.

Časni Kur’an o poslanstvu peygambera kaže: “Mi smo svakom narodu poslanika poslali, Allahu se klanjajte, a kumira se klonite”, 36. ajet sure En-Nahl,

“Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove kazuje, da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi”, 164. ajet sure Ali Imran,

“Mi smo izaslanike Naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terezije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali”, 25. ajet sure El-Hadid.

7- Misli se na povratak svih egzistenata svom Izvoru na Kijamet u Ahiretu. Drugim riječima, to je povratak mnoštva u svijetu egzistencije Jednoći od koje je sve poteklo.

8- Ta vijest je prenesena raznim kanalima i od strane brojnih prenositelja tako da ne postoji mogućnost pojavljivanja laži u njoj. Ovaj termin označava hadis ili načelo, odnosno vijest koju je prenijelo više ljudi tako da doprinosi produbljivanju znanja i nemoguće je da postoji neki tajni sporazum u vezi njegovog iskrivljavanja. Te vjerodostojne predaje su jedan od načina stjecanja općeg znanja, tako da većina naših znanja i spoznaja o povijesti dolazi posredstvom ovakvih predaja. Stoga, kada nekoliko osoba na jedan te isti način uz duhovnu vezanost, a ne verbalnim putem, prenese jednu vijest, odbacuje se svaka mogućnost da su se unaprijed dogovorili o načinu prenošenja te predaje.

9-U sunizmu ima šest vjerodostojnih hadiskih zbirki:

1) Buharijev Sahih, od Ebu Abdullaha Muhameda bin Ismaila Buharija - (256 h.g.),

2) Muslimov Sahih, od Ebu-l-Hasana Muslima bin Hudžadža Kaširija Nišaburija - (261. h.g.),

3) Sunen Ibn Madžea, od Muhameda bin Jezida bin Madže Kazvinija - (273 h.g.),

4) Sunen Ibn Davuda, od Sulejmana bin Eš'asa bin Ishaka Sadžestanija - (275 h.g.),

5) Tirmizijev Džame ili Sunen, od Ebu Ise Muhameda bin Ise bin Surea - (279 h.g.),

6) Nisaijev Sunen, od Ebu Abdurrahmana Ahmeda bin Šuajba - (303 h.g.).

Ovih šest djela uz Malikov Muvetta' i Musned Ibn Hanbela - (241. h. g.), čine glavne izvore hadisa Ehli suneta.

10-Hadis-i-šerif Sekalejn u nekim je hadiskim knjigama ovako prenesen: "Ostavljam vam dvije stvari, Allahovu knjigu i moje potomstvo (Ehlu-l-bejt), ako ih se budete pridržavali nećete nikada zalutati. Te dvije stvari se neće razdvojiti jedna od druge sve dok me ne sretnu kod izvora Kevser".

Na dugom mjestu se prenosi: "Ostavljam vam dvije vodilje, Allahovu knjigu, uže pruženo između nebesa i zemlje, i moje potomstvo (Ehlu-l-bejt) koje se neće razdvojiti jedna od druge sve dok me ne sretnu kod izvora Kevser".

11-Za veću informisanost o brojnim izvorima i vjerodostojnom dokazivanju ovog hadis-i-šerifa može poslužiti vrijedna i dragocjena knjiga "Abekatu-l-Envar", autora Alame Mudžahida Kebira mir Hamida Husejna Hendija-(1306. h.g.). Knjiga ima šest tomova i u njoj su data objašnjenja i lanac sunitskih prenosioca hadisa Sekalejn. Ovaj veliki alim je u ovom velikom djelu sakupio 40 knjiga sunitske uleme koja spominju hadis Sekalejn. U toj knjizi se sunitski prenosioci navode po stoljećima: U drugom stoljeću 16 osoba, u trećem 33 osobe, u četvrtom 21 osoba, u petom i šestom po 13 osoba, u sedmom stoljeću 16 osoba, u osmom 17 osoba, u devetom 5 osoba, u desetom 18 osoba, u jedanaestom 10 osoba, u dvanaestom 13 osoba i u

trinaestom stoljeću 11 osoba. Svi prenosioci se smatraju velikanima Ehli sunneta.

Alama Sejid Hašim Bohrani u 28-om poglavlju knjige "Gajetu-l-Meram" prenosi imena 82 šitska prenosioca ovog hadisa. Ovaj hadis je prenesen od strane 268 poznatih sunitskih i šitskih prenosioca i u pogledu njegove vjerodostojnosti ne postoji nikakva dilema ili sumnja.

Ajetullah Šejh Kavam Vašnuhi u raspravi o hadisu Sekalejn piše: "Od Poslanika prenose 33 osobe, a po riječima gospodina Borudžerdija 34 osobe. Ove riječi je Poslanik izrekao na Gadir Homu, kada je odredio imama Alija za svog nasljednika i na dan Arefata na Oprosnom hadžu kao i nakon povratka iz Taifa. Ponekad je i na svom minberu govorio: "Ostavljam vam dvije stvari..."

12- Imam Homeini ovdje ne smatra da je Kur'an u potpunosti odstranjen iz srca ljudi i da više nema ulogu u sudbini islamskog ummeta, naprotiv, njegov govor podrazumijeva to da neprijatelji islama nisu dozvolili da Časni Kur'an svoju glavnu i temeljnu ulogu potpuno ostvari. Ti zlobnici su svojim urotama spriječili mogućnost ostvarivanja uloge Kur'ana i djelovanja njegovih istinskih komentatora, ne dozvolivši islamskom ummetu da se, onako kako treba i mora, okoristi postojanjem ovih dviju stvari (Kur'ana i Ehlu-l-bejta) i da se na zemlji uspostavi vladavina Božije pravde pomoću Knjige i Božijeg namjesnika, a koja bi zauvijek bila vječni simbol i uzor za narod.

13- Pod objavom Kur'ana s uzvišenog mekama Jednoće apsolutnom muhamedanskom otkrovenju podrazumijeva se to da je Kur'an govor Uzvišenog Boga i da ljudi, bez posrednika, ne mogu percipirati i prihvatiti ove poruke i govor. Stoga je objava ovog govora s Božanskog mekama i njegovo kristaliziranje u svetom ahmedanskom biću te njegovo prenošenje posredstvom Poslanika protumačeno kao potpuno muhamedansko otkrovenje. Imam Homeini u komentaru sure Fatiha kaže: "Kur'an ne predstavlja skup izraza, niti je u domenu auditivnih i vizuelnih stvari, već naprotiv, objavljen je nama koji smo slijepi i gluhi kako bi se mogli okoristiti njime u onoj mjeri u kojoj je to moguće".

14-Hazreti Adem a.s. je, onako kako se kaže u 31. ajetu sure Bekara:

“I pouči On Adema nazivima svih stvari”, od strane Boga podučen imenima stvari na ovom svijetu (istinama svijeta egzistencije) i zaslužio Božije namjesništvo. Imam Homeini pod “rođenčedom podučavanja stvarima” podrazumijeva čovjeka, koji je potomak hazreti Adema a.s.

15- “Uvijek kad bi se pojavila osoba koja je predstavljala čovjeka u pravom smislu riječi, ubijali bi je, pritvarali i progonili ili bi joj ukaljali ugled pošto je politički nastrojena. To je “politički hodža”! I Poslanik je bio političar. Ovu zlokobnu propagandu šire politički mentori kolonijalizma kako bi vas udaljili od politike i spriječili vaše uplitanje u društvena zbivanja u zemlji. Oni takođe vas nastoje spriječiti da im se ispriječite na put kako bi radili ono što žele”. (Vlast fakiha - imam Homeini, str. 25).

U 25. ajetu sure Hadid, o politici u islamu se kaže sljedeće: “Mi smo izaslanike Naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terezije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali”.

Takođe, u 59. ajetu sure En-Nisa stoji: “A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku”.

Formiranje vlasti od strane Poslanika islama, uspostava i provođenje zakona, imenovanje sudija i slanje ambasadora u druge zemlje te pozivanje tih zemalja da prihvate islam i postavljanje zapovjednika i namjesnika kao i stotine drugih primjera, sve govori o primjenjivanju politike i uspostavi vlasti za vrijeme Poslanika s.a.v.s. Takođe, imam Ali je određivanjem centra hilafeta i vlasti i postavljanjem namjesnika u zemljama pod kontrolom islamske vlasti primjenjivao istu politiku. Sve su to pozitivni i čvrsti dokazi koji potvrđuju da se islam ne protivi politici.

16- Primjerak Kur’ana, koji je naredbom Muhameda Reze Pahlavija štampan u lijepom i ukrašenom izdanju radi obmane muslimanskog naroda Irana, bio je najdragocijeniji primjerak Kur’ana među brojnim primjercima u riznici rukopisnih djela biblioteke režima Pahlavi, a napisan je rukopisom Mirze Ahmeda Nejrizija (deseto

stoljeće po hidžri). Ovaj primjerak Kur'ana je nakon štampanja postao poznat kao "Kur'an Arija Mehr".

17- Kralj Saudijske Arabije je osoba koja je na konferenciji u Taifi predočila svoj dobro poznati kompromisni plan o priznavanju cionističkog režima. Fahdov plan su pozdravili SAD-e, okupatorski cionistički režim i nazadnjački arapski režimi. Imam Homeini je bio prva ličnost koja je jakim tonom osudila ovaj plan i nazvala ga "izdajom islama i palestinskog naroda". Saudijski kralj istovremeno, svake godine troši milione dolara zarađenih od nafte na štampanje lijepo urađenih primjeraka Kur'ana s ciljem obmane i prevare muslimanskih naroda.

18- Ova smutnja i novotarija je fenomen koji ima kulturološki i istovremeno politički korijen. Što se tiče njegovog kulturološkog korijena, treba reći da temelj vjerovanja Vehabija čine ideje i misli Ibn Tejmije. Stoga se Ibn Tejmije treba smatrati predvodnikom vehabijske uleme, koji je živio u osmom stoljeću po hidžri i koji je imao nesređen i rastrojen život. Ibn Tejmije je pod utjecajem "Musneda" Ibn Hanbela, predvodnika Hanbelija (241. h.g.), gledao samo na vanjski smisao kur'anskih ajeta. Pod utjecajem takvih ideja, vjerovao je u otjelovljenje Uzvišenog Boga i neuzubillah, Bogu je pripisivao da ima ruke, noge, oko, jezik i mjesto boravka. Osim takvih stavova o Bogu i Njegovim svojstvima, Ibn Tejmije je poznat i po stavovima oko zijareta poslanikovog kabura i šefa'ata Muhameda s.a.v.s. i drugih Božijih evlija. Sunitska i šitska ulema je do sada objavila brojna djela kojima su odbačene ideje Ibn Tejmije. Od djela sunitske uleme možemo spomenuti: El-Makala el-Mardija fi Er-radi ala ibn Tejmije, autora Muhameda bin Muhameda bin ebu Bekra Ahnaja Malikija (763. h.g.), Šefau-l-Iskam fi zijareti hejri El-Enam, autora Takidina Subekija Šafija (756. h.g.), savremenik Ibn Tejmije, Vefau-l-Vefa bi-ahbari darul Mustafa, autora Alija bin Abdullaha Samudija Šafeija Misrijia (911. h.g.), El- Džoharu-l-Monazem, autora Muhameda bin Hidžra Hejsamija, šejhu-l-islam Meke i muftija Hidžaza (973. h.g.). Od šitskih djela možemo spomenuti knjigu "El-Borahin el-Dželija fi Er-

raddi ala ibn Tejmije, autora Sejida Hasana Sadra Kazimija (1354. h.g.).

Ibn Tejmije je svoju poznatu knjigu "Minhadžu-l-Sunna" napisao kao negaciju knjige "Moftahu-l-Kerama" Alame Hilija, šitskog fakiha. On je u toj knjizi iznio većinu svojih ideja u vezi načela vjerovanja i prakticiranja propisa. Napisana su brojna djela koja odbacuju ovu knjigu ibn Tejmije, kao što je knjiga "Minhadžu-l-Šerija, autora Mehdija Kazvinija (1356.h.g.). Alama Hili u petom tomu knjige "Šerifu-l-Gadir" negira uvjerenja ibn Tejmije dokazima iz sunitskih knjiga.

Muhamed bin Abdul Vehab (1111.-1207. h.g.) se u dvanestom hidžretskom stoljeću u pustinji 'Nedžd' posvetio izučavanju vjerskih znanosti. I on je, poput ibn Tejmije, bio sljedbenik Hanbelijskog mezheba. Većinu muslimana je smatrao nevjernicima i mnogobošcima, a sve islamske zemlje je nazvao "Daru-l-Harb". Kad su se upoznali sa njegovim vjerovanjem, otac i brat su ga se odrekli i pozvali narod da ga izbjegava, smatrajući da druženje s njim vodi na stranputicu. Muhamed bin Abdul Vehab je na početku bio zainteresiran za izučavanje života onih koji su na početku islama za sebe tvrdili da su poslanici, poput Musejleme Kezzaba koji je također bio iz Nedžda. Muhamed bin Abdul Vehab je umro u 96-oj godini života. Politički korijen vehabizma treba posmatrati iz drugog ugla. U 12-om stoljeću po Hidžri, kada je Velika Britanija imala Ministarstvo za kolonije, 200 mladih talentiranih i obrazovnih ljudi je bilo zapošljeno u tom ministarstvu. Nakon što su prošli razne nivoe obuke, ti mladi ljudi su upućeni u istočne i azijske zemlje kako bi sačuvali tadašnje britanske kolonije i pronašli nove puteve za osiguranje britanskih interesa. Jedan od tih ljudi, koji je bio upućen u Irak, zvao se Hamfer. Nastanio se u Basri i zaposlio kod jednog stolara. Istovremeno, Hamfer se posvetio izučavanju vjerskih znanosti i promjenom imena simulirao je da je prihvatio islam. Hamfer, koji je u principu bio britanski špijun, nakon toga se upoznaje sa Muhamedom bin Abdul Vehabom kojeg je vidio pogodnim za ostvarenje svojih ciljeva. Nakon što je Muhameda bin Abdul Vehaba odveo na svoju stranu, Hamfer je pripremio teren za njegov odlazak u Isfahan i Širaz i tako ga učinio spremnim za plasiranje navoda o novom mezhebu.

Među osobama, koje su prihvatile taj novi mezheb, bio je Muhamed bin Saud koji je, ujedinjavanjem nekoliko plemena u Nedždu, doprinio jačanju pozicije Muhameda bin Abdul Vehaba. Muhamed bin Saud, koji je prije susreta sa Abdul Vehabom, bio vođa malog plemena "Aniza" u Nedždu, uz podršku britanske Vlade i imenovanjem za namjesnika cijelog regiona, prihvatio je poziv Muhameda bin Abdul Vehaba. Njegov sin Abdul Aziz je 1217. h.g., godinu dana nakon masovnog pogubljenja naroda Kerbele, napao Taif i ubio veliki broj tamošnjih stanovnika. Nakon tog događaja, ulema iz Meke je donijela fetvu o progonu Muhameda bin Sauda i obaveznoj borbi protiv njega. No, slabost vladara Meke (Šerif Galib) i njegov bijeg rezultirali su porazom naroda Meke. Narod je nakon toga tražio garanciju bezbjednosti koju mu je obećao Abdul Aziz bin Saud. 1216. h.g. Abdul Aziz bin Saud je napao Kerbelu

i pobio nekoliko stotina osoba te opljačkao imovinu naroda. Petina imovine naroda Kerbele je pripala porodici Saud a ostatak je, shodno sunetu časnog Poslanika s početka islama i praksi iz ratova s nevjernicima, podijeljen među vojnicima. U toku ovog napada porušen je kabur imama Husejna, neka je mir na njega.

Nakon ubistva Abdul Aziza, na vlast je došao njegov sin Saud, koji je dvije godine kod Muhameda bin Abdul Vehaba izučavao hadis, fikh i tefsir. On je pokušao slomiti sve islamske centre moći i na njihovo mjesto instalirati vladavinu porodice Saud i vehabijskog mezheba. Britanska vlada je planovima širenja vehabizma i podržavanjem porodice Saud, nastojala ubaciti razlike među islamske mezhebe, proširiti nepismenost, spriječiti otvaranje škola i štampanje knjiga, zatim spaliti knjige, ojačati nacionalizam, međusobno sukobiti islamske mezhebe i uspostaviti što veći broj centara prostitucije i prodaje alkoholnih pića te kockarnica.

19- Ali ibn ebu Talib, Božiji rob bez ikakvih mana i nedostataka, zadužen za oslobađanje čovjeka od svih okova...

Mevlana Dželaludin Rumi kaže:

"Poslanik je zbog toga sa idžtihadom

sebe i njega nazvao Ali Mevla.

Ko je Mevla?

Onaj koji te oslobodio,
I s nogu tvojih skinuo okove ropstva”.

20- Nehdžul Belaga je knjiga od neizmjerne vrijednosti. Poslije Časnog Kur’ana, to je najbolja i najpoznatija knjiga u svijetu koja ga obasjava svojom svijetlošću. Svojim čudima i divotom zadivila je čak i nemuslimane. Nehdžul Belaga sadrži pisma, izreke i govore imama Alija, neka je mir na njeg. Njenu kompilaciju je uradio Muhamed bin Ebu Ahmed, poznat kao Razi ili Sejid Razi, šitski alim i pjesnik (359.-404. h.g.). Umro je u Bagdadu i mezar mu se nalazi u bagdadskoj zoni ‘Karh’.

21-Termin “Kur’an Saed” potiče od ajetullaha Šah Abadija, profesora imama Homeinija. Kur’an je s neba spušten na zemlju. Sa svog istinitog i uzvišenog mekama je spušten kako bi ga ljudi razumjeli. Dove imama, neka je mir na njih, su “Kur’an Saed”, znači, to je onaj kur’anski sadržaj koji se u drugom obliku uspinje odozdo prema gore. S tim u vezi, imam Homeini kaže: “Uputiteljske dove imama, neka je mir na njih, sadrže iste one stvari koje sadrži Božija knjiga, samo jednim drugim jezikom. Kur’an ima jedan jezik, na jedan poseban način govori i sveobuhvatan je, no, mnogi njegovi ajeti imaju tajnu koju mi ne možemo shvatiti. Dove imama, neka je mir na njih, imaju drugačiji stil. Po tumačenju šejha Arifa i mog učitelja (ajetullah Šah Abadi), te dove su knjiga uspinjanja, odnosno “Kur’an Saed”. Dakle, Kur’an je spuštена knjiga i dove imama su knjiga uspinjanja. Onaj ko želi shvatiti stupanj imama, neka je mir na njih, treba se obratiti njihovim djelima, a to su njihove dove.

22-Veliki alim, Ali bin Tavus, ovu dovu za mjesec Ša’ban prenosi od Husejna bin Muhameda (Ibn Haluje) i kaže da su imam Ali i njegova djeca, neka je mir na njih, uvijek u mjesecu Ša’banu učili ovu dovu. Imam Homeini kaže: “Dova za mjesec Ša’ban je jedna od najvećih dova i najvećih spoznaja Boga. Oni koji je uče mogu je koristiti do granica spoznaje samog sebe. Ova dova je od onih dova koju su, kako se prenosi, učili svi imami, što potvrđuje njenu veličinu.

23-Dova od izuzetne vrijednosti "Arefat" jeste dova koju je imam Husejn učio na dan Arefata, pod otvorenim nebom i u pustinji Arefat, u stanju dok je poput kiše lio suze. Ova dova obznanjuje tajnu i ljubav predvodnika šehida i slobodnih ljudi ka svom Voljenom Stvoritelju i Onome koga obožava. Dova sadrži veoma duboka značenja.

24- Zbirka dova imama Zejnul Abidina može se naći u dvije različite knjige. Prva, koja je manjeg sadržaja i vjerodostojna kod Zejdija i koju šiti imami smatraju nekompletnom, te druga tzv. Velika Sahifa, koja sadrži 54 dove i koja je poznata kao potpuna Sahifa Sedžadija. Njen prenositelj je Nedžmudin Biha-u-Šaraf Alavi. Postoji i nekoliko komentara Sahife, od kojih navodimo neka: "Šarh Kaf'ami, Šarh šejha Behaija pod nazivom "Hadaiku-l-Salihin", zatim Šarh Farsi od Mula Hadija, Šarh šejha Torejhija, Šarh Mula Muhameda Bakira Medžlisija i najpoznatiji Šarh od Sejida Ali Hana pod nazivom Rijadu-Salekin.

25- Razgovori hazreti Fatime, neka je mir na nju, sa Džibrilom i tajne koje je Džibril prenio hazreti Fatimi od strane Boga, sakupljeni su u knjizi pod imenom "Sahifa Fatimija". Ova plemenita knjiga se ne može vidjeti, jer je kod je imama, neka je mir na njih. Prenošena je s koljena na koljeno i sada je kod imama Mehdija, neka Allah ubrza njegov dolazak. O postojanju ove knjige su govorili imami. Imam Sadik, nema je mir na njega, rekao je: "Fatima nakon poslanikove smrti nije živila više od 75 dana. Bila je shrvana jakom tugom za ocem, stoga je Džibril stalno dolazio kod nje i tješio je. Ponekad bi joj govorio o mekamu njenog velikog oca, a ponekad bi joj govorio o događajima koji će zadesiti njegovo potomstvo nakon njegove smrti. Imam Ali, neka je mir na njega, zapisivao je sve ono što je Džibril govorio. Zbirka tih govora je poznata kao "Sahifa Fatimija".

U jednom drugom rivajetu, koji se u knjizi "Usule Kafi" prenosi od imama Alija, stoji: "U Sahifi Fatimiji se ne govori o šerijatskim pitanjima, poput halala i harama, već se govori o događajima koji su se zbili i koji će se zbiti".

26- Ime petog imama je Muhamed a njegov nadimak je Bakir. U jednom rivajetu se kaže da mu je Poslanik dao ovaj nadimak. Njegov poznati nadimak je i Ebu Džafer. Živio je 57 godina. Imam Bakir ima dvije posebne odlike među ostalim imamima. Prva je ta što je njegov djed sa očeve strane imam Husejn a sa majkine imam Hasan, neka je mir na obojicu. Druga odlika se ogleda u tome što se on smatra utemeljiteljem kulturne revolucije šita. Svi prenose da je Muhamed s.a.v.s. Džabiru bin Abdullahu Ensariju rekao: "O Džabire! Ti ćeš ostati živ, susrest ćeš se sa čovjekom od potomaka Husejna, njegovo ime je Muhamed i njegovom će zaslugom znanje poslanika doživjeti procvat. Kada ga vidiš, poselami ga od mene!".

27- Ebu Abdullah Džafer bin Muhamed, poznat kao Sadik (80. ili 83.-148. h.g.) je šesti šitski imam, neka je mir na njeg. Utemeljitelj je načela i osnova šitskog fikha. Umro je u Medini i ukopan je u mezarju "Baki".

28- Imam Homeini ovdje ukazuje na 72. ajet sure Tevba: "Allah obećava vjernicima i vjernicama džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno boraviti, i divne dvorove u vrtovima edenskim. A i malo naklonosti Allahove veće je od svega toga; to će, doista, uspjeh veliki biti".

29- Cionizam je fanatički radikalizam jevrejskih kapitalista. Pojavio se krajem 19. stoljeća u Evropi i sada je prerastao u zvaničnu ideologiju okupatorskog režima Kudsa. Dobio je ime po planini "Cion" u blizini Bejtul Mukadesa. Ova rasistička ideologija Jevreje smatra odabranim narodom od strane Boga sa specifičnom pozicijom i posebnom poslanicom u svijetu. Po toj misli, 1897. godine formirana je zajednica pod nazivom "Svjetska cionistička organizacija" s ciljem prebacivanja Jevreja iz cijelog svijeta u Palestinu. Ta organizacija sada raspolaže neograničenom finansijskom moći proporcionalnom imovini najvećih monopolnih svjetskih kompanija i njihovih centara u SAD-u. Ova organizacija kontrolira aktivnosti cionističkih zajednica u više od 60 zemalja svijeta. Trenutno, u svijetu djeluje oko 18 cionističkih organizacija. Takođe, u Americi, glavnom savezniku svjetskog

cionizma, postoji 281 nacionalna jevrejska organizacija, 251 jevrejska lokalna federacija i razna savjetnička vijeća i finansijski fondovi. Sve te organizacije i fondovi pripadaju cionizmu. Cionistička organizacija ima obavještajno-špijunske centre u većini zemalja svijeta i svi su u vezi sa Mosadom i CIA-om. Najvažnije i najproduktivnije oružje svjetskog cionizma jeste manipulisanje medijima u cijelom svijetu u vlastite svrhe (1.036 novina i magazina je pod njegovom kontrolom, a najpoznatiji među njima je Njujork tajms).

30- Sljedbenici cionizma, od samog početka njegove pojave, slijede jedan glavni i temeljni cilj, formiranje jevrejske države pod imenom "Veliki Izrael" na palestinskim teritorijama ili svjetske vlasti pod jevrejskom dominacijom. U tom kontekstu, cionisti nakon formiranja izraelske države 1948. godine, rade na osnivanju Velikog Izraela i tu politiku, kako bi je opravdali, izjednačavaju sa učenjima Tevrata. Plan "Veliki Izrael" obuhvaća većinu ili jedan dio islamskih zemalja. Ovim planom, čiji je tvorac Benjamin Marzar i koji je urađen pod nadzorom izraelske vlade, granice Izraela bi se trebale protezati od Nila do Eufrata. Na taj način, Izrael bi obuhvaćao cijeli Perzijski zaljev, sjever Iraka, Maskat, Oman, Nedžd, Tursku, Siriju, južni dio Libana, istok Palestine, zapadni dio Jordana te dijelove Egipta i jug Sudana. Osim toga, ovaj plan predviđa da se nakon prve faze osnivanja Velikog Izraela, odnosno nakon što se okupiraju gore navedene zemlje, Velikom Izraelu pripoje Kurdistan, jugoistočni dio Irana, jugozapadni dio Afganistana i sjeverozapadni dio Pakistana.

Krajem 19. stoljeća jedan jevrejski novinar, austrijskog porijekla, po imenu Heršel, napisao je članak u kojem je sve Jevreje u svijetu pozvao na formiranje države i povratak u Palestinu, čime je oživio sjećanja Jevreja na pitanje povratka u "obećanu zemlju". Svjetska cionistička organizacija, čiji je cilj bio prebacivanje Jevreja u Palestinu, pokrenula je veliku kampanju u tom smjeru. Britanska vlada, koja je podržavala Jevreje, 1917. godine je deklaracijom Balfora, njenog tadašnjeg ministra vanjskih poslova, Palestinu proglasila nacionalnim centrom Izraelaca. Balforovu deklaraciju poslije su prihvatile Francuska, Italija i Amerika, a 29.11.1947. godine Generalna skupština UN-a je usvojila podjelu Palestine na dva dijela;

arapski, koji obuhvata 4.500 kvadratnih milja i izraelski sa 289 kvadratnih milja. I konačno, izraelska država je proglasila svoje postojanje 4. maja 1948. godine. Iste godine, formiran je njen parlament poznat kao "Kneset", koji je za predsjednika te ilegalne države izabrao Vajzmena. Bivši Sovjetski Savez je bio prva država koja je zvanično priznala Izrael.

31- Husejn bin Talal je rođen 4. novembra 1935. godine u Amanu. Djetinjstvo je proveo u engleskom dječijem centru u rodnom gradu. Školovao se u školi "Viktorija" u egipatskom gradu Aleksandriji, a studirao je na engleskom univerzitetu Harvard. 1951. godine njegova djeda Abdullaha je ubio jedan palestinski mladić. Njegov utjecaj u porodici i britanskoj politici je iziskivao da ostane u ovoj porodici. Stoga je uz pomoć Velike Britanije njegov otac Talal izabran za kralja, a Hasan je postao prijestolonasljednik. Nekoliko mjeseci nakon dolaska Talala na vlast, tačnije 11. avgusta 1951. godine, jordanski Parlament ga smjenjuje i na njegovo mjesto postavlja Husejna. Nakon tog izbora, kralj Husejn odlazi u Veliku Britaniju i nakon povratka preuzima vlast u svoje ruke. U toku vladavine uvijek je uživao podršku Velike Britanije. Povlačenjem Velike Britanije iz istočnog dijela Sueckog kanala i postepenim dolaskom Amerike u region, kralj Husejn je dobio i američku podršku. Njegova politika na Bliskom istoku je bila potčinjena politici Amerike i Velike Britanije u ovom regionu. 1967. godine, kada je izbio rat između Arapa i Izraela, cionisti su izdajom kralja Husejna uspjeli okupirati Zapadnu obalu rijeke Jordan, koja obuhvata Bejtul Mukades i Mesdžidul Aksa, i pripojiti je Izraelu. A rezultat toga je bio progon 400 hiljada Palestinaca u Jordan. Kralj Husejn u to vrijeme ne samo da nije učinio ništa za legalna prava palestinskog naroda, već nasuprot tome, tragičnim ubijanjem prognanog i potlačenog palestinskog naroda na jordanskom teritoriju, u septembru 1970. godine, zauvijek je ukaljao lice jordanske vlasti. Taj stravičan događaj je poznat kao " Crni septembar".

32- Marokanski kralj Hasan, sin Sultana Muhameda Petog, rođen je 1929. godine. Školovao se u Francuskoj i nakon smrti oca postao je

kralj pod imenom Sultan Hasan Drugi. Nakon njegova dolaska na vlast, odnosi Maroka i Francuske su, upravo onako kako se očekivalo, doživjeli uspon i ova islamska zemlje se, više nego prije, našla na udaru zapadne kulture. Marokanska vlast je u kulturnom, ekonomskom i političkom sektoru uživala svestranu podršku Francuske i bila je ovisna o njoj. Navodi se da se Enver Sadat, tadašnji egipatski predsjednik, preko kralja Hasana Drugog upoznao sa cionistima, jer je u to vrijeme marokanski kralj imao dobre odnose sa njima i svake godine u Maroku je održavana konferencija Jevreja. Možda je Maroko jedina arapska zemlja u kojoj cionisti toliko slobodno djeluju što je kulminiralo potezom kralja Hasana iz 1991. godine, kada je Jevreja po imenu Andre Azuli izabrao za svog visokog savjetnika.

33- Hosni Mubarak je rođen 1927. godine u egipatskoj provinciji El-Manufiji. 1947. godine je počeo studije na vojnoj akademiji, gdje je stekao zvanje pilota. Nakon toga odlazi na usavršavanje u Sovjetski Savez. 1972. godine izabran je za zapovjednika zračnih snaga Egipta i na tom mjestu je bio i za vrijeme arapsko-izraelskog rata, u oktobru 1973. godine. Bio je jedan od bližih suradnika Envera Sadata, tvorca sramnog sporazuma "Kamp Dejvid" i prisustvovao je njegovim važnim susretima. Navodi se da se Hosni Mubarak oženio sa britanskom državljankom po imenu Suzan. Ima dvoje djece, Alau i Džemala. Nakon ubistva Sadata, koje je počinio obavještajac Halid Islambuli 1981. godine, Mubarak je preuzeo vlast u svoje ruke. Po dolasku na vlast najavio je da će slijediti i vanjsku i unutrašnju politiku Envera Sadata, a 1982. godine je u intervjuu za američki NBC između ostalog, rekao: "Naša vrata su otvorena prijateljima Arapa, ali ne po cijenu uništenja naših odnosa sa Izraelom. Mi možemo odigrati dobru ulogu u otklanjanju svih tenzija između arapskih zemalja i Izraela, ukoliko do toga dođe."

34- Iako je nakon dolaska na vlast stranke "Bas" u Iraku bio osoba broj dva u zemlji, zamjenik divizijskog generala Hasana el-Bekra, predsjednika države i Revolucionarnog vijeća Iraka, no, sva vlast u zemlji je praktično bila u rukama Sadama Husejna. Takođe, i po pitanju vanjske politike nije se opazio utjecaj Hasana el-Bekra.

Revolucionarno vijeće Iraka je 1979. godine prihvatilo ostavku Hasana el-Bekra na čije je mjesto došao Sadam Husejn. Jedan od najvećih zločina Sadama Husejna bio je napad na Islamsku Republiku Iran. Uz podršku saveznika, među kojima i SAD-a, Sadam je napao Iran godinu i pol dana nakon islamske revolucije u ovoj zemlji. Sadam Husejn je ovaj napad pokrenuo pod iluzijom da će moći u kratkom vremenu ostvariti svoje zlokobne ciljeve, odnosno okupirati veći dio iranskog teritorija, posebno južnu provinciju Huzistan. Međutim, mudro vođstvo imama Homeinija, te hrabra i požrtvovana borba iranskog naroda porazili su sve planove iračkog diktatora i primorali ga da se povuče i da se kaje zbog ovako glupog poteza. Napad na malu zemlju Kuvajt, izvršen uz zeleno svijetlo SAD-a i Velike Britanije, bio je još jedna Sadamova greška. Sadam Husejn je uspio u veoma kratkom vremenu okupirati naftom bogati Kuvajt i primorati njegove čelnike i šejhove na bjegstvo. SAD-e i ostale zapadne zemlje su, kada su vidjele da ovaj Sadamov potez ne koristi njihovim interesima, poslale vojsku u Perzijski zaljev i pokrenule sveobuhvatni napad na Irak. Sadamova vojska je protjerana iz Kuvajta, a njegove odbjegle vođe su se vratile u zemlju. Iako je Sadamov napad na Kuvajt najviše štete nanio ugroženom i potlačenom iračkom narodu i zadao velike štete Iraku, no, donio je veliku korist za američku i zapadnu vojnu industriju. Te zemlje su masovnim plasiranjem oružja i vojne tehnike u regionu Perzijskog zaljeva isto po veoma visokim cijenama prodavali Saudijskoj Arabiji, Kuvajtu i drugim zaljevskim zemljama. Prema izvještajima novinskih izvora, napad na Irak i potom stacioniranje vojske SAD-a i njenih saveznika u regionu te nezapamćena prodaja oružja i vojne tehnike, mnoge tvornice naoružanja su spasili od bankrota. Ekonomske sankcije uvedene Iraku rezolucijom Vijeća sigurnosti nakon Zaljevskog rata, su tu zemlju i njen narod doveli u tešku situaciju.

35- Zločini i izdaje koje je Sadam Husejn počinio nad iračkim narodom se ne mogu jednostavno prikazati i opisati. Irački diktator je provođenjem despotske politike svom narodu oduzeo sve individualne i društvene slobode. Sadam Husejn se zbog svojih zlokobnih i izdajničkih želja nije libio žrtvovati ni vlastiti narod. Najjasnija i

najupečatljivija potvrda navedenog je hemijsko bombardovanje Halabčea i pogibija nekoliko hiljada nedužnih stanovnika ovoga grada. Sadam Husejn, koji se razmahivao propagandom o arabizmu i zaštiti Arapa, u toku napada na Islamsku Republiku Iran najveći udarac je zadao arapskom narodu iranske provincije Huzistan. Saudijska Arabija i ostale zaljevske zemlje, koje su Sadama za vrijeme napada na Iran svesvrдно pomagale, po okončanju rata su primile nagradu od njega! Jedna od tih nagrada bio je Sadamov napad na Kuvajt. Da nije bilo intervencije SAD-a i njihovih saveznika, rasplamsala vatra iračkog diktatora bi sigurno zahvatila sve zaljevske zemlje na čelu sa Saudijskom Arabijom. Sadamov despotizam je poprimio tolike dimenzije da ga čak nisu mogli podnositi ni njegovi bliski suradnici. U prilog ovoj činjenici govori bijeg njegovih kćerki i njihovih muževa i još nekoliko osoba iz njegove uže porodice.

36- Prognoze imama Homeinija u vezi mnogih pitanja pokazale su se kao tačne. Tako je bilo i sa prognozom oko odbacivanja Amerike sa svih strana glede neprijateljstva prema Iranu. Najnoviji primjer je uvođenje sankcija Iranu od čega Vašington nije imao nikakve koristi. Amerika je pokrenula široke napore kako bi natjerala druge zemlje, posebno evropske, da se priključe sankcijama protiv Irana, no, ne samo da nijedna zemlja nije pozitivno odgovorila Bijeloj kući i Bilu Klintonu, nego su povećale obim trgovinske razmjene sa I.R. Iran što pokazuju ekonomski izvještaji. Obeshrabljenost Amerike u pokušaju primoravanja Rusije da prekine nuklearni sporazum sa Iranom najveći je poraz te velesile u zadnjim godinama. Tadašnji američki predsjednik je jedne prilike otvoreno priznao ovaj svoj i poraz svoje administracije.

37- Imam Homeini je ateističkim Istokom nazivao Sovjetski Savez i druge komunističke zemlje.

38- "Nevjernički tlačitelski Zapad" je termin kojim je imam Homeini nazvao SAD-e i druge tlačitelske zemlje. On je politiku Islamske Republike Iran na osnovu kur'anskih ajeta okarakterisao kao "ni zapadna, ni istočna" i uvijek je insistirao na njenom provođenju.

39- Pod tradicionalnim fikhom se podrazumijeva metod izvođenja vjerskih propisa tokom hiljadugodišnje povijesti šitskih vjersko-obrazovnih centara. Imam Homeini je u svojoj poruci ulemi vjersko-obrazovnih centara ovaj metod protumačio i kao "Fikh Džavaheri". Za shvatanje fikha i idžtihada moraju se savladati određeni uvodi i naučiti fikhska načela koja se smatraju ključom idžtihada. Naspram ovog fikha, utemeljenog na načelima revitaliziranim od strane Vahida Behbehanija, postoji "informacijski" metod koji fikhu oduzima snagu i moć koordiniranosti i usklađivanja sa vremenom. Nauka načela je ustvari precizni metod izvođenja fikhskih propisa. Kad se student upozna sa ovim metodom, tek onda pristupa izučavanju fikha. Postoji 51 fikhska tema, prva je "čistoća" a posljednja "ekonomija" i svaka od tih tema se ponaosob može dijeliti na više podtema. Da bi se preciznije definisao termin "Fikh Džavaheri" potrebno je upoznati šejha Muhameda Hasana bin šejha Bakira, koji je zbog svoje kapitalne knjige "Džavaheru-l-Kelam" postao poznat kao "Sahib Džavaher". Bio je jedan od stubova šitske uleme i jedan od uglednih šitskih fakiha. Njegova knjiga "Džavaheru-l-Kelam" se može smatrati enciklopedijom šitskog fikha koja je potrebna svakom šitskom fakihu. 30 godina je neprestano radio na stvaranju ovog velikog djela. Umro je 1. ša'bana 1266. h.g. u Nedžefu. Imam Homeini je smatrao da svi oni koji izučavaju vjerske znanosti, fikh trebaju učiti kao što ga je učio šejh Muhamed Hasan bin šejh Bakir i stručno poznavati sve fikhske grane.

40- Šerijatski propis koji se donosi za djela i radnje može biti:

a) Primarni propis koji se ne mijenja bez obzira na vrijeme i okolnosti

b) Sekundarni čije donošenje iziskuju vrijeme i okolnosti. Npr. jedenje mesa leševa je po primarnom propisu haram, ali ako se osoba nalazi u izvanrednoj situaciji jedenje toga mesa je dozvoljeno.

Preciznije rečeno, primarni propisi su sami po sebi jasni i nije potrebno njihovo tumačenje, kao npr. obaveznost klanjanja namaza i davanja zekata. Sekundarni propisi sami po sebi nisu jasni za sve ljude i za njihovo upoznavanje potrebno je tumačenje mudžtehida, kao da li je dozvoljeno ili zabranjeno konzumiranje duhana ili na koji način

treba uspostaviti vezu sa nemuslimanskim zemljama? Dakle, za ta pitanja potrebno je mišljenje mudžtehida.

41- Džuma namaz je velika islamska dužnost koja ima i politički značaj. Uzvišeni Bog je u časnom Kur'anu jednu suru posvetio džumi namazu, u čijem 9. ajetu kaže: "O vjernici, kada se u petak na molitvu pozove, kupoprodaju ostavite i pođite da molitvu obavite; to vam je bolje, neka znate".

Klanjanje džume namaza u vremenu Poslanika i imama, neka je mir na njih, fetvom cijele uleme i svih autoriteta je bilo obavezno. Znači, svi muslimani su u vremenu nepogrješivih trebali klanjati džumu namaz. No, u periodu gejbata (skrivanja) neki vjerski autoriteti smatraju da je klanjanje džume namaza slobodni izbor, znači čovjek može klanjati džumu namaz a isto tako može ostati i kod kuće i klanjati podne namaz. Naravno, sevabi džume namaza su mnogo veći o čemu govore i fetve imama Homeinija i još nekih drugih velikih vjerskih autoriteta. Za razliku od njih, jedan dio vjerskih autoriteta, među kojima možemo spomenuti rahmetli ajetullaha ul-uzmu Arakija, smatra da je klanjanje džume namaza i u vremenu gejbata vadžib. Džuma namaz ima dva rekata i klanja se slično jutarnjem namazu. Mustehab je da se Fatiha i još jedna sura uče naglas. Hatib prije namaza treba održati dvije hutbe, koje su takođe sastavni dio namaza i bez kojih namaz nije valjan. Po uobičajenoj praksi i shodno prenesenim rivajetima, hatib u prvoj hutbi upućuje narod i poziva ga na bogobožnost, dok u drugoj hutbi govori o situaciji muslimana i njihovih društava. Vjernike informiše o političko-društvenim pitanjima islamskih i svih drugih društava u svijetu i daje neophodne smjernice. Zbog velikog značaja, dvije hutbe, koje su stub i filozofija džume namaza, smatraju se kao dva rekata. Nakon pobjede islamske revolucije u Iranu, džuma namaz se klanja u cijeloj zemlji. Prvi imam džume namaza u Teheranu nakon pobjede islamske revolucije bio je ajetullah hadži Sejid Mahmud Talegani.

42- Muavija, sin Ebu Sufjana, alkoholičar i kockar, bio je na čelu dinastije Umejada, kada je 38. h.g. za vrijeme hilafeta imama Alija, neka je mir na njegov, sebe proglasio halifom u Bejtul Mukadesu. U bici

koja je izbila između imama Alija i Muavije, zbog simulacije i podmuklosti Muavije i Amra Asa i naivnosti nekih osoba iz Alijeve vojske, ishod je prepušten vijećanju i to u trenutku kada je pobjeda islamske vojske bila blizu. Nakon vijećanja, vojska imama Alija je odustala od borbe. 19. ramazana 40. h.g. haridžija Abdurahman bin Muldžem je u džamiji u Kufi smrtno ranio imama Alija, neka je mir na njeg. Dva dana poslije, Imam je preminuo i tako je Muavija, kao halifa muslimana, nastavio sa svojim novotarijama. U nastavku navodimo imena drugih poznatih halifa Umejada:

1-Jezid bin Muavija, koji je izazivanjem krvave tragedije na Kerbeli i ubistvom imama Husejna i njegovih odanih sljedbenika ostao bez časti i na ovom i na onom svijetu, 2- Abdulmelik bin Mervan, 3- Velid bin Abdulmelik, 4- Jezid Drugi, 5- Hišam bin Abdulmelik, 6- Velid Drugi,

7- Mervan Drugi, koji je bio posljednji halifa Umejada. Njega je ubio Ebu Muslim Horasani i na vlast su došli Abasidi.

43- Najveća izdaja porodice Saud, koja sebe naziva "Sluga Haremejn Šerifejn (Meka i Medina), je nemilosrdno ubijanje iranskih hodočasnika u Meki. U oružanom napadu saudijske policije na iranske hadžije ubijeno je nekoliko stotina ljudi i žena, a veliki broj osoba je ranjen. Imam Homeini je upravo zbog toga pozvao muslimane da proklinjanju ovu izdajničku dinastiju. Imam Homeini je bio toliko ljut i uznemiren zbog napada saudijske policije na iranske hadžije da je u jednom saopćenju rekao:" Ako oprostim Sadamu, ovoj dinastiji neću oprostiti".

44- Oporuka znači sugerisanje i savjetovanje izvršenja poslova na koje misli oporučitelj. Po fikhskom i pravnom terminu ovakva oporuka se daje za zaštitu prava nakon smrti oporučitelja. Postoje dvije vrste oporuke: šerijatska i moralna. Šerijatska oporuka se obično odnosi na finansijska i pravna pitanja, poput oporuke o dugovima umrlog ili naplati njegovih potraživanja, trošenju određenog dijela njegova imetka u neke svrhe ili pak mjesta i načina njegova ukopa. Moralna oporuka jeste sugerisanje ponašanja i obavljanja moralnih radnji, jer ukoliko se čovjek pridržava tih dijela, kao što je činjenje dobra

roditeljima i sprovođenje pravde, dostiže vrhunac savršenosti. Oporuka imama Homeinija je drugog karaktera. Prema tome, to je govor kojeg je imam Homeini mogao i da ne ostavi iza sebe kao oporuku, upravo onako kako su postupali mnogi ljudi i ulema. Imam Homeini nam je u ovoj oporuci prezentirao plodove svoga života i to ne običnog života kakvim živi većina ljudi u društvu, već života koji je imam Homeini cijelog proveo na putu stjecanja savršenstva i usavršavanja tijela i duše. Taj život je ispunjen samoizgradnjom i samospoznajom te ljubavlju, irfanom i borbom, ali ne jednom običnom borbom, poput borbe drugih boraca na putu istine, već borbom na čijoj su suprotnoj strani stajale sve svjetske velesile. Naspram cijelog svijeta i njegove političke i vojne moći stajao je jedan Homeini. Stoga je političko iskustvo imama Homeinija iskustvo cijelog svijeta i može se slobodno reći da se takvo što nije desilo nikome u povijesti.

Oporuka imama Homeinija je njegovom rukom prvo napisana 26. behmena 1361. iranske solarne godine, a 22. tira 1362. je, povodom početka rada prvog saziva Vijeća vjerskih eksperata, predana u amanet tom vijeću,

19. azera 1366. godine. Znači pet godina nakon što je napisao oporuku, imam Homeini je na jednoj sjednici izmjenjeni tekst oporuke u dva primjerka dao na čuvanje Vijeću vjerskih eksperata i Vjerskom kompleksu Rezavi. Nakon njegove smrti, oporuka je 15. hordada 1368. godine u Vijeću vjerskih eksperata po prvi put otvorena i pročitana od strane ajetollaha Hameneija, lidera islamske revolucije.

45- Ovaj podatak se odnosi na godinu pisanja oporuke (1361. iranska solarna godina). Iranska populacija trenutno broji više od 60 miliona osoba.

46- Pronacionalna orijentacija nije u potpunosti odbačena i neispravna. Odbačena je ona vrsta nacionalizma koja traži razdvajanje naroda i ubacivanje podjela. Jedan od planova neprijatelja islama je upravo ubacivanje podjela među islamske narode i to oslanjanjem na nacionalizam i nacionalnost. Neprijatelj nastoji svakom narodu njegovu nacionalnost prikazati ljepšom i boljom od nacionalnosti drugih naroda i stvaranjem jedne lažne vrijednosti nacionalnost učiti

glavnim ciljem za nacionaliste. Rezultat takve politike je pojava paniranizma, panarabizma, panturkizma... Profesor Mutahari, s tim u vezi, kaže: "Nacionalizam zavrjeđuje osudu kada poprima negativne aspekte, znači kada razdvaja ljude pod imenom raznih nacionalnosti i stvara neprijateljske odnose među njima te zanemaruje prava drugih". Imam Homeini je stalno upozoravao na opasnost nacionalizma i nacionalističkih tendencija. Smatrao ga je faktorom podjela i razdvajanja naroda i preprekom napretka islama: "...Rukama pokvarenih vlasti rasizam i rasističke skupine su se razvili među muslimanima. Te vlasti su Arape sukobile s nearapima, nearape s Arapima i Turcima i Turke s drugima, odnosno sve nacije su se međusobno sukobile. To što ja stalno govorim da je nacionalizam izvor patnji muslimana je zbog toga što nacionalizam iranski narod sukobljava s drugim muslimanskim narodima i isto tako irački s drugim narodima. To su planovi koje su napravili imperijalisti a čiji je cilj nejedinstvo muslimana".

Imam Homeini je na jednom drugom mjestu rekao: "Mi nemamo nikakve koristi od ovih nacionalizama sem štete. Koliko smo samo primili udaraca od ovog nacionalizma"?

47- Misli se na 103. ajet sure Ali Imran: "Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte".

48- Muhamed Reza Pahlavi, svrgnuti iranski Šah, ovu optužbu je na početku pokreta imama Homeinija 1373. godine, iznio protiv uleme na što mu je imam Homeini u jednom govoru žestoko odgovorio. Ta optužba je iznesena onda kada su ajetullah Milani i još nekoliko vjerskih predstavnika iz vjersko-obrazovnog centra Mešhed doputovali avionom u Teheran i susreli se sa imamom Homeinijem, koji je tek bio oslobođen iz šahovog zatvora. Imam Homeini je, ukazujući na ovaj susret, odgovorio na šahovu optužbu i naglasio da se ulema nikada nije protivila niti protivi naučnom i tehnološkom napretku.

49- Sulejman, sin Davuda a.s. kojeg je Bog učinio poslanikom i vladarom, imao je prsten na kojem je bilo napisano Najuzvišenije ime. Blagoslovom tog imena bilo mu je sve potčinjeno. Vjetar je

obavještavao Sulejmana a.s. u kojem god dijelu njegova carstva je puhao i njegovo prijestolje je nosio gdje god bi on poželio. 78. ajet sure Enbija potvrđuje provođenje pravde i vlasti od strane Sulejmana a.s.: "I Davudu i Sulejmanu, kada su sudili o usjevu što su ga noću ovce nečije opasle – i Mi smo bili svjedoci suđenju njihovu".

50-Hidžaz je u povijesti islama najvažiji dio Arapskog poluotoka i obuhvaća gradove, luke i poznata svetišta Meku i Medinu. Stara arapska plemena, kao što su Semud, Avs, Hazredž i Kurejš, pripadaju ovoj oblasti. Povijest Hidžaza je povijest Meke i Medine. Sažeto podsjećamo da je Hidžaz nakon pada abasidskog hilafeta 656. h.g. dospio u ruke egipatskih Fatemida. 923. h.g. pada pod osmanlijsku imperiju, no, Meka i Medina su praktično držale vlast u svojim rukama. Arapski poluotok je početkom 19. stoljeća bio zaokupljen mezhebskim pobunama u toku kojih su Vehabije opustošile sveta mjesta što je primoralo osmanlijskog sultana da u područje uputi Muhameda Ali Pašu. Od tada, pa sve do 1925. godine, i pored toga što je Abdulaziz bin Saud 1902. ili 1903. godine, uz pomoć britanske imperije, proglasio vlast nad Hidžazom i Nedžom, Osmanlijska imperija je imala svog namjesnika u tom području. U nastavku navodimo važnije događaje koji su se zbili poslije: 1904. godine Abdulaziz bin Saud se proglasio imamom Vehabija i vladarom Nedžda. 1922. godine Ibn Saud je svrgnuo vlast Ali Rešida u dijelovima Hidžaza. 1932. godine Abdulaziz je zvanično postao kralj Arabije (od tada se zove Saudijska Arabija). 1936. godine prvi put je u toj zemlji pronađena nafta. 1945. godine, pred kraj drugog svjetskog rata, Arabija je objavila rat okolnim zemljama. Nakon okončanja rata, pod zvaničnim imenom "Kraljevina Saudijska Arabija" ušla je u članstvo

OUN-a. Nakon Abdulaziza bin Sultana, na kraljevskom prijestolju Saudijske Arabije su bili: kralj Saud bin Abdulaziz, poslije njega Fejsal bin Abdulaziz (od 1964. godine smjenom Sauda), kralj Halid bin Abdulaziz (od 1975. godine kada je Fejsal ubijen od strane bratića, princa Fejsala bin Mes'ada), zatim kralj Fahd bin Abdulaziz, koji je i danas na vlasti od 1982. godine kada je ubijen Halid. Saudijska Arabija je uvijek bila na strani Zapada, posebno SAD-a i Velike

Britanije i imala je blijedo prisustvo u arapsko-izraelskim ratovima. Jedino je kralj Fejsal nakon rata u oktobru 1973. godine, iskoračio zatvaranjem naftnih crpki Zapadu. Zbog relativne neovisnosti, kako vjeruju politički analitičari, ubijen je od strane CIA-e.

51- Ukazuje se na 38. i 39. ajet sure Tevba: "O vjernici, zašto ste neki oklijevali kad vam je bilo rečeno: Krenite u borbu na Allahovu putu, kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je draži život na ovom svijetu od onoga svijeta? A uživanje na ovom svijetu, prema onom na onom svijetu, nije ništa".

"Ako ne budete u boj išli, On će vas na nesnosne muke staviti i drugim će vas narodom zamijeniti, a vi Mu nećete nimalo nauditi. A Allah sve može".

52- Misli se na hadis od imama Alija: "Zaista, u vrijeme posljednjeg Božijeg poslanika s.a.v.s. izmišljali su laži o njemu sve dok jedne prilike na minberu nije rekao: Ko god namjerno slaže na mene, mjesto će mu biti u džehenemskoj vatri".

53- 7. ajet sure Muhamed: "O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti".

54- U ne tako davnoj prošlosti zapadni stručnjaci, koji su dolazili u Iran, osim redovne visoke plaće, koju su dobivali od iranskih vlasti, primali su i velike dodatke. Oni su smatrali da iranski narod još uvijek nije intelektualno sazrio i da živi poludivljačkim životom, te da s obzirom na nepodnošljiv i težak život među takvim narodom, trebaju dobivati dodatak kako bi mogli podnijeti nastavak života s tim poludivljacima. Nazadnjački prošli režimi u Iranu su, neobazirući se na uvrede i ponižavanja kojima je bio izložen narod, provodili tu praksu.

55- Zastupnici svakog saziva iranskog Parlamenta, prije nego što počnu raspravu o bilo kom pitanju, razmatraju mandat svakog zastupnika i u slučaju da je neki zastupnik u Parlament ušao prevarama i krivotvorinama ili upotrebom sile i namještanjem izbornih rezultata,

oduzima mu se mandat i otpušta se iz saziva Parlamenta. U prvom sazivu iranskog Parlamenta odbačeni su mandati nekoliko zastupnika, poput Ahmeda Medenija iz Kermana i Husreva Kaškaija iz Firuz Abada. Takođe, odbijen je i mandat Abdurahmana Kasemlua na izborima za Vijeće vjerskih eksperata. To je važna dužnost parlamentarnih zastupnika, propisana članom 93. ustava: "Državni Parlament nema zakonski kredibilitet ukoliko ne postoji Vijeće čuvara Ustava, osim u slučaju prihvatanja mandata zastupnika i izbora šest članova, pravnika Vijeća čuvara ustava.

56- Vjerske manjine u Iranu, koje su priznate Ustavom, su sljedeće: kršćanska (Jermeni i Asirci), jevrejska i zoroastrijska. Svaka manjina ima svog zastupnika u državnom Parlamentu s tim što Jermeni imaju dva zastupnika, zastupnika sjevernih Jermena i zastupnika južnih Jermena.

57- Vijeće čuvara ustava po Ustavu Islamske Republike ima 12 članova. Šest članova čine fakih koji izabire lider islamske revolucije. Šestorica članova su pravници koje predlaže sudstvo i odobrava Parlament. Glavna dužnost Vijeća čuvara ustava je usporedba usvojenih zakona u Parlamentu sa svetim islamskim propisima i Ustavom. Zakoni i odluke državnog Parlamenta stupaju na snagu nakog dobivanja potvrde od strane Vijeća čuvara ustava i nakon što ih potpiše predsjednik države.

58- Vijeće vjerskih eksperata ima ustavnu dužnost izbora lidera. Ovo vijeće je nakon smrti imama Homeinija za lidera islamske revolucije jednoglasno izabralo ajetollaha hadži Sejida Alija Hameneija.

59- Tekst člana 109. iranskog Ustava:

-Uvjeti i karakteristike lidera:

1) Neophodnost naučna sposobnost i kompetentnost za davanja fetvi u raznim fikhskim oblastima.

2) Neophodnost pravednosti i bogobožnosti za vodstvo islamskog umeta.

3) Ispravna političko-društvena pronicljivost, razboritost, hrabrost, upravljanje i dovoljna snaga za vodstvo.

U slučaju većeg broja onih koji ispunjavaju navedene uvjete, prednost se daje osobi koja ima jaču fikhsku i političku pronicljivost.

Tekst člana 110. Ustava:

Dužnosti i ovlasti lidera:

1) Utvrđivanje opće politike sistema Islamske Republike Iran nakon konsultacija sa Vijećem za verifikaciju državne politike.

2) Nadziranje ispravnosti implementacije generalne politike vlade.

3) Raspisivanje referenduma

4) Vrhovni zapovjednik oružanih snaga

5) Objava rata i mobilizacije snaga.

6) Imenovanje, smjenjivanje i prihvatanje ostavki slijedećih dužnosnika:

a- Fakiha Vijeća čuvara ustava.

b- Najvišeg dužnosnika sudske vlasti.

c- Direktora Radio-televizije Islamske Republike Iran.

d- Zapovjednika združenog štaba oružanih snaga.

e- Zapovjednika Sepaha-armije čuvara islamske revolucije.

f- Zapovjednika policijskih snaga.

7) Rješavanje nesuglasica i uređenje odnosa među sudskom, izvršnom i zakonodavnom vlašću.

8) Rješavanje problema vlasti putem Vijeća za verifikaciju državne politike, koji se uobičajenim metodama ne mogu riješiti.

9) Potpisivanje izbora predsjednika države nakon što ga narod izabere. (Kandidaturu osoba za državnog predsjednika, odnosno njihovo ispunjavanje uvjeta određenih Ustavom, potvrđuje Vijeće čuvara ustava i u prvom mandatu lider islamske revolucije).

10- Smjenjivanje državnog predsjednika uzimanjem u obzir interesa zemlje i to nakon odluke Vrhovnog suda o kršenju Ustava od strane predsjednika ili izglasavanja nepovjerenja predsjedniku države u Parlamnetu po članu 89. Ustava.

11- Amnestiranje ili smanjenje kazne osuđenima u granicama islamskih zakona na prijedlog predsjednika sudske vlasti.

Lider islamske revolucije može dio svojih ovlasti i dužnosti prenijeti na drugo lice.

60- U šitskim knjigama prenosi se ovaj rivajet od imama Sadika, neka je mir na njega: "Postoje četiri vrste sudija, tri su u džehenemu a samo jedna u džennetu. Onaj sudija koji svjesno presuđuje u korist tlačenja i zuluma je u vatri, kao i onaj koji nesvjesno presuđuje u korist zuluma i tlačenja. U vatri je i onaj sudac koji nesvjesno presuđuje u korist istine. U džennetu je samo onaj sudija koji svjesno presuđuje u korist istine. Ovaj hadis se prenosi od Poslanika i u sunitskim knjigama hadisa (Sunen ibn Madže).

61- Imam Homeini je u svojim govorima konstantno ukazivao na nedovoljan broj sudija pri formiranju organa sudske vlasti u zemlji i probleme koji su se stoga javljali za narod i sudstvo. Iz tog razloga je pozivao ulemu da prihvati sudske funkcije i pomogne u rješavanju problema. Imam Homeini je naglašavao da osoba, koja ispunjava uvjete za preuzimanje sudske funkcije i odbije prihvatiti istu, zapostavlja sudsku dužnost i čini veliki grijeh.

62- Narodnim mudžahidima Irana je 1350. iranske solarne godine (u zatvoru) nazvana organizacija koja je revolucionarni islam smatrala kao svoju ideologiju. Oko sebe je okupila skupinu obrazovanih muslimana i dobila podršku neke uleme. Međusobno upoznavanje prvih članova ove organizacije i dogovor o njenom osnivanju, koja će se vojnim putem boriti za svoje ciljeve, desili su se 1344. iranske solarne godine. Osnovana je 1347. godine od strane Muhameda Hanif Nežada, Seida Mohsena i Abdija Nika. Ideologija ove skupine se od samog početka zasnivala na oblikovanju islama prema vlastitim prohtjevima (plasirani su slogani i ajeti revolucionarnog duha) te dijalektičkom i povijesnom materijalizmu. Imam Homeini od samog početka nije imao povjerenja u ovu skupinu a njenu ideologiju je smatrao neislamskom i borbu vojnim metodima nemogućom i neuspješnom. Ova organizacija je poslije doživjela unutarnji preustroj i zvanično objavila marksističku ideologiju. No, neki njeni stari članovi, poput Masuda Redžavija, koji su uživali podršku čelnika

tadašnjeg režima, sebe su i dalje smatrali predstavnicima prvog ustroja organizacije. Nakon pobjede islamske revolucije i zauzimanja centara vlasti bivšeg režima, lažno su se predstavljali osobama koje podržavaju imama Homeinija i revoluciju s ciljem privlačenja što većeg broja osoba u članstvo svoje organizacije. Zločini ove organizacije, koju je narod nazvao "Munafici", od 1359. i posebno 1360. godine naovamo poznati su svima. Od njihovih brojnih zločina možemo spomenuti eksploziju u sjedištu stranke Islamske Republike u kojoj je poginuo ajetullah Behešti i još 72 osobe, ubistvo predsjednika i premijera države Redžaija i Bahunara, atentate na imame džume namaza, ubistvo nekoliko stotina običnih ljudi pod izgovorom njihove podrške Islamskoj Republici, otmice vojnika i običnih ljudi i njihovo stravično zlostavljanje, višegodišnju suradnju sa Sadamom Husejnom u toku nametnutog rata ...

Ustvari, dosje ove organizacije od revolucije naovamo je veoma poznat narodu i svi znaju da su američka CIA, izraelski Mosad, te obavještajne službe iračkog Basističkog i ostalih nazadnjačkih režima u regionu izvori njene egzistencije i arhitekta njenih urota.

63- Nekoliko osoba, nekadašnjih pripadnika stranke "Masa", napravljene od strane Savaka, šahove obavještajne službe, 1345. godine je osnovalo skupinu čija se borba, suprotno ovoj stranci, temeljila na vojnim metodima. Članovi te skupine 1349. iranske solarne godine su formirali "Organizaciju poŕrtvovanih narodnih gerilaca Irana", čija je prva akcija (napad na policijsku stanicu Sijahkol u provinciji Gilan) završena neuspjehom. Obični narod je pripadnike ove grupe primorao na predaju, a glavni članovi su pali u zamku Savaka. Preostali članovi su od tada pa do 1355. iranske godine imali sporadične vojne aktivnosti. Zbog izostanka narodne podrške njeni ostaci su u ljeto 1355. godine uništeni u akciji Savaka. Na kraju je ostalo samo nekoliko osoba koje su završile u zatvoru. Nakon pobjede islamske revolucije jedna struja se priklonila stranci "Masa" i postala poznata kao "Űrtvenici većine", a ostatak, kojeg su nazivali "Űrtvenicima manjine", i dalje je insistirao na svojim osnovnim ciljevima. Ova organizacija je bila umješana u većinu oruŕanih napada nakon revolucije (u Huzistanu, Kurdistanu i drugim područjima). Od

nje je u povijesti zločina političkih skupina ostalo samo ime. Preostali članovi te organizacije su u izbjeglištvu proganjani od mnogih zapadnih vlada, a zabilježeni su i slučajevi samoubistava.

64- Stranka "Masa" Irana je s marksističko-komunističkom ideologijom osnovana 1320. godine od preostalih članova Stranke pravde, formirane 1299. godine nakon ulaska Crvene armije u grad Rašt (sjever Irana). U kontekstu politike pustošenja Irana, vladajuća dinastija je u svoj kabinet dovela tri ministra iz ove stranke. Nakon povlačenja ruske vojske, poraza Demokratske stranke Azerbejdžana i unutrašnjeg parčanja stranke 1326. godine nekoliko njenih članova je plasiralo tezu o neovisnosti stranke u Sovjetskom Savezu. 1327. iranske godine, nakon neuspjelog atentata na Šaha za koji je okrivljen jedan pripadnik ove stranke, uspostavljena je vojna vlast, stranka je raspuštena i proglašena ilegalnom a njeni članovi uhapšeni. Ta stranka je 1328. godine zvaničnom objavom marksizma kao svoje platforme pokazala svoje pravo lice. S pojavom pokreta za nacionalizaciju naftne industrije, stranka "Masa" je transformisana u dva ogranka, jedan na čelu sa Kijanurijem i drugi na čelu sa Kasimijem. Šutnjom naspram tzv. "crnog udara" 28. Mordada 1332. godine i tajnih aktivnosti, ova stranka je odigrala važnu ulogu u svrgavanju Mosadika. 1333. godine, hapšenjem čelnika svih krila stranke od strane šahovog režima, većina njenih članova je ispoljila gnjev spram svojih ranijih stranačkih aktivnosti i prihvatila suradnju sa šahovim režimom i njegovom sigurnosnom službom. Na desetom Kongresu stranke početkom 1350. iranske solarne godine, iskazali su simpatije prema šahovom režimu i upućivali riječi hvale na njegov račun. U periodu od 1350-1356. godine, kada je ulema novim metodama pokrenula borbu, stranka "Masa" je pokrenula reorganizaciju. Nakon pobjede islamske revolucije, svoj 16. plenum je navodno održala u Teheranu na kojem je iskazala podršku Islamskoj Republici. Njen cilj nakon pobjede islamske revolucije je bio taj da postepeno ubaci svoje pripadnike među revolucionarne snage i probije se u ekonomske i kulturne institucije države. Konačno, nakon hapšenja vođa i glavnog kadra stranke (zima 1361. i proljeće 1362. godine), potekla je bujica priznanja. Osobe, poput Kijanurija i Ihsan Tabaerija, priznale su da su

obavljale špijunske djelatnosti i da su radile na rušenju sistema. Time je priroda te stranke postala jasna svima i okončan je njen 42-godišnji život pun izdaja u Iranu.

65- Guverner svake provincije u Iranu se na prijedlog ministra unutrašnjih poslova imenuje od strane Vlade. Odluku o imenovanju guvernera neke provincije potpisuje ministar unutrašnjih poslova.

66- Misli se na doktora Alija Ekbera Velajatija, tadašnjeg ministra vanjskih poslova I.R.Iran.

67- Ukazuje se na 10. ajet sure Hudžerat: "Vjernici su samo braća, zato pomirite vaša dva brata i bojte se Allaha, da bi vam se milost ukazala".

68- Pod "crnim zlatom" se misli na naftu.

69- Nametnuti rat Iraka protiv tek osnovane vlade Islamske Republike u Iranu je pokrenut uz podršku svjetskog imperijalizma i cionizma. Trajao je osam godina. Hrabrošću i požrtvovanošću muslimanskog naroda Irana zavržio je porazom neprijatelja i Basistički irački režim nije uspio ostvariti svoje zlokobne ciljeve.

70- Svjetski imperijalizam na čelu sa Amerikom, i pored toga što je irački Basistički režim smatrao krivcem za otpočinjanje rata, tokom rata je zbog neprijateljstva s islamskom revolucijom u Iranu ovu zemlju držao u ekonomskoj blokadi. Istovremeno, s druge strane je režimu Sadama Husejna pružao svaku vrstu vojne, političke i ekonomske pomoći. No, i pored toga, otporni i borbeni narod Irana je požrtvovanošću uspio izaći kao pobjednik iz kriznih ratnih godina i tako zadiviti i zapanjiti čitav svijet.

71- Većinu stranih stručnjaka u Iranu za vrijeme šahovog režima činili su Amerikanci. Šahov režim im je novcem iz državnog budžeta davao velika primanja i usluge. Nakon pobjede islamske revolucije svi

ti stručnjaci, čiji je broj za vrijeme šahova režima iznosio 45.000, protjerani su iz države.

72- Izbor najljepše djevojke od strane magazina "Današnja žena" i drugi slični programi časopisa šahova režima imali su za cilj usmjeravanje omladine ka nemoralu i vulgarnoj zapadnoj kulturi.

73- Misli se na "Organizaciju narodnih mudžahida (Munafici)", koja je suprotno imenu kojim je sebe nazvala, ubijala nedužni i nezaštićeni narod zbog njegove podrške tek osnovanom sistemu Islamske Republike i islamskoj revoluciji.

74- Misli se na "Organizaciju požrtvovanih narodnih gerilaca", koja ne samo da se nije žrtvovala za narod, nego je s oružjem ustala protiv njega i ubijala nedužne ljude samo zbog toga što su bili muslimani.

75- Prognoza imama Homeinija se nakon njegove smrti ostvarila i komunistički režimi na čelu sa Sovjetskim Savezom su, jedan poslije drugog, završili na povijesnom odlagalištu smeća.

76- Josif Visarionovič Džugašvili poznat kao Staljin, rođen je 21. decembra 1879. godine u Gruziji. U 15-oj godini života upoznaje se sa marksizmom i od tada se uključuje u političke aktivnosti. Pljačka 341 hiljade rupela iz banke u Tbilisiju, 26. juna 1906. godine, što je bila najveća povijesna pljačka do tog vremena, napravila ga je junakom među komunistima. Na konferenciji ruskih Socijaldemokrata u Londonu 1907. godine Lenjin mu je dao nadimak 'Staljin'. Boljševička partija je zvanično formirana 1912. godina a Staljin je na prijedlog Lenjina ušao u članstvo Glavnog odbora stranke. Nakon toga je počeo izdavati dnevne listove "Zvijezda" i "Pravda". Lenjin ga je nakon pobjede Oktobarske revolucije imenovao na mjesto direktora Službe za unutarstranačke inspekcije. 1922. godine izabran je za glavnog sekretara stranke. Lenjin je umro 21. januara 1924. godine, a u svojoj oporuci je izrazio nezadovoljstvo Staljinom. Lenjinova udovica je oporuku dostavila Kamenovu a on je proslijedio u stranku.

To je izazvalo ljutnju Staljina i pripremilo teren za njegov kasniji krvavi obračun. U decembru 1927. godine, na 15. Kongresu Boljševičke stranke na kojem je Staljin održao sedmosatni govor, usvojen je program za ubrzavanje razvoja komunizma. Staljin je poslije pokrenuo krvave obračune u kojima je samo u 1935. godini ubijeno 536.500 ljudi. Izbijanjem Drugog svjetskog rata i okupacijom Poljske, Litvanije, Letonije i Estonije, Staljin je od Sovjetskog Saveza napravio moćnu svjetsku silu. Govori se da je Staljin prve dvije godine Drugog svjetskog rata bio saveznik Hitlera. Ovaj veliki diktator je na nerazjašnjen način umro 5. marta 1953. godine, čime je okončana njegova 30-godišnja vladavina obilježena ubijanjima i terorom.

77- Nakon objave oružane borbe protivnika tek osnovanog islamskog sistema, 6. behmena 1360. iranske solarne godine dogodio se tragični događaj u Amolu. Unija iranskih komunista, koju su činili marksisti bivše konfederacije, je nakon procjene geografskih područja, šumske površine kod Amola odredila pogodnim za izvođenje gerilskih operacija i u njima stacionirala svoje ljudstvo. Ta unija je gajila iluziju da će, ukoliko pokrene napad na grad, zbog socijalnog stanja u području Amola i rasparčanosti stanovništva po selima, brzo slomiti sporadični otpor revolucionarnih snaga. Po njenoj iluziji, u narednoj fazi bi, prekidom komunikacija i jačanjem protivnika u samom gradu, zauzela ostale gradove provincije Mazanderan a nakon toga, došlo bi do pobune naroda u cijeloj zemlji i kao posljedica toga pada Islamske Republike. Njen napad sa dvije skupine je izvršen u noći 6. behmena. Prva skupina je upala u grad i ubijala sve osobe koje je smatrala revolucionarnim. Nakon toga je napala Gradski komitet islamske revolucije. Građani Amola su, nakon što su čuli pucnjavu, izašli na ulice grada i čim su vidili tragediju počeli pružati otpor. Sljedećeg jutra građani su uspjeli ubaciti konfuziju u redove Unije komunista. Komunisti, koji nisu računali na narodni otpor, razbijeni su na više grupa i njihova veza je prekinuta. U toku istog dana te skupine su poražene. U sukobima su poginula 34 komunista, nekoliko ih je ranjeno a 30 uhapšeno. Narodne snage su imale 40 poginulih.

78- Termin "američki komunizam" odnosi se na djelovanje nekih ljevičarskih stranaka u zemljama svijeta, posebno islamskim. Te stranke, koje naizgled vjeruju u principe i načela komunizma, svojim postupcima i stavovima su pokazale da provode politiku Zapada. Među njima su i komunističke stranke Irana, poput Pejbara, Komule, Demokratske stranke i drugih. One su slijeđenjem politike CIA-e radile na rušenju Islamske Republike i uživale su finansijsku podršku imperijalizma. Veza ovih stranaka sa Amerikom i njenim saveznicima je objelodanjena nakon njihovog bijega iz Irana.

79- Demokratska stranka Kurdistana je osnovana 1322. iranske godine od strane Gazi Muhammeda i uz podršku i poticaj Sovjetskog Saveza. Gazi Muhammed je 1324. godine, kao glavni sekretar stranke, u Mehabadu proglasio vlast s ciljem podjele Irana a u kontekstu politike Sovjetskog Saveza. No, sporazumom vlade Irana i bivšeg Sovjetskog Saveza Gazi Muhammed je zajedno s bratom Sejgom Gazijem i još pedesetak članova stranke strijeljan. 1338. godine pokrenute su aktivnosti na obnovi rada stranke, no, završile su neuspjehom. Prolaskom vremena i pobjedom islamske revolucije u Iranu ova stranka je ponovo počela s radom. Njenje nove vođe su korištenjem ranijeg stranačkog iskustva i slabosti privremene vlade, te izdajama uspjele upasti u jedan broj vojnih baza i uzeti oružje. Time je ojačana pozicija stranke u Kurdistanu. Sa aspekta ideologije, Demokratska stranka i pored oslanjanja na marksizam, nije orijentirana ka društvenim klasifikacijama i upravo zbog toga lokalni feudanci i hanovi imaju zavidnu poziciju u stranci i njenom rukovodećem kadru. Nakon pobjede islamske revolucije, na čelu stranke je bio Abdurahman Kasimlu. On je 1338. godine, obavezujući se na vjernost šahovom Savaku, napustio Iran i u periodu od 15 godina boravio u zemljama bivšeg Sovjetskog Saveza, Iraku, nekadašnjoj Čehoslovačkoj i Francuskoj. Za vrijeme boravka u Sovjetskom Savezu držao je govore na programu Moskovskog radija na perzijskom jeziku. U Iraku je takođe imao važnu državnu funkciju. Njegova porodica pripada poznatim feudalcima u Kurdistanu. Kasimlu je 22. tira 1368. godine ubijen u Beču. Strategija ove stranke se pod pokrićem autonomije zasniva na otcjepljenju Kurdistana od teritorija I.R.Iran.

Opstanak ove kao i drugih stranaka u tom području, koje su doživjele brojne unutrašnje transformacije, ovisi u dobroj mjeri o životu stranke Bas i njenih zapadnih sponzora. Dokumenti, pronađeni u špijunskom gnijezdu Amerike u Teheranu, pokazuju da je Vašington zbog vršenja pritiska na tek osnovanu islamsku vlast najviše koristio Demokratsku stranku Kurdistanu, a CIA je u svojim planovima uvijek radila na stvaranju nereda i pobuna u Kurdistanu i podržavanju Demokratske i drugih militarističkih stranaka tog područja.

80- Stranka "Komule" je, kako sama tvrdi, osnovana 1348. godine. No, do 1357. godine nije imala nikakvih aktivnosti i zbog toga, kao i zbog nepostojanja dovoljne dokumentacije, njeni navodi nisu istiniti. Komule je zvanično počela sa radom 1357. godine i nakon stjecanja reputacije počela je s plasiranjem parola o zaštiti seljaka od feudalaca. S obzirom na ranija iskustva, te specifičnu kulturu i stanje u regionu, njene varljive parole su u dobroj mjeri imale efekta. Stvorena je atmosfera uperena protiv vlade i paralelno s tim, otuđenim oružjem iz vojnih baza i uz pomoć Basističkog iračkog režima, pokrenuta je oružana borba protiv islamskog sistema. Ova stranka je naizgled, sa aspekta ideologije, sljedbenica ideja kineskog vođe Maoa. Jačanjem vojnih aktivnosti Islamske Republike uništena je struktura ove stranke a njeno članstvo se razbježalo. Stranka Komule je, s obzirom na ovisnost o svjetskom imperijalizmu, pomoću Basističkog iračkog režima, te prisustva poznatih pripadnika Pahlavijskog Savaka u svojoj centrali i prateći svjetsku propagandnu, bila uključena u nametnuti rat protiv Islamske Republike Iran. U toku rata njeni članovi su, poput članova drugih komunističkih stranaka i Munafika, djelovali u sklopu Sadamove vojske i tako otvoreno radili za iračke vlasti. Slijed događaja u Kurdistanu i jačanje moći centralne vlasti doprinijeli su izolaciji Komule i njenom potpunom rasulu. Ova stranka zajedno sa Munaficima za iranski narod predstavlja produženu ruku okupatorskog neprijatelja i izdajnika države i naroda. Njeni preostali članovi su spas tražili proseći po Americi, Izraelu i kod Sadama Husejna, dok je bio na vlasti.

81- Neke liberalne političke skupine, poput "Pokreta za slobodu", su podržavale skupinu Munafikin i pored zločinačkog dosjea ove stranke. Bazargan je u jednom od svojih govora 1359. godine Munafike nazvao svojim sinovima i iskazao im podršku što je veoma naljutilo imama Homeinija.

82- Šehid ajetullah Sejid Hasan Muderis je rođen u selu Sorabe Kaču kod Isfahana. Osnovno i srednje obrazovanje je završio u Isfahanu a potom odlazi u vjersko-obrazovne centre, gdje vjerske znanosti izučava kod velikih alima, poput Ahunda Horasanija i Mirze Širazija i stječe stepen idžtihada. Protivljenje tiraniji Zulul Sultana, vladara Isfahana (stariji sin Nasrudin Šaha), od njega je stvorilo velikog borca. U drugom sazivu tadašnjeg parlamenta je od strane vjerskih autoriteta izabran među "pet istaknutih alima" i sa hadži Agom Nurullahom Nedžefijem (jednim od pomenutih pet alima) dolazi u Teheran. Za vrijeme pobune Muhameda Alija Mirze, zajedno sa ostalim aktivistima borbe za Konstitutivnost uključuje se u pokret otpora i na kraju ova urota završava neuspjehom. Nakon toga dolazi do prisvajanja imovine pobunjenika zbog čega Rusija Iranu daje ultimatum 1922. godine. Ovaj ultimatum je odbacen protivljenjem šejha Muhameda Hijabanija i šehida Muderisa. Za vrijeme slučaja "izgnantsvo" 1335. iranske godine, do kojeg je došlo povodom okupacije dijelova Irana u prvom svjetskom ratu, on je bio na čelu dva ministarstva u slobodnoj vladi u izgnanstvu. Sporazum iz 1919. godine, sklopljen između vlade i Kaksa povodom pobjede Boljševika u Rusiji i nastojanja Engleske da na vlast u Iranu dovede svoju vladu, poništen je žestokim protivljenjem Muderisa u četvrtom sazivu parlamenta. Za vrijeme udara Reze Hana iz 1299. iranske godine, šehid Muderis mu se žestoko usprotivio i to protivljenje je trajalo sve do njegova progona u Kašmer 16. mehra 1307. godine. Skoro deset godina poslije, u mjesecu ramazanu 1316. godine, u Kašmer su upućeni agenti Reze Hana koji su Muderisa, u vrijeme dok je postio, otrovali. Ono što je ostalo iz političkog života šehida Muderisa je duh otpora i borbe naspram šejtanskih sila. Iza njega je ostala uspomena na jedan život pun borbe za islam i Iran. Imam Homeini, koji je dobro

poznavao šehida Muderisa, smatrao ga je uzorom za borce i mudžahide i svijetlim primjerom revolucionarne uleme.

83- Tragedijom od 14. isfanda 1359. godine prozapadni elementi unutar Irana su pokušali islamsku revoluciju usmjeriti ka osnivanju prozapadne vlade. Toga dana, Ebu-l-Hasan Beni Sadr (bivši predsjednik Irana) je u svom govoru na ceremoniji obilježava godišnjice smrti doktora Muhameda Musadika na Teheranskom univerzitetu pokušao obmanuti narod i izolirati revolucionarne snage, u čemu je imao podršku opozicijskih skupina na čelu sa Munaficima. Na ceremoniji je došlo do sukoba učesnika sa protivnicima. U toku sukoba, unaprijed isplaniranog od strane Munafika, Beni Sadr je lažnim i varljivim govorom podgrijavao atmosferu. Njegova garda i policija Munafikina su nasrtali na protivnike, koji su unutar i van univerziteta davali slogane podrške islamskoj revoluciji. Tako je naredbom Beni Sadra povrijeđen veliki broj ljudi. Ovaj događaj je bio prekretnica koja je redove revolucionarnih snaga na čelu sa imamom Homeinijem odvojila od otpadnika islamske revolucije. Ovaj događaj i naredni postupci Beni Sadra doprinjeli su njegovu potpunom odvajanju od naroda i na kraju pripajanju Munaficima te bijegu iz zemlje.

84- Nakon Oktobarske revolucije u Rusiji 1917. godine i uspostave komunističkog sistema u toj zemlji, veliki broj zemalja, od Baltika pa do Jadrana, našao se pod čeličnom zavjesom marksističke ideologije. Ova ideologija se manifestirala kroz najgore oblike nasilja, ubistva i negiranja protivničkih misli. Nakon smrti Lenjina 1924. godine i dolaskom na vlast Staljina, svijet je bio sjedok početka najstravičnijih ubijanja u savremenoj povijesti. Staljin je nakon uklanjanja svojih političkih protivnika i učvršćenja vlasti, počeo provoditi petogodišnji ekonomski program u smjeru razvoja Sovjetskog Saveza. Ukidanje privatnog vlasništva i stavljanje poljoprivrednog resora pod nadzor države činili su glavni dio ovog programa. Staljin je bolovao od paranoje. Politika ubijanja i represije nastavila se za vrijeme vladavine narednih vlastodržaca, samo u drugim oblicima. Za vrijeme vladavine Leonida Berženova, kada je češoslovački premijer Dubček počeo

davati naznake o nezavisnosti, 1968. godine se desilo "Praško proljeće" i snage Varšavskog pakta su upućene u tu zemlju. U tom događaju je stradao veliki broj ljudi. Prije toga, tačnije 1956. godine, za vrijeme vladavine Hruščeva, slična tragedija se desila u Mađarskoj. Dolaskom Gorbačova desili su se takođe brojni zločini u ovom dijelu svijeta kojim je komunizam vladao 70 godina. Ipak, na kraju se raspadom Sovjetskog Saveza ugasila ta imperija.

85- Iznos koji muslimani daju kao udio za imama, neka je mir na njeg, ili na kraju godine svom vjerskom autoritetu.

86- Misli se na 5. ajet sure Kasas: "A mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tlačeni, milošću obaspemo i da ih vođama i nasljednicima učinimo".

87- Terminom "slade od meda" u rivajetima se opisuje voda Kevsera i još neke druge blagodati u džennetu (Biharu-l-Envar, osmi tom, str. 8., 183. i 189.)

Takođe, prenosi se da je Kasim bin Hasan u noći Ašure, imamu Husejnu, neka je mir na njega, rekao: "Da li ću i ja poginuti ? Imam Husejn mu je rekao: Kako osjećaš i vidiš smrt ? Kasim bin Hasan je odgovorio: Vidim je i osjećam je sladoom od meda. Imam Husejn je rekao: Tako mi Boga, ti ćeš, nakon što te zadesi velika navolja, biti jedan od onih koji će sa mnom poginuti".

88- "Kamo sreće da smo i mi bili sa vama i da smo stekli veliko izbavljenje".

Imam Homeini se ovdje poziva na zadnji dio zijareta imama Husejna, neka je mir na njeg.

89- Misli se na 7. ajet sure Muhammed: "O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti".

90- Hudžetu-l-islam ve-l-muslimin hadži Sejid Ahmed Homeini, sin imama Homeinija.

91- Ajetullah hadži Sejid Ali Hamenei je, kao predsjednik I.R.Iran, pročitao ovu oporuku.

92- Hudžetu-l-islam ve-l-muslimin Ali Ekber Hašemi Rafsandžani.

93- Ajetullah Sejid Abdul Kerim Musavi Ardebili.

SADRŽAJ

Predgovor.....	7
Političko-duhovna oporuka.....	11
Objašnjenja	65

وصیتنامہ سیاسی الہی امام خمینی

به زبان بوسنیایی

ناشر: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی

(معاونت امور بین الملل)